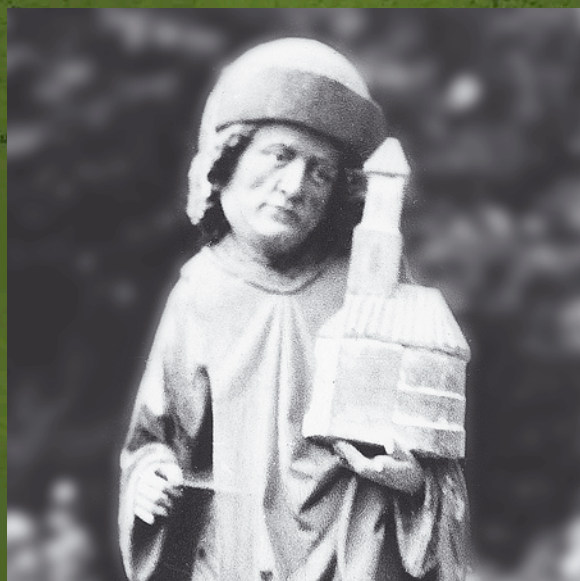

Marek Łuczak

Utracone zabytki sakralne powiatu goleniowskiego i stargardzkiego

Marek Łuczak

Utracone zabytki sakralne powiatu goleniowskiego i stargardzkiego

Redakcja
Marek Łuczak

Rec. nauk. tomu
prof. dr hab. Tadeusz Białecki

Opracowanie graficzne
Tomasz Gargula, Marek Łuczak

Korekta
Emilia Działkowska

Grafiki
Adolf Schill, Minerwa

Ikonografia pochodzi ze zbiorów Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Szczecinie,
Muzeum Narodowego w Szczecinie (s. 115, 117), Marcina Majewskiego (s. 225) i Marka Łuczaka.

Copyright © 2017 M. Łuczak
Copyright © 2017 Pomorskie Towarzystwo Historyczne

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część niniejszej publikacji
nie może być powielana i rozpowszechniana w jakiegokolwiek formie,
w jakikolwiek sposób, bez pisemnej zgody wydawcy.

Wydawca
Pomorskie Towarzystwo Historyczne/Zapół Spółka jawna

Skład i łamanie
Tomasz Gargula

Druk
Zapół Spółka jawna

Wydanie I.
Szczecin 2017 r.

ISBN 978-83-7518-807-3

Szanowni Państwo,
oddajemy w Wasze ręce publikację podkom. dr. Marka Łuczaka powstałą w ramach projektu realizowanego wspólnie z Komendą Wojewódzką Policji w Szczecinie „Poprawa bezpieczeństwa zabytków sakralnych w powiecie goleniowskim i stargardzkim”. Celem programu było zabezpieczenie zabytkowego wyposażenia kościołów poprzez wykonanie dokumentacji fotograficznej i oznakowanie za pomocą cząsteczek DNA najcenniejszych obiektów sakralnych.

Na terenie dwóch powiatów miało miejsce pięć włamań do kościołów w Bobrownikach, Jenikowie, Łęczycy, Mostach i Stargardzie, w wyniku których utracono niezwykle cenne dla Pomorza Zachodniego zabytki sakralne. W trakcie prac terenowych policjanci weryfikowali ilość zabytków w kościołach z ewidencją konserwatorską, ujawniając braki w ilości prawie 100 obiektów, które następnie zostały zarejestrowane jako utracone w bazie prowadzonej przez Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów.

Zabytki sakralne, zgromadzone w kościołach świadczą o historii tych ziem. Policjanci podejmują liczne działania by chronić nasze dziedzictwo i odzyskiwać utracone dzieła sztuki. Liczymy, że dzięki tej publikacji uda się odzyskiwać skradzione i zaginione na przestrzeni lat zabytki.

*Komendant Wojewódzkiej Policji w Szczecinie
mł. insp. Jacek Cegiela*

Szanowni Państwo,
oddajemy w Wasze ręce publikację podkom. dr. Marka Łuczaka powstałą w ramach projektu realizowanego przez 2 powiaty wspólnie z komendą Wojewódzką Policji w Szczecinie – „Poprawa bezpieczeństwa zabytków sakralnych w powiecie goleniowskim oraz stargardzkim”.

Naszym nadrzędnym celem było zabezpieczenie zabytkowego wyposażenia kościołów na tym terenie poprzez wykonanie dokumentacji fotograficznej i oznakowanie za pomocą cząsteczek DNA najcenniejszych obiektów sakralnych.

Kolejnym etapem projektu była weryfikacja faktycznego stanu zabytków z dokumentacją konserwatorską. Podczas analizy zebranej dokumentacji starano się jak najdokładniej określić okoliczności zaginięcia obiektów, szczególnie w tych przypadkach, w których zabytek utracono w wyniku kradzieży lub kradzieży z włamaniem. Na terenie powiatów goleniowskiego i stargardzkiego odnotowano kolejno 18 i 6 utraconych zabytków sakralnych w wyniku kradzieży. Brakujące zabytki zarejestrowano w bazie utraconych dzieł sztuki Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów, aby uniemożliwić ich dalszy obrót antykwaryczny.

Osobiście uważam, że ochrona zabytków sakralnych jest bardzo ważnym aspektem dziedzictwa narodowego, dlatego dokładamy wszelkich starań, aby wraz z proboszczami i administratorami danych parafii określić i zastosować najbardziej skuteczne metody zabezpieczenia kościołów przed włamaniem. Wierzę, że dzięki naszym działaniom część zaginionych dzieł sztuki odnajdzie się i powróci do macierzystych kościołów.

Starosta Goleniowski
Tomasz Kulnicz

Szanowni Państwo,
Dzięki ogromnemu zaangażowaniu i pracy podkom. Marka Łuczaka – policjanta, doktora historii, prezesa Pomorskiego Towarzystwa Historycznego, Policja Zachodniopomorska jako pierwsza w Polsce zainicjowała działania prewencyjne, mające na celu poprawę bezpieczeństwa zabytków sakralnych, będąc wzorem dla innych jednostek Policji w kraju. A publikacje opracowane przez dr. Marka Łuczaka, zawierające katalog strat utraconych dzieł sztuki, są unikatowe w skali europejskiej.

„Utracone zabytki sakralne powiatu stargardzkiego i goleniowskiego” pokazują piękne dzieła sztuki, które zostały skradzione z kościołów naszego powiatu lub brak ich stwierdzono podczas realizacji programu rejestracji zabytków sakralnych, realizowanym przez Starostwo Powiatowe w Stargardzie oraz Komendę Wojewódzką Policji w Szczecinie w 2012 roku.

Katalog utraconych zabytków sakralnych to kolejny projekt, w którym Powiat Stargardzki uczestniczy i głęboko wierzę, że dzięki tej publikacji część zaginionych zabytków i dzieł sztuki odnajdzie się i powróci do macierzystych kościołów.

Musimy zrozumieć i pamiętać, że zabytki są dziedzictwem narodowym nas wszystkich. Musimy zachować i ocalić je dla nas i naszych potomnych.

Starosta Stargardzki
Ireneusz Rogowski

Szanowni Państwo,
dbałość o materialne ślady naszej przeszłości jest prawem i obowiązkiem każdego z nas. Na terenie gminy Goleniów zachowało się niewiele zabytków ze wspaniałej przeszłości miasta, większość zabrała II wojna światowa. Te, które ocalały nie zawsze są należycie chronione i stanowią łakomy kąsek dla złodziei.

W pracy dr. Marka Łuczaka „Utracone zabytki sakralne powiatu goleniowskiego i stargardzkiego” pokazano piękne dzieła sztuki sakralnej, których brak stwierdzono w czasie weryfikacji ilości zabytków lub zostały skradzione na terenie Pomorza Zachodniego. Takie fakty dotyczą także gminy Goleniów, m.in. kościołów w Borzysławcu, Glewicach i Mostach.

Mamy nadzieję, że nagłaśnianie takich zdarzeń przyczyni się do wzrostu świadomości społecznej, przełoży na większy szacunek i dbałość o tego typu obiekty. Być może pozwoli także na ich odzyskanie.

Burmistrz Gminy Goleniów
Robert Krupowicz

Publikacja powstała dzięki wsparciu finansowemu Powiatu Goleniowskiego, Powiatu Stargardzkiego oraz Gminy Goleniów.

Spis treści

Podsumowanie projektu „Poprawa bezpieczeństwa zabytków sakralnych
w powiatach goleniowskim i stargardzkim”. 13

Przepisy kościoła katolickiego w sprawie obrotu dziełami sztuki sakralnej
w Polsce 27

Migracja zabytkowego wyposażenia kościołów i znacznie rejestracji
zabytków sakralnych 33

Katalog utraconych zabytków skaralnych terenu pow. goleniowskiego
i stargardzkiego 49

Bibliografia 252

Serdecznie dziękuję osobom, które pomagały mi podczas różnych etapów po-
stawiania tej książki. Są to: Tomasz Gargula, ks. Marek Cześnin, Marek Gzel,
Ewa Stanecka, Maria Kompowska, Dorota Bartosz, Mierosław Opęchowski,
Arleta Majewska, Marcin Majewski, Wojciech Siergiej, Monika Barwik, Cezary
Nowakowski, Maryla Witek, Aleksandra Hamberg-Federowicz, Kamila Wójcik,
Emilia Działkowska, Arkadiusz Popiół, Katarzyna Rachuba, proboszczowie pa-
rafii pow. goleniowskiego, stargardzkiego oraz kierownictwo KWP w Szczecinie.

podkom. dr Marek Łuczak

Podsumowanie projektu „Poprawa bezpieczeństwa zabytków sakralnych w powiatach goleniowskim i stargardzkim”

Szczecińska policja prowadzi liczne działania w zakresie ochrony zabytków i przeciwdziałania przestępczości skierowanej przeciwko dziedzictwu narodowemu. Dzięki działaniom policjantów do 2016 roku udało się wykonać szczegółową dokumentację i oznakować zabytki sakralne znajdujące w 6 powiatach województwa zachodniopomorskiego.

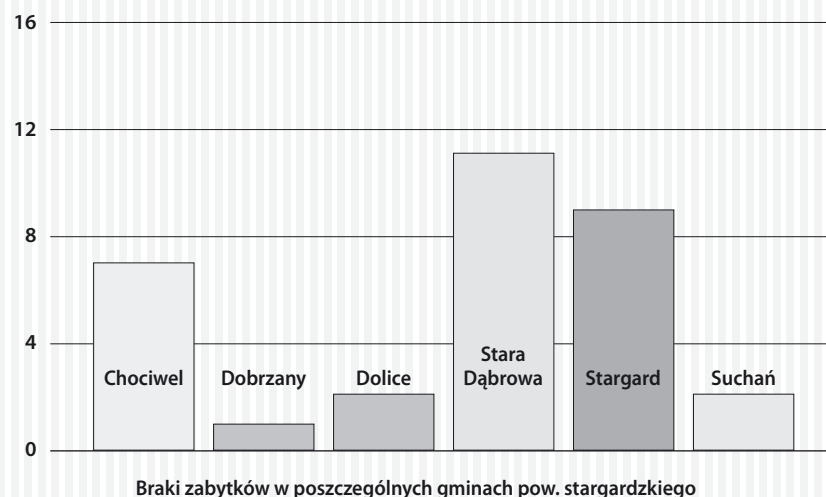
Informacje zebrane w trakcie realizacji pionierskiego programu pod nazwą „Ochrona dziedzictwa kulturowego powiatu sławieńskiego”, wprowadzonego w życie w 2007 roku, którego celem było m.in. porównanie ilości obiektów wpisanych w rejestrach konserwatora zabytków ze stanem rzeczywistym, wykazały, że istnieje znaczna rozbieżność między tymi dwoma zestawieniami. Stwierdzono brak 20 zabytkowych budynków oraz liczne nieprawidłowości w zakresie zabezpieczenia zabytkowego mienia na terenie powiatu sławieńskiego. W 2009 roku Komenda Wojewódzka Policji w Szczecinie zrealizowała pilotażowy program „Rejestracja zabytków na terenie miasta Szczecin”, podczas którego wykonano znakowanie około 600 obiektów ruchomych oraz około 2500 fotografii tychże zabytków. W roku 2012 wspólnie ze Starostwem Powiatowym w Stargardzie Szczecińskim zrealizowano projekt „Poprawa bezpieczeństwa zabytków sakralnych w powiecie stargardzkim”¹. W 2014 roku zrealizowano kolejny projekt – „Poprawa bezpieczeństwa zabytków sakralnych w powiecie polickim”, który objął 27 kościołów. W trakcie trwania programu rejestracji zabytków sakralnych w powiecie polickim wykonano łącznie 1281 fotografii i stwierdzono brak 27 obiektów². W 2015 roku zrealizowano program

¹ Program *Bezpieczeństwo zabytków naszą wspólną sprawą*, z arch. Starostwa Powiatowego w Stargardzie Szczecińskim, Stargard Szczeciński 2012; Pismo KWP w Szczecinie Starosty Stargardzkiego, WK KWP, L.dz. 5904/12; Łuczak M., *Policja w walce o zabytki. Zbiór zagadnień z przeciwdziałania przestępczości przeciwko zabytkom. Katalog zabytków i dzieł utraconych z województwa zachodniopomorskiego*, Szczecin 2012.

² M. Łuczak, Projekt *Poprawa bezpieczeństwa zabytków sakralnych w powiecie polickim*, WP KWP Szczecin, L.dz. WP-2760/14; M. Łuczak, *Utracone zabytki sakralne powiatu polickiego*, Szczecin 2014, s. 14.

„Poprawa bezpieczeństwa zabytków sakralnych w pow. gryfickim, kamieńskim i m. Świnoujściu” obejmującym 3 powiaty, wykonując 4200 fotografii.

Projekt „Poprawa bezpieczeństwa zabytków sakralnych w powiecie stargardzkim” realizowany był w 2012 roku. Koordynatorem programu było Starostwo Powiatowe w Stargardzie, które odpowiadało za finansowanie i logistykę projektu. W ramach wspólnych działań zewidencjonowano wyposażenie 83 kościołów, wykonując ponad 2000 fotografii. Wszystkie zabytkowe obiekty ruchome znajdujące się w kościele oznakowano mikrocząsteczkami z DNA Program (z napisem: Powiat Stargardzki 2012 i kolejnym numerem seryjnym). Prace prowadzono w grupie składającej się z pracowników starostwa, Komendy Wojewódzkiej Policji w Szczecinie, Komendy Powiatowej Policji w Stargardzie i Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Stargardzie. W trakcie prac stwierdzono brak 23 zabytków ruchomych, zaginionych w nieznanych okolicznościach, w tym dwóch zabytków rejestrowych. Dodatkowo, do łącznej sumy strat należy doliczyć 6 skradzionych zabytków, z kościołów w Bobrownikach, Łęczycy, Krępcowie i Stargardzie, co daje łączną sumę strat – 32 zabytków³.

³ Program „Bezpieczeństwo zabytków naszą wspólną sprawą”, z arch. Starostwa Powiatowego w Stargardzie Szczecińskim, Stargard Szczeciński 2012; Pismo KWP w Szczecinie Starosty Stargardzkiego, WK KWP, L.dz. 5904/12; Łuczak M., *Policja w walce o zabytki. Zbiór zagadnień z przeciwdziałania przestępczości przeciwko zabytkom. Katalog zabytków i dzieł utraconych z województwa zachodniopomorskiego*, Szczecin 2011, s. 94-101; 246-249; Łuczak M., *Policja w walce o zabytki. Zbiór zagadnień z przeciwdziałania przestępczości przeciwko zabytkom. Katalog zabytków i dzieł utraconych z województwa zachodniopomorskiego*, wyd. II poszerz., Szczecin 2012, s. 126-131; 310-313.

Miejscowość	Liczba brakujących zabytków ewidencyjnych	Liczba brakujących zabytków rejestrowych	Liczba skradzionych zabytków ewidencyjnych	Liczba skradzionych zabytków rejestrowych	Braki łączne
Bobrowniki	1		1	1	3
Bród	1				1
Chociwel	1				1
Kicko	1				1
Krępcowo			2		2
Krzywnica	1				1
Lisowo	1				1
Lubowo	1				1
Łęczycza	2	2		1	5
Nowa Dąbrowa	1				1
Ognica	1				1
Oświno	1				1
Parlino	1				1
Sadłowo	1				1
Stara Dąbrowa	2				2
Stargard	4		3		7
Witkowo II	1				1
Żukowo	1				1
Łącznie	22	2	6	2	32

Tabela 1. Zestawienie utraconych zabytków w kościołach powiatu stargardzkiego wg miejscowości.

Gminy	Liczba brakujących zabytków	Liczba skradzionych zabytków	Braki łączne
Chociwel	5	2	7
Dobrzany	1		1
Dolice		2	2
Stara Dąbrowa	10	1	11
Stargard	6	3	9
Suchań	2		2
Łącznie	24	8	32

Tabela 2. Zestawienie utraconych zabytków w kościołach powiatu stargardzkiego wg gmin.

W 2016 roku z inicjatywy Wydziału Prewencji Komendy Wojewódzkiej Policji w Szczecinie zrealizowano projekt „Poprawa bezpieczeństwa zabytków sakralnych w powiecie goleniowskim”. Projekt opracowano w 2016 roku i po podpisaniu porozumienia z Pomorskim Towarzystwem Historycznym w Szczecinie przystąpiono do wspólnych prac. Dzięki wsparciu stowarzyszenia uzyskano środki na jego realizację, tj. zakup mikrocząsteczek DNA (z napisem: Policja. KWP Szczecin i kolejnym numerem seryjnym) do znakowania zabytków, uzyskano sprzęt holograficzny i środki transportu. Jednym z głównych założeń programu było wykonanie dobrej jakości zdjęć zabytkowego wyposażenia kościołów na wypadek kradzieży, oznakowanie najcenniejszych zabytków cząsteczkami DNA, oraz sprawdzenie zabezpieczeń obiektów pod kątem włamań i zagrożeń pożarowych. Dodatkowo weryfikowano aktualny stan zabytków znajdujących się w kościołach z rejestrami urzędu wojewódzkiego konserwatora zabytków. Braki, po uzgodnieniu z proboszczami, Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Szczecinie oraz Diecezjalnym Konserwatorem Zabytków w Szczecinie, ujęto w niniejszej publikacji⁴.

Na dokumentowanym obszarze w pow. stargardzkim i goleniowskim około 40% zdjęć pochodziło z lat 1961/1962, kolejne pochodziły z lat 1986-1989 i 1994/1995. Jakość fotografii analogowych sprzed 50 lat, w porównaniu do technologii cyfrowej stosowanej w czasach dzisiejszych, jest znacznie niższa, a jedynie ogólne ujęcie całego obiektu, np. ołtarza, a nie poszczególnych jego elementów (obrazów, figur), utrudnia dalsze czynności poszukiwawcze⁵.

Podczas realizacji projektów ewidencją fotograficzną objęto zabytkowe wyposażenie kościołów, stanowiące elementy stałe wyposażenia, np. witraże, polichromie, detal architektoniczny, oraz elementy ruchome, takie jak: rzeźby, obrazy, ambony, ołtarze, itp. Oprócz zabytków dokumentowano również przedmioty współczesne – paramenta kościelne o cechach zabytków, wskazane przez proboszcza na wypadek kradzieży. Wykonana w formie elektronicznej fotograficzna ewidencja zawiera, oprócz barwnych fotografii, nazwę obiektu, z którego pochodzi element wyposażenia oraz nazwę tego elementu, zgodną z nazwą historyczną. Zabytki dokumentowano za pomocą dwóch pełnoklatkowych lustrzanek cyfrowych z matrycami o parametrach 12 i 36 MPix, przy wykorzystaniu standardowych obiektywów Zeiss Planar 50 F1,4 oraz teleobiektywu Nikkor 200-400 F4. Wykonana dokumentacja fotograficzna zo-

⁴ M. Łuczak, Projekt *Poprawa bezpieczeństwa zabytków sakralnych w powiatach gryfickim, kamieńskim i m. Świnoujściu*, mps w arch. WP KWP Szczecin 2014 r.

⁵ Akta sprawy w arch. Komendy Powiatowej Policji w Kamieniu Pomorskim, KR-2562/07, RSD-333/07.

stała przekazana do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Szczecinie, Diecezjalnego Konserwatora Zabytków w Szczecinie oraz do zasobów koordynatora do zwalczania przestępczości przeciwko zabytkom w Komendzie Wojewódzkiej Policji w Szczecinie⁶.

W przypadku stwierdzenia rażących uchybień przy zabezpieczeniu obiektu, w którym przechowywane były zabytkowe przedmioty, Policja i podmioty współpracujące mogą wystąpić o usunięcie tych uchybień do właściciela obiektu, z powiadomieniem wojewódzkiego konserwatora zabytków. W rezultacie ograniczono się jedynie do omówienia z proboszczami parafii systemów zabezpieczeń oraz możliwości ich poprawy. Większość kościołów posiadała standardowe zabezpieczenia, część z nich posiadała dodatkowo instalację alarmową, kraty w oknach i kruchtach podwieżowych oraz drzwi antywłamaniowe.

W trakcie prac terenowych, w ramach realizacji projektów, pobrano zbiór kart ewidencyjnych zabytków ruchomych ze zbiorów Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Szczecinie celem weryfikacji stanu zabytków. Z kart wykonano około tysiąca skanów na potrzeby porównania zewidencjonowanych zabytków z fotografiami wykonanymi podczas projektu, by ustalić czy nie nastąpiła utrata lub przemieszczenie zabytku. Kilka zabytków udało się odnaleźć w innych kościołach na terenie parafii, pomimo że w dokumentacji konserwatorskiej figurowały jako zaginione od kilkunastu lat. Dodatkowo proboszczowie otrzymali cyfrowe kopie skanów kart zabytków znajdujących się na terenie danej parafii. Obecne braki zabytków ruchomych dla powiatu goleniowskiego wynoszą 71 obiektów, w tym 22 zabytki rejestrowe – wśród których skradziono 18 zabytków, a 4 zabytki zaginęły. Realne straty są znacznie większe, gdyż liczba ogólna 71 odnosi się do 71 zespołów obiektów, gdzie obiekt traktowany jest jako zespół bez cech różnicujących poszczególne egzemplarze. Obiekt obejmuje zarówno jedną chrzcielnicę z Glewic, jak i 2 lichtarze z 1740 roku z Strzelewa i 12 witraży z Włodzisławia.

W związku z powyższym, w uzgodnieniu z wojewódzkim i diecezjalnym konserwatorem zabytków oraz na prośbę proboszczów, zaginione zabytki zostały zarejestrowane w polskiej bazie utraconych zabytków prowadzonej przez Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów. Figurują one jako zaginione w nieznanych okolicznościach, gdyż brak części z nich stwierdzono już podczas ogólnych kontroli w latach 1986-1998 i 2005 roku.

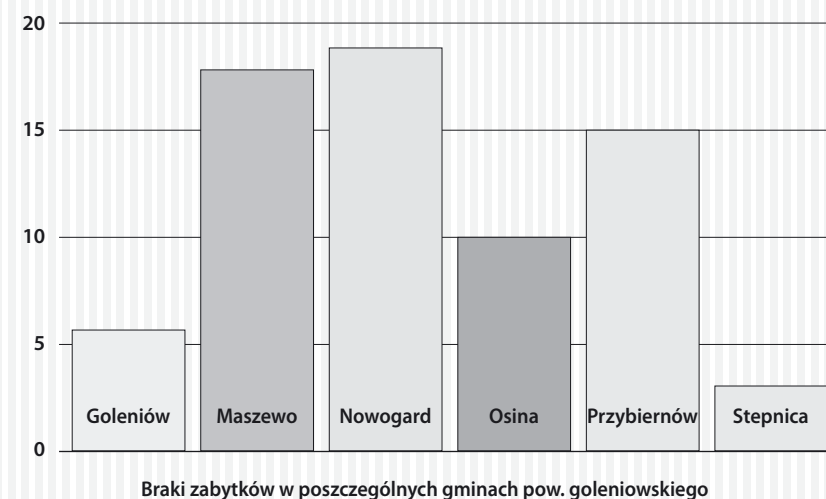
⁶ M. Łuczak, Projekt *Poprawa bezpieczeństwa zabytków sakralnych w powiecie polickim*, WP KWP Szczecin, L.dz. WP-2760/14; M. Łuczak, *Utracone zabytki sakralne powiatu polickiego*, Szczecin 2014, s. 14.

Miejscowość	Liczba brakujących zabytków ewidencyjnych	Liczba brakujących zabytków rejestrowych	Liczba skradzionych zabytków ewidencyjnych	Liczba skradzionych zabytków rejestrowych	Braki łączne
Bodzęcin	1				1
Borzysławiec	1				1
Czermnica	2				2
Długoleka	1				1
Dziszna	3				3
Glewice	1				1
Jenikowo			15		15
Karsk	2				2
Kościuszki	1				1
Krzywice	3				3
Łoźnica	5				5
Maszewo	1				1
Mosty	1		3		4
Nowogard	1	2			3
Orzechowo	1				1
Osina	2				2
Ostrzyca	3				3
Przybiernów	4	2			6
Redostowo	1				1
Rożnowo Now.	2				2
Sikorki	2				2
Stepnica	3				3
Strzelewo	2				2
Węgorza	2				2
Wierzbiczin	2				2
Włodzisław	1				1
Wyszomierz	1				1
Łącznie	49	4	18	0	71

Tabela 3. Zestawienie utraconych zabytków w kościołach powiatu goleniowskiego wg gmin.

Gminy	Liczba brakujących zabytków	Liczba skradzionych zabytków	Braki łączne
Goleniów	3	3	6
Maszewo	3	15	18
Nowogard	19		19
Osina	10		10
Przybiernów	15		15
Stepnica	3		3
Łącznie	53	18	71

Tabela 4. Zestawienie utraconych zabytków w kościołach powiatu goleniowskiego wg gmin.

Analizując braki zabytków w kościołach należy zwrócić uwagę na stosunek braków w kościołach miejskich do braków w kościołach wiejskich na terenie powiatu goleniowskiego. Małe straty w dużych kościołach miejskich wynikają z tego, że miasta zostały najszybciej zasiedlone. W przypadku Goleniowa, główny kościół św. Katarzyny został zniszczony podczas II wojny światowej, odbudowano go w latach 50/60-tych XX w., a następnie wykonano dla niego nowe stylizowane wyposażenie. Nie mógł więc on ponieść żadnych strat w wyniku późniejszego użytkowania i kradzieży.

Utracone zabytki	Powiat goleniowski utracone	Powiat goleniowski skradzione	Powiat stargardzki utracone	Powiat stargardzki skradzione	Braki łączne
Rzeźby	3	18	1	6	28
Lichtarze	10		12		22
Płyty nagrobne	4		1		5
Chrzcielnice			3		3
Krzyże ołtarzowe	3				3
Ołtarze	1				1
Ambony	1		1		2
Epitafia	1			2	3
Konfesjonały	1				1
Kielichy	1		1		2
Witraże	1				1
Dzwony			1		1
Fisharmonie	1				1
Ornaty	2				2
Inne	24		4		28
Łącznie	53	18	24	8	103

Tabela 5. Zestawienie utraconych zabytków w kościołach powiatu goleniowskiego i stargardzkiego wg przedmiotów.

Zestawienie to ewidentnie pokazuje, że najbardziej zagrożone są rzeźby, gdyż najczęściej padają łupem złodziei. Rzeźby wytwarzane były przez miejscowych rzeźbiarzy, jednak często reprezentowały bardzo wysoki poziom artystyczny – skradziony zespół 15 rzeźb z Jenikowa, wykonany w XV w. przez Mistrza Pasji Chociwelskiej. Duże straty w lichtarzach, które zaginęły w nieznanymi okolicznościach, może wskazywać na niedbałość ze strony administratorów kościołów. Lichtarze w większości przypadków, produkowane jako masowe odlewy, wykonane były z cyny, która w procesie utleniania, po kilkuset latach może tracić swoje właściwości konstrukcyjne i ekspozycyjne. Prawdopodobnie w przypadku, gdy lichtarze nie nadawały się do wykorzystania podczas mszy usuwano je z kościołów z intencji proboszczów lub opiekunów kościołów. Ilościowe zestawienie innych utraconych przedmiotów nie wskazuje na zagrożenie któregośkolwiek innego typu zabytków w przypadku dwóch analizowa-

nych powiatów, jednak wskazuje na konieczność zwiększenia ochrony rzeźb pozostałych w zasobach kościelnych.

Na ten moment nie ma możliwości stwierdzenia, w jakich okolicznościach doszło do utraty zabytków. Zarówno Wojewódzki Konserwator Zabytków w Szczecinie, Diecezjalny Konserwator Zabytków w Szczecinie, jak i proboszczowie, nie potrafili ustalić gdzie znajdują się utracone zabytki i czy zostały one utracone w wyniku przestępstwa, a jeśli tak, to w jaki sposób. Straty zostały zebrane i zarejestrowane w bazie utraconych dzieł sztuki prowadzonej przez Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów.

Po 1945 roku miały miejsce liczne przesunięcia zabytków na terenie powiatu goleniowskiego. Część kościołów pozostawała w złym stanie technicznym, a ich wyposażenie przeniesiono do innych świątyń na terenie parafii. W ten sposób np. do plebanii w Jenikowie przeniesiono po 1945 roku grupę gotyckich rzeźb z kościoła w Ostrzycy oraz z kościoła w Bagnach. Rzeźby, odnotowane na plebanii w 1962 roku przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Szczecinie, zostały następnie skradzione przed 1993 rokiem. Takie przesunięcia utrudniają poszukiwania zabytków, gdyż weryfikując je, w przypadku starszych świątyń, mylnie można oprzeć się na opisie przedwojennego wyposażenia kościoła, które jest nieadekwatne do stanu faktycznego, ponieważ większość ze znajdujących się w nim obiektów stanowi obecnie wyposażenie zupełnie innego kościoła. Bez dokładnego rozeznania w historii i zabytkach powiatu można popełnić wiele istotnych błędów, na przykład przy wpisywaniu utraconego wyposażenia na listę strat wojennych Polski. Niejednokrotnie zdarza się również, że na listę strat wpisuje się zabytki, które zostały po prostu przemieszczone, natomiast nie uwzględnia się tych, które faktycznie zaginęły.

Brak ikonografii i trudności z dotarciem do przedwojennych mieszkańców gminy, umożliwiają jedynie opracowywanie istniejących źródeł i doprecyzowanie ram chronologicznych pewnych wydarzeń. Istotne w naszej pracy było zatem także zebranie jak największej ilości danych o niezwykle cennym wyposażeniu kościołów, które zaginęło po wojnie lub zostało przemieszczone do innych miejscowości.

Podsumowując założenia programu należy stwierdzić, że cele w nim założone zostały zrealizowane. Wykonano ponad 2300 fotografii zabytków i elementów kościelnych na wypadek kradzieży w prawie 80 kościołach na terenie powiatu goleniowskiego. Ujawnione braki w stanie zabytków zostały zarejestrowane jako poszukiwane w bazie utraconych zabytków Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów, co w przyszłości umożliwi ich wytro-

pienie przez policję i agencje rządowe w przypadku pojawienia się ich w obiegu antykwarycznym.

W trakcie pracy nad sporządzaniem katalogu, w przypadku niektórych kościołów, zapoznano się z kronikami parafii. W ten sposób odnotowano utratę w nieznaną okolicznościach 4 barokowych płyt nagrobnych z kościoła w Stepnicy, które ze względu na brak jasnych procedur, pominięto przy wprowadzaniu danych do powstałej w 2005 roku polskiej bazy danych o skradzionych zabytkach. Utracone płyty do 2016 roku nie figurowały jako zaginione. Płyty nagrobne uwidocznione były w kronikach kościelnych do 1964 roku, następnie zaginęły⁷. 17 listopada 2016 roku, po uzyskaniu informacji o lokalizacji płyt nagrobnych ze Stepnicy, udano się do miejscowości Stepniczka, gdzie odnaleziono poszukiwaną wapienną płytę Christiana Krentzin z 1753 roku, oraz drugą nieznaną wcześniej barokową płytę z nieczytelnymi inskrypcjami. Policjanci z Komendy Wojewódzkiej Policji w Szczecinie oraz Komendy Powiatowej Policji w Goleniowie wraz z pracownikiem Urzędu Ochrony Zabytków w Szczecinie zabezpieczyli płyty i przewieźli je do kościoła pw. św. Jacka w Stepnicy, gdzie przekazano je w dyspozycję parafii. Zabytkowe płyty położone były przy oborze tworząc podest przy kurniku. Mężczyzna, u którego odnaleziono zabytki, twierdził że znajdowały się tam od kiedy pamięta czyli od lat 60-tych XX w., w chwili ich zaginięcia miał 3 lata, nie przywiązywał wagi to inskrypcji w języku niemieckim ani symboliki sepulkralnej⁸.

W przyszłości, w ramach dobrych praktyk, należy wprowadzić system szkoleń dla policjantów we wszystkich jednostkach województwa, dotyczący przeciwdziałania przestępczości przeciwko zabytkom oraz przepisów prawa regulujących te działania. Ważnym przedsięwzięciem byłoby przeprowadzenie szkolenia z zakresu ochrony zabytków dla proboszczów z terenu każdego powiatu z udziałem diecezjalnego konserwatora zabytków, pracownika urzędu ochrony zabytków oraz osoby odpowiedzialnej za dotacje w gminie. Szkolenie w takiej formie, może wyjaśnić zarówno przepisy prawa ochrony zabytków oraz pokazać możliwości pozyskiwania środków na renowację i wykonanie zabezpieczeń w obiektach zabytkowych. Dodatkowo proboszczowie powinni otrzymać dokumentację dot. zabytków na terenie swojej parafii, a także wykonać aktualne zdjęcia zabytków na wypadek kradzieży. Należy również wprowadzić osobny protokół przekazania obiektów zabytkowych, oprócz protokołu przekazania inwentarza, sporządzenia którego nakazuje kan. 1283 Kodeksu

⁷ Kronika parafialna, rkps w zb. Parafii rzymskokatolickiej pw. św. Jacka w Stepnicy, Stepnica 1945-1968.

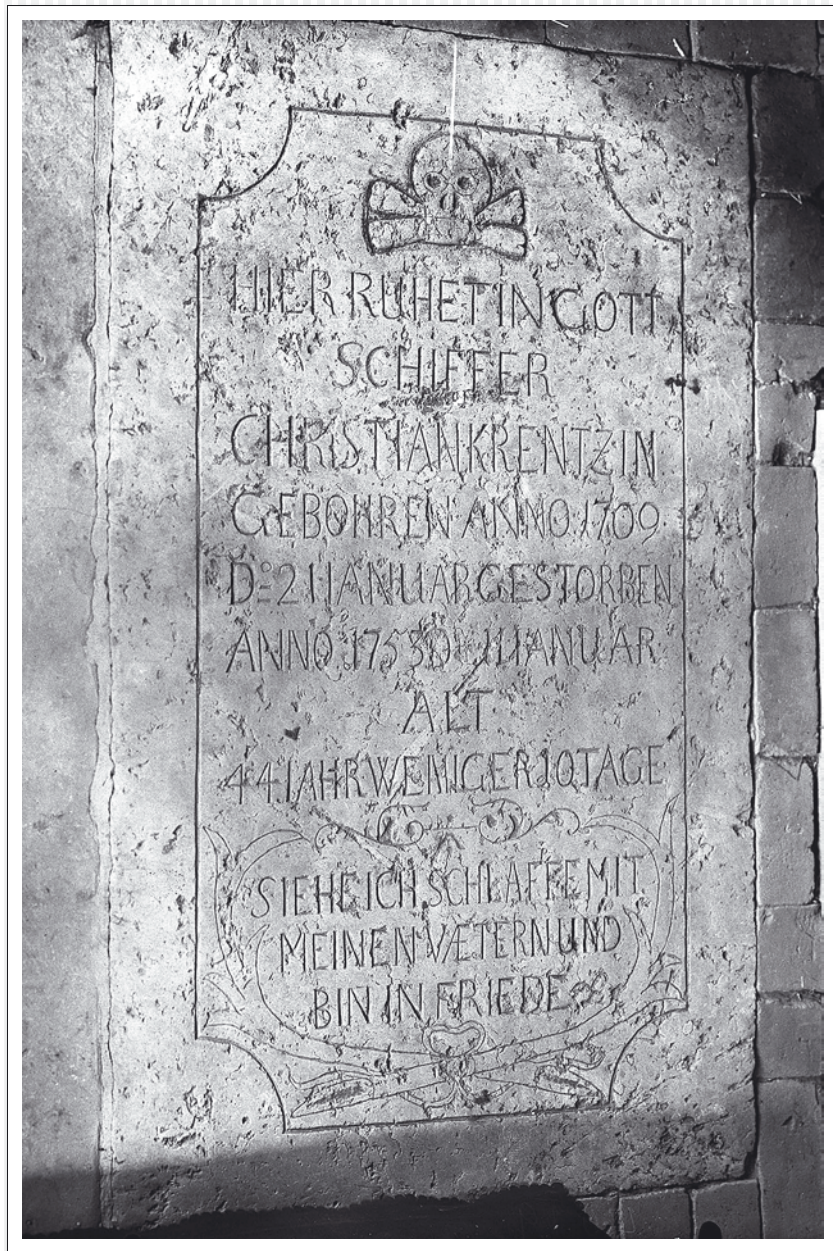
⁸ KWP Szczecin, L.dz. WP-3116/16; KPP Goleniów, L.dz. 5345/16; Kurier Szczeciński, z dn. 21.11.2016 r.

Prawa Kanonicznego z 25 stycznia 1983 roku. Programy rejestracji zabytków należy wprowadzić w życie we wszystkich powiatach województwa, by wykonać często brakujące zdjęcia zabytków na wypadek kradzieży oraz ustalić braki w stanie zabytków. Ich rejestracja w bazach danych jest niezbędna, by śledzić pojawianie się poszukiwanych zabytków na rynku antykwarycznym lub w katalogach aukcyjnych. Policja, przy podejrzeniu, że mogą one być utracone w wyniku przestępstwa, na podstawie rejestracji może takie obiekty zatrzymać, wyjaśnić okoliczności zaginięcia lub kradzieży, a następnie przekazać właścicielowi.

Losy kościołów i ich wyposażenia stały się przyczynkiem do poszerzenia wiedzy o historii miejscowości tych dwóch zachodniopomorskich powiatów, a ich metryka oraz kontynuacja pierwotnej funkcji w tradycji chrześcijańskiej świadczy o trwałości historii oraz jej pomników. Ostatnim zatem, lecz niezwykle istotnym punktem realizacji programu było rozesłanie katalogu utraconych zabytków sakralnych z dwóch powiatów do wszystkich policjantów z komend policji z Goleniowa i Stargardu, rozdanie jej proboszczom oraz służbom konserwatorskim i pracownikom urzędów gmin, by usprawnić poszukiwania i wskazać zagrożenia, jakie mogą dotyczyć naszego wspólnego dziedzictwa, które chronimy.

Dokumentowanie zabytków w kościele w Pęzinie (fot. A. Majewska), 2012

Płyta nagrobna Christiana Krentzin z 1753 roku (foto MNS 4756), ok. 1938

Płyta nagrobna Christiana Krentzin z 1753 roku, przed kurnikiem w Stepniczce (fot. M. Luczak), 2016

Odnalezienie poszukiwanej płyty nagrobnej Christiana Krentzina w Stepniczce (fot. Cz. Sudol), 2016

Dokumentowanie zabytków w kościele w Mokrem (fot. K. Wójcik), 2016

Znakowanie rzeźby Madonny z Dzieciątkiem w kościele w Przybiernowie (fot. A. Dziekiewska), 2016

Przepisy kościoła katolickiego w sprawie obrotu dziełami sztuki sakralnej w Polsce

Przepisy dotyczące ochrony zabytków w kościele katolickim pojawiły się już w renesansie, na początku XIX w. Zarówno Stolica Apostolska, jak i papież Pius VII postulowali o powołanie instytucji do ochrony zabytków starożytności¹. Niestety w przepisach Kodeksu Prawa Kanonicznego brak jest skonkretyzowanych sankcji za nieprzestrzeganie przepisów dotyczących zarządzania dobrami kościelnymi. Brzmienie kanonów – jako przepisów prawa kościelnego 1336–1340, 1386, 1389, 1399 zawartych w księdze VI Kodeksu Prawa Kanonicznego jest bardzo liberalne, związane z tradycją i przesłaniem kościoła².

Do dbałości o zabytki i współdziałania z państwem w obszarze ochrony zabytków, zobowiązuje kościół Ustawa o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej z 17 maja 1989 roku w art. 51³:

Art. 51.

Instytucje państwowe, samorządowe i kościelne współdziałają w ochronie, konserwacji, udostępnianiu i upowszechnianiu zabytków architektury kościelnej i sztuki sakralnej oraz ich dokumentacji, muzeów, archiwów i bibliotek będących własnością kościelną, a także dzieł kultury i sztuki o motywach religijnych, stanowiących ważną część dziedzictwa kultury polskiej.

¹ Pius VII, Chirografo sulla conservazione dei monumenti e sulla produzione di belle arti, October 1, 1802, contained in the Edict of the Comerlengo of S.R.C. Cardinal Doria Pamphilj; A. Emiliani, Leggi bandi e provvedimenti per la tutela dei beni artistici e culturali negli antichi stati italiani, 1571–1860, Bologna 1978, s. 110–125.

² Kodeks Prawa Kanonicznego, Poznań 1983, kan. 1285. W przypadku sporadycznych przypadków dawania w podarunku przez księży zabytków kościelnych pewnego rodzaju furtkę stanowi kan. 1285, który w swoim brzmieniu: „Jedynie w ramach zwyczajnej administracji mogą zarządcy z dóbr ruchomych, nie należących do stałego majątku, dawać ofiary na cele pobożności lub chrześcijańskiej miłości”. Daje to możliwość, bezkarnego ofiarowywania przez księży wyposażenia kościelnego, nie ujętego w inwentarzu, pod warunkiem, że ksiądz nie czerpie z tego tytułu korzyści majątkowych.

³ (Dz.U.89.29.154 z dnia 23 maja 1989 r., zm.: Dz.U.90.51.297; Dz.U.90.55.321; Dz.U.90.86.504; Dz.U.91.95.425; Dz.U.91.107.459; Dz.U.93.7.34; Dz.U.94.1.3) Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej.

a także przepis zawarty w Konkordacie pomiędzy Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską z dnia 28 lipca 1993 roku w art. 22 ust. 4⁴:

Art. 22 ust 4.

Rzeczpospolita Polska w miarę możliwości udziela wsparcia materialnego w celu konserwacji i remontowania zabytkowych obiektów sakralnych i budynków towarzyszących, a także dzieł sztuki stanowiących dziedzictwo kultury.

Księża nie mogą sprzedawać zabytków sztuki, gdyż do zachowania ich w obrębie kościoła obliguje ich Kan. 1284 § 2, który nakazuje im, by „czuwać, ażeby powierzone ich pieczy dobra nie przepadły lub nie doznały jakiejś szkody”, oraz Kan. 1282 mówiący o tym, iż: „Wszyscy, tak duchowni, jak świeccy, którzy na podstawie prawnego tytułu mają udział w zarządzie dobrami kościelnymi, obowiązani są wykonywać swoje funkcje w imieniu Kościoła, zgodnie z przepisami prawa”. Za stan zachowania zabytków w kościele odpowiada proboszcz parafii – jako zarządca majątku parafialnego, co normuje Kan. 1289, w brzmieniu: „Chociaż do zarządzania nie są zobowiązani z tytułu urzędu kościelnego, zarządcy nie mogą samowolnie porzucać przyjętej funkcji. Gdyby z takiego samowolnego porzucenia wynikła szkoda dla Kościoła, obowiązani są do restytucji”⁵.

W przypadku gdy zabytek ulegnie zniszczeniu, kradzieży lub zaginięciu, księża mają obowiązek niezwłocznie poinformować o tym fakcie wojewódzkiego konserwatora zabytków. Jeżeli tego nie uczynią, lub nie uczynią niezwłocznie, popełniają wykroczenie z art. 113 ust. 1 z Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z 2003 roku. Podobnie wygląda sytuacja, gdy zabytek zostanie przeniesiony z kościoła w inne miejsce, a ksiądz w ciągu miesiąca nie powiadomi konserwatora zabytków o zmianie miejsca przechowywania zabytku ruchomego. Obowiązek zawiadomienia konserwatora przez właściciela/posiadacza zabytku dotyczy wyłącznie zabytków wpisanych w rejestr zabytków⁶.

⁴ Konkordat między Stolicą Apostolską i Rzeczpospolitą Polską z dn. 28 lipca 1993 r.

⁵ The pastoral function of ecclesiastical museums, Watykan 2001; Kodeks Prawa Kanonicznego, Poznań 1983, kan. 1289. Przepis ten sformułowany jest w ten sposób, gdyż parafia w rozumieniu prawa kościelnego jest wspólnotą wiernych a nie instytucją posiadającą osobowość prawną zarządzającą majątkiem kościelnym (Kodeks Prawa Kanonicznego z 25 I 1983, Kan. 515).

⁶ (Dz. U. Nr 162, poz. 1568 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 238, poz. 2390) Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, art. 113.

Kodeks Prawa Kanonicznego z 25 stycznia 1983 roku dekret Papieża Jana Pawła II – Sacrae disciplinae leges

Kan. 1220 § 2.

Dla ochrony dóbr sakralnych oraz kosztowności należy okazywać właściwą troskę o konserwację i zastosować odpowiednie środki bezpieczeństwa⁷.

Kan. 1276 § 2.

Uwzględniając prawa, prawne zwyczaje oraz okoliczności, ordynariusze powinni przez wydanie szczegółowych instrukcji, w granicach prawa powszechnego i partykularnego, starać się o uregulowanie zarządu dóbr kościelnych.

Zapis ten wyraźnie poleca władzom kościelnym wydać szczegółowe instrukcje dotyczące ochrony zbiorów sakralnych w oparciu o prawo powszechne, tradycję i warunki miejscowe⁸.

Kan. 1282.

Wszyscy, tak duchowni, jak świeccy, którzy na podstawie prawnego tytułu mają udział w zarządzie dobrami kościelnymi, obowiązani są wykonywać swoje funkcje w imieniu Kościoła, zgodnie z przepisami prawa.

Ten przepis mówi zaś o tym, że zarządcy – zazwyczaj proboszczowie – mają wykonywać swoje funkcje zgodnie z prawem kościelnym i świeckim⁹.

Kan. 1283.

Zanim zarządcy obejmą swoje zadanie:

1° powinni wobec ordynariusza lub jego delegata złożyć przysięgę, że będą dobrze i sumiennie zarządzać;

2° należy sporządzić dokładny i szczegółowy inwentarz, który winni oni podpisać,

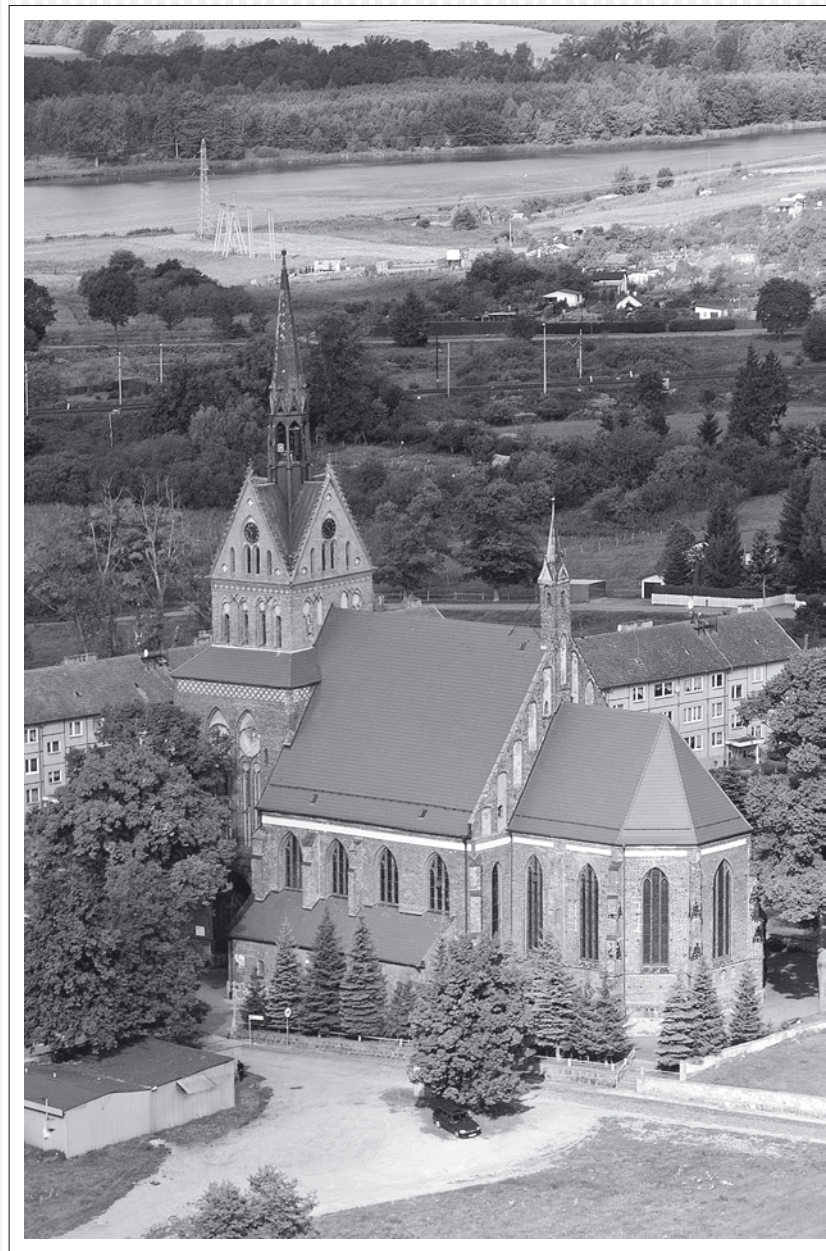
⁷ Kodeks Prawa Kanonicznego, Poznań 1983, kan. 1220.

⁸ Kodeks Prawa Kanonicznego, Poznań 1983, kan. 1276.

⁹ Kodeks Prawa Kanonicznego, Poznań 1983, kan. 1282.

Wnętrze kolegiaty Najświętszej Marii Panny Królowej Świata w Stargardzie (fot. M. Luczak), 2012

Kościół pw. Matki Boskiej Bolesnej Stargardzie (fot. M. Luczak), 2012

rzeczy nieruchomości, rzeczy ruchomych czy to kosztownych, czy należących do dóbr kultury, czy też innych, z opisem ich wartości, a sporządzony należy zweryfikować; 3° jeden egzemplarz tego inwentarza powinien być przechowywany w archiwum zarządu, drugi zaś w archiwum kurii; w obydwu egzemplarzach trzeba odnotowywać każdą zmianę, jaka zachodzi w stanie majątkowym.

W tym miejscu należy zauważyć, że Kan. 1283 pkt 2 zobowiązuje administratorów dóbr kościelnych do sporządzenia dokładnego i szczegółowego inwentarza rzeczy nieruchomości i ruchomych, w szczególności dóbr kultury – czyli zabytków wraz z ich opisem. Pkt 3 precyzuje natomiast, że należy wykonać dwa jednobrzmiące egzemplarze, gdzie jeden powinien znajdować się w archiwum kurii, a drugi w archiwum parafialnym. Wszystkie zmiany w majątku parafii powinny być nanoszone na obydwu egzemplarzach¹⁰.

Kan. 1284.

§ 1 Wszyscy zarządcy mają wypełniać swoje zadanie ze starannością dobrego gospodarza

§ 2 Powinni zatem:

1° czuwać, ażeby powierzone ich pieczy dobra nie przepadły lub nie doznały jakiegokolwiek szkody, zawierając w tym celu w razie potrzeby odpowiednie umowy ubezpieczające;

2° troszczyć się, żeby własność dóbr kościelnych była zabezpieczona środkami ważnymi według prawa państwowego;

3° przestrzegać przepisów zarówno prawa kanonicznego, jak i państwowego, albo wydanych przez fundatora, ofiarodawcę lub uprawnioną władzę, a zwłaszcza starać się, by Kościół nie poniósł szkody wskutek nie przestrzegania ustaw państwowych;

9° dokumenty i dowody, na których opierają się prawa Kościoła lub instytucji do majątku, należyte porządkować i przechowywać w odpowiednim archiwum oraz strzec ich; autentyczne zaś ich odpisy, gdy się to da łatwo uczynić, złożyć w archiwum kurii.

Powyższy zapis przypomina o obowiązku respektowania w tej dziedzinie prawa państwowego¹¹.

¹⁰ Kodeks Prawa Kanonicznego, Poznań 1983, kan. 1283.

¹¹ Kodeks Prawa Kanonicznego, Poznań 1983, kan. 1189-1220 § 2; kan. 1276, 1281-1287; E. Michalewicz, Prawo kanoniczne w służbie ochrony zabytków sakralnych [w:] *Ars sacra et restauratio*, red. J. Kowalczyk, Warszawa 1992, s. 48-51; Ochrona dóbr kultury w świetle aktualnego prawa kościelnego [w:] *Otwarcie granic rynku a perspektywa „Być i mieć” człowieka oraz narodu*, red. A. Kuś, P. Witkowski, Lublin 2006, s. 155-171; M. Leszczyński, Ochrona Zabytków sztuki sakralnej w świetle aktualnego prawa kanonicznego [w:] *Muzealnictwo*, ...

Migracja zabytkowego wyposażenia kościołów i znaczne rejestracji zabytków sakralnych

Zabytki sakralne na terenie naszego kraju mają szczególne znaczenie dla kultury i dziedzictwa narodowego. Sztuka charakterystyczna dla danej epoki jest jej odzwierciedleniem i historycznym świadectwem. Wyposażenie kościołów znajdujących się w obecnych granicach Polski, jest spuścizną po naszych polskich przodkach oraz niemieckich mieszkańcach ziem pomorskich, lubuskich i śląskich. W wyniku wielu wojen oraz ewakuacji dzieł sztuki w 1945 roku, na tzw. ziemiach odzyskanych została jedynie część dawnego wyposażenia. Kościoły ze względu na swój publiczny charakter są miejscami ogólnodostępnymi, bez szczególnych systemów zabezpieczających. Przedmioty zabytkowe znajdujące się w ich wnętrzach znajdują się przez to zarówno w zasięgu wiernych jak i ludzi pragnących je pozyskać w nielegalny sposób.

W służbach konserwatorskich głównym sposobem ochrony zabytku jest wpis do rejestru zabytków, prowadzony w formie kart opisujących zabytek. Najcenniejsze zabytki były wpisane już w latach 50-tych XX w. i większości tych kart i dokumentacji nie aktualizowano od tego czasu, gdyż przedmioty te nie zmieniły miejsca przechowywania. Biorąc pod uwagę wielkość odbitek fotograficznych w kartach (7 x 10 cm lub 9 x 13 cm)¹, brak negatywów i jakość dokumentacji fotograficznej przy ewentualnej kradzieży obiektu bywa często niewystarczająca dla dalszych czynności śledczych. Sposób dokumentowania obiektów w kartach polegał na kontekstowym przedstawieniu obiektu w przestrzeni, przy użyciu standardowych i szerokokątnych obiektywów, przez co ukazywano jego położenie ze stratą szczegółów i pewnych cech identyfikacyjnych².

¹ Kwiatkowska L., Maksymiuk M., Pielas M., Instrukcja opracowywania kart ewidencyjnych zabytków ruchomych, Warszawa 2008, rozdział V, pkt 1.1.1.

² Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, art. 7, pkt 1 (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568); Rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 14 maja 2004 r., § 10, ust. 1, 2.

Ołtarz w kościele pw. Chrystusa Króla w Sikorkach (fot. M. Łuczak), 2016

Wnętrze kościoła w Dzisnej (fot. M. Łuczak), 2016

W większości przypadków z kościołów nie giną większe elementy takie jak szafy ołtarzowe lub płyty nagrobne. Łupem złodziei padają zazwyczaj figury świętych będące częściami składowymi ołtarzy, ambon lub pojedyncze figury będące na ich wyposażeniu. Przedmioty te są stosunkowo łatwe w demontażu, mają niewielkie wymiary i wagę. Wartość XIX-wiecznej figury w złym stanie zachowania na polskich aukcjach wynosi około 2500 zł, cena figury średnio-wiecznej rozpoczyna się od 10 000 zł. Przedmioty te nie posiadają żadnych numerów seryjnych, z dokumentacji konserwatorskiej nie ma możliwości wyciągnięcia cech identyfikacyjnych, a fakt, że wszystkie figury nawiązywały do tych samych wydarzeń i sposobu przedstawiania świętych stawia zabytki sakralne w grupie przedmiotów bardzo trudnych do identyfikacji. Nawet odzyskanie odnalezionego skradzionego zabytku na zagranicznych aukcjach bez dobrej dokumentacji przedmiotu, stwierdzającej bezsprzecznie, że przedmiot ten był w naszym posiadaniu może okazać się ze strony dowodowej niemożliwe do zrealizowania³.

Największym systemem do gromadzenia danych o skradzionych zabytkach oraz sprawdzeń jest baza Interpolu – Stolen Works of Art, która zawiera około 34 tys. wpisów o skradzionych przedmiotach⁴. Istnieje jeszcze kilka baz regionalnych w skali europejskiej takie jak włoska baza – Leonardo⁵ oraz katalog zabytków skradzionych lub wywiezionych stworzony przez Ośrodek Ochrony Zbiorów Publicznych w Warszawie. Wszystkie te bazy oparte są na systemie klasyfikacji Object ID⁶. Warunkiem rejestracji w tych bazach jest prowadzenie dokumentacji fotograficznej, w celu identyfikacji przedmiotu.

W związku z otwarciem granic w ramach rozszerzenia Strefy Schengen i obawą o dziedzictwo kulturowe i obiekty zabytkowe województwa zachodniopomorskiego i kraju, podjęto działania mające na celu ich zabezpieczenie przed kradzieżami oraz dewastacją. Działania prowadzono w ramach kompetencji Komendy Wojewódzkiej Policji w Szczecinie oraz urzędów współdzia-

łających: Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Szczecinie i osobami odpowiedzialnymi za ochronę zabytków w diecezjach Szczecińsko-Kamieńskiej i Koszalińsko-Kołobrzeskiej⁷.

Biorąc pod uwagę skalę przedsięwzięcia, celowe było wprowadzenie programu pilotażowego pod nazwą „Rejestracja obiektów zabytkowych na terenie miasta Szczecina”. Proces ten umożliwił ocenę wielkości przedsięwzięcia, całościowo w skali województwa, na podstawie opracowania jednostkowego powiatu – miasta Szczecina o dużej liczbie obiektów zabytkowych. Założono, że w trakcie realizacji programu pilotażowego będzie możliwe wypracowanie właściwych metod współpracy z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Szczecinie. Wszystkie wnioski i spostrzeżenia wynikłe z programu pilotażowego można wprowadzić do planu obejmującego program o zasięgu wojewódzkim. Zadaniem zajął się nieetatowy zespół dw. z przestępstwami przeciwko zabytkom i dziedzictwu narodowemu⁸.

Program pilotażowy objął zabytkowe wyposażenie wszystkich szczecińskich kościołów oraz zabytkowych pomników na Cmentarzu Centralnym, trzeciego co do wielkości cmentarza w Europie wewnątrz miasta. Ideą było stworzenie bardzo dokładnej dokumentacji fotograficznej na wypadek kradzieży. Dodatkowo zastosowano znakowanie mniejszych przedmiotów za pomocą mikrohologramów z numerem seryjnym przypisanym do dekanatów, czyli jednostki organizacyjnej kościołów katolickich, obejmującej od kilku do kilkunastu parafii. Środki te stosowane są na co dzień do znakowania pojazdów, gdzie hologram musi przetrwać trudne warunki, bardzo wysoką i niską temperaturę, więc charakteryzuje się dużą trwałością i łatwością nanoszenia. Nowe mikrohologramy DNA Program⁹ mają średnicę 1 mm, więc gołym okiem są praktycznie niewidoczne, nawet dla osoby, która wie o oznakowaniu przedmiotu. Według przyjętej zasady hologramy rozpylane były na podstawie lub prawy dolny róg przedmiotu (np. obraz lub szafa ołtarzowa). Wszystkie elementy składowe np. ołtarza – czyli wszystkie figury i obrazy zostały oznakowane tą metodą.

Fotografie wykonywane były cyfrowymi aparatami fotograficznymi – lustrzankami o pełnoklatkowych matrycach 12 i 36 MP, interpolowanych do 25 MP. Poszczególne elementy z całości np. pojedyncza rzeźba z ołtarza

³ Dyrektywa 93/7/EWG z dnia 15 marca 1993 roku w sprawie zwrotu dóbr kultury wypraszonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego (Dz. Urz. WE L 74 z 27.03.1993).

⁴ <http://www.interpol.int/Public/ICPO/PressReleases/PR2009/PR200978.asp>; Baza danych „Stolen Works of Art” jest jedyną na świecie, która zawiera informacje o blisko 34 000 skradzionych i poszukiwanych przez Interpol dóbr sztuki i kultury. Jest to największa baza o skradzionych dziełach sztuki.

⁵ Włoska baza danych „Leonardo” o skradzionych dziełach sztuki obsługiwana jest przez Comando Carabinieri Tutela Patrimonio Culturale z Rzymu.

⁶ Object ID jest standardem gromadzenia i zapisu danych dotyczących przedmiotów kultury materialnej, stworzonym w celu identyfikacji obiektów utraconych w wyniku przestępstwa, kłuski żywiolowej czy zagubienia. Jest to ujednolicony według przyjętych standardów, sposób opisu dzieła sztuki czy też przedmiotów o znacznej wartości estetycznej, historycznej czy materialnej. Object ID został zainicjowany przez fundację Jean Paul Getty Trust w 1993 roku (standardy opisu obowiązują od 1997 r.), natomiast od 1999 r. projektem zarządza organizacja charytatywna Council for the Prevention of Art Theft (CoPAT).

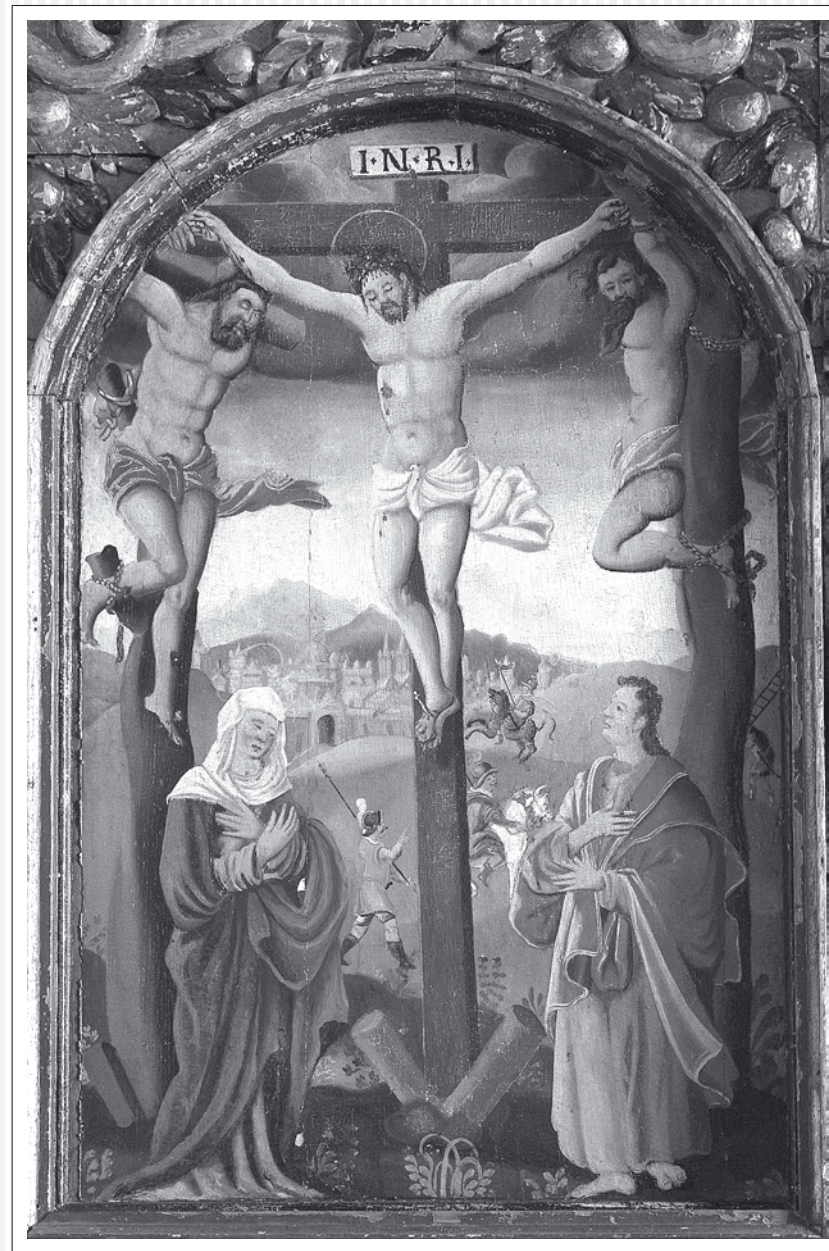
⁷ M. Łuczak, Projekt „Rejestracja zabytków oraz ochrona dziedzictwa kulturowego województwa zachodniopomorskiego”. Program pilotażowy „Rejestracja obiektów zabytkowych na terenie miasta Szczecina”, KWP Szczecin 2008.

⁸ Decyzja Komendanta Wojewódzkiego Policji w Szczecinie nr 329/08 z dn. 20.11.2008 r. w spr. powołania nieetatowego zespołu koordynującego działania dotyczące zagadnienia zwalczania przestępczości przeciwko zabytkom.

⁹ DNA Program – system znakowania polegający na naniesieniu cząstek mikrohologramów na znakowane przedmioty.

Ołtarz 1596 roku w kościele pw. Przemienienia Pańskiego w Odargowie (fot. M. Luczak), 2012

Obraz główny ołtarza w kościele pw. Przemienienia Pańskiego w Odargowie (fot. M. Luczak), 2012

sfotografowana została w całości, a następnie w zbliżeniach twarz, środek oraz podstawa. Dodatkowo wykonano zbliżenia wszystkich uszkodzeń mechanicznych przedmiotu i cech charakterystycznych np. pęknięcie drewna, uszkodzenia spowodowane przez owady, oraz wszystkie sygnatury i znaki od puncy¹⁰. Zbliżenia elementów uzyskiwano nie poprzez kadrowanie ze zdjęcia ogólnego w programie graficznym, lecz używając teleobiektywów o ogniskowej 300 i 400 mm. Dla zapewnienia najwyższej jakości oraz oddania kolorystyki stosowano wyłącznie przesłonę F8, gdzie obiektywy mają najlepsze właściwości optyczne oraz długie czasy naświetlania na jak najmniejszej czułości – najczęściej stosowano ISO 200, bez używania lampy błyskowej.

Dzięki tej metodzie uzyskano komplet doskonałych fotografii w postaci cyfrowej, które w przypadku kradzieży można błyskawicznie rozesłać do wszystkich jednostek policji pocztą elektroniczną oraz do ośrodków prowadzących katalogi skradzionych dzieł sztuki. Przy systemie katalogowania zdjęć w komputerze przyjęto zasadę „od ogółu do szczegółu”. Najpierw znajduje się katalog zabytków dla całego miasta, następnie dany kościół, następnie obiekt całościowy np. ambona, która z kolei podzielona jest na mniejsze obiekty np. figury czy też obrazy. Baza danych zgodnie z zatwierdzonym programem znajduje się w dyspozycji Komendanta Wojewódzkiego Policji¹¹.

W 2009 roku podjęto również rozmowy z Wydziałem Informatyki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technicznego, gdzie opracowano system identyfikacji twarzy oparty na analizie matematycznej. Program ten można również wykorzystać w pracy policji dla stworzenia nowej uniwersalnej bazy utraconych zabytków. Silnik programu omija niedoskonałości systemów opartych na Object ID i w znacznym stopniu eliminuje czynnik ludzki. Algorytmy analizują krzywe zawarte w fotografiach i porównują je z dużą dokładnością, biorąc pod uwagę proporcje, a nie wymiary. W ten sposób częściowo można wyeliminować pomyłki ludzi wykonujących pomiary przedmiotów, nie jest zatem istotne, czy błąd pomiaru wynosi kilka milimetrów czy centymetrów, i czy został zdjęty np. wymiar zewnętrzny, czy wewnętrzny ramy. System może posiadać interfejs internetowy, który umożliwia każdemu funkcjonariuszowi załadowanie zdjęcia będącego w zainteresowaniu przedmiotu i w ciągu kilku sekund otrzymać odpowiedź czy przedmiot figuruje jako utracony. Tak znaczne uproszczenie interfejsu nie będzie wymagać znajomości terminologii z dzie-

¹⁰ Punca – narzędzie złotnicze, służące do wykonywania znaków złotniczych i znaków probierczych, określających próbę kruszcu.

¹¹ M. Łuczak, Projekt „Rejestracja zabytków oraz ochrona dziedzictwa kulturowego województwa zachodniopomorskiego”. Program pilotażowy „Rejestracja obiektów zabytkowych na terenie miasta Szczecina”, KWP Szczecin 2008.

dziny historii sztuki i będzie dostępne dla wszystkich placówek policji, straży granicznej czy instytucji celnych posiadających łącze internetowe.

Technika musi być wykorzystywana do naszych celów a jej jakość musi być adekwatna do wartości rzeczy, które chronimy. Złodzieje dzieł sztuki cały czas pracują nad nowymi sposobami kradzieży dzieł sztuki oraz opracowaniem nowych kanałów sprzedaży. Znają również system klasyfikacji stosowany w naszych bazach danych. Ostatnio stosowana metoda na jego ominięcie to tzw. zamiana płci. Metoda ta była opisywana przez Ernsta Schöllera na konferencji CEPOL¹² w Rzymie w 2008 roku. Polega ona na nałożeniu na oryginalną średniowieczną rzeźbę mężczyzny, cienkiej maski z rysami żeńskimi. Później na masce i reszcie figury ujednolicane są kolory, tak, że rzeźba wygląda jak po procesie renowacji. Szaty dla obu płci w okresie przedstawionym w Nowym Testamencie są prawie identyczne, więc rzeźba którą będziemy sprawdzać przy jakiegokolwiek kontroli będzie rzeźbą przedstawiającą kobietę. Jest to jedno z pierwszych kryteriów wyszukiwania, więc na samym wstępie stosując metodę Object ID, jesteśmy skazani na negatywny wynik sprawdzenia. Wiadomo również, że jakiegokolwiek próbki do badań chemicznych są pobierane z podstawy rzeźby lub z miejsca, które będzie najmniej eksponowane, więc wszystkie badania na autentyczność wykażą wynik pozytywny. Po przeprowadzonej „przeróbce” rzeźba będzie wciąż pokryta w 95% oryginalną średniowieczną polichromią¹³.

Powstaje jedynie pytanie czy podobny program powinien być realizowany przez policję, czy też powinny go wykonać służby konserwatorskie? Biorąc pod uwagę tylko kompetencje – to podobne działania bardziej leżą w kompetencji służb konserwatorskich. Jednakże ich stan etatowy oraz możliwości techniczne są bardzo ograniczone. W kompetencjach policji leżą natomiast wszystkie działania prewencyjne, w ramach których mogliśmy zrealizować ten program. Wychodząc z założenia, że nie jesteśmy w stanie zabezpieczyć technicznie wszystkich dzieł sztuki, uznaliśmy, że niezbędna jest baza danych przedmiotów, które mogłyby zostać utracone. Przede wszystkim musimy wiedzieć czego policja ma szukać, w przeciwnym razie nawet po zatrzymaniu zabytku nie będziemy mogli go zidentyfikować lub bezspornie udowodnić, że przedmiot ten utracono z danego miejsca. Bez fotografii obrazujących indywidualne cechy identyfikacyjne nasze działania będą bezcelowe.

¹² CEPOL – (Europejskie Kolegium Policyjne) Agencja Unii Europejskiej ustanowiona w 2005 r., jej zadaniem promowanie międzynarodowej współpracy na polu zwalczania różnych aspektów przestępczości.

¹³ E. Schöller, The current situation of forgeries in art market, Materiały z konferencji CEPOL, Rzym 2008.

Ołtarz główny z ok. 1600 w kościele pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Nowogardzie
(fot. M. Łuczak), 2016

Rzeźba Św. Mateusza Ewangelisty przy predelli ołtarza głównego
w kościele pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Nowogardzie (fot. M. Łuczak), 2016

Dużym problemem dotyczącym migracji i wprowadzania do obrotu handlowego zabytków sakralnych jest postawa Kościoła Katolickiego w Polsce. Kościół w Polsce w XX w., a szczególnie w narzuconym Polakom po 1945 roku ustroju socjalistycznym, traktowany był jako ostoja tradycji, kultury i moralności. Adekwatnie do tego milicja, traktowana była jako ramię zbrojne organów politycznych, pomimo wykonywania przez nią zadań związanych z odzyskiwaniem skradzionych zabytków i dzieł sztuki. Było to widać szczególnie na kanwie ruchów solidarnościowych, gdy milicja tłumiła zamieszki strajkujących robotników a do tego prowadziła inwigilację kościoła i środowisk robotniczych. W komendach wojewódzkich milicji funkcjonowały wydziały zajmujące się zbieraniem wiedzy i wywieraniem nacisku na środowiska kościelne. Po zmianie ustroju w 1989 roku i przekształceniu milicji w Policję Państwową, formacja ta realizuje ustawowe zadania, w tym związane z przeciwdziałaniem przestępczości przeciwko zabytkom, jednak w mentalności ludzi i środowisk kościelnych wciąż pozostają wzorce z poprzedniego systemu i działalności Milicji Obywatelskiej i Urzędów Bezpieczeństwa. Natomiast w przypadku księży, prokuratorzy oraz służby konserwatorskie kierując się wyżej wymienionymi zaszłością, nie dopatrują się w ich działaniach premedytacji w obrocie działami sztuki, celowego niszczenia zabytków oraz powszechnej migracji zabytkowego wyposażenia kościołów na zasadzie uzupełniania braków paramentów w innych kościołach, prezentów dla zwierzchników lub spełniania prywatnych pasji kolekcjonerskich, chociaż w przypadku zabytków rejestrowych jest to czyn karalny.

Po wojnie część zabytkowych kościołów przekazano w użytkowanie parafiom, które na własność otrzymały budynki wraz z wyposażeniem dopiero w latach 90-tych XX w. Parafiom przekazano kościoły wraz z zabytkowym wyposażeniem, nie zwracając uwagi na ich nieaktualność liturgiczną, natomiast Kościół którego nadrzędnym celem jest szerzenie wiary, często potraktował to wyposażenie jako niewygodne do sprawowania liturgii i usunął je. Inaczej sprawa wyglądałaby gdyby wyposażenie ruchome stanowiło trwały depozyt państwowego muzeum, które udostępnia je w kościołach, tym samym nadzór nad zabytkami miałyby instytucja powołana do opieki nad zabytkami. Jednakże tego nie uczyniono.

Zabytki ruchome w kościołach w większości znajdują się w rejestrach właściwego terytorialnie wojewódzkiego konserwatora zabytków. Rejestry te obejmują zarówno przedmioty ekspozycyjne w dobrym stanie zachowania, jak i przedmioty uszkodzone, ujęte w rejestrach ze względu na ich wartość hi-

storyczną. Reformy II Soboru Watykańskiego dotyczące sztuki sakralnej, oraz jej kryteria: chrystocentryzm, zaakcentowanie zbawczego charakteru religii, uwspółcześnienie jej, realizacja wspólnotowego charakteru liturgii, ekumenizm, pluralizm, piękno, godność, powaga, właściwe ujęcie, zrozumiałość, oryginalność, wysoki poziom artystyczny oraz wychowawczy charakter wypełniano w rozmaity sposób. Dokumenty, uzupełniające opracowaną przez II Sobór Watykański (Vaticanum II) koncepcję sztuki kościelnej, podkreślały związaną z chrystocentryzmem dominującą rolę ołtarza i zmieniały obowiązujący układ wnętrza sakralnego przez odsunięcie ołtarza od ścian, zmieniając ich położenie na bliższe centrum świątyni¹⁴.

Zmiany wystroju kościołów realizowano w rozmaity sposób, najczęściej tworząc ołtarz główny bliżej łuku tęczowego w formie stołu lub tombu. Dawny ołtarz ustawiony we wschodniej części prezbiterium był pozostawiany lub rozbierany na czas remontu kościoła. Często jednak ze względu na swój stan techniczny oraz zasadę, że w kościołach mają znajdować się jedynie przedmioty używane do liturgii, ołtarza nie montowano z powrotem. Ustawiano go w nawach bocznych lub składowano na strychu, w wieży lub w pomieszczeniach zakrystii. Podobnie traktowano prospekty organowe, emporie kolatorskie oraz ławy fundatorów ustawiane przy ścianach lub na podwyższeniach.

W związku z realizacją przez policję programu rejestracji zabytków sakralnych w powiecie stargardzkim w 2013 roku, dokonano weryfikacji istniejących zabytków ruchomych z rejestrami wojewódzkiego konserwatora zabytków w Szczecinie. Pismem z dn. 4 lutego 2014 roku Starostwo Powiatowe w Stargardzie Szczecińskim powiadomiło o braku 22 zabytków ruchomych w kościołach. Zabytki te zweryfikowano dodatkowo z powstałym w 2010 roku Katalogiem Zabytków Powiatu Stargardzkiego, pod red. dr. Marcina Majewskiego. Około 50% zaginionych przedmiotów stanowiły lichtarze XVII i XVIII-wieczne, pozostałe zabytki to m.in.: dzwon sygnałowy, gotyckie rzeźby, chrzcielnice: romańska i renesansowa, ambona oraz złoty kielich z 1654 roku¹⁵.

Przyjmując, że zaginięcia zabytków dotyczą tylko jednego powiatu, można przyjąć to jako wyznacznik stanu braków ewidencyjnych na całe województwo, w którego skład wchodzi 18 powiatów i 3 miasta na prawach powiatu. Daje to szacunkowo liczbę około 450 obiektów, zaginionych z terenu całego woje-

¹⁴ A. Buszko, *Ewolucja myśli architektonicznej w sztuce sakralnej po reformach Soboru Watykańskiego II na przykładzie Krakowa*, Kraków 2006, rozprawa doktorska w zb. Biblioteki Politechniki Krakowskiej.

¹⁵ Pismo Starostwa Powiatowego w Stargardzie Szczecińskim z dn. 4 II 2014 r., Sygn. WP.4123.3.1.Oc1 w zb. WK KWP w Szczecinie; Pismo KWP w Szczecinie do NIMOZ z dn. 05 II 2014 r., L.dz. KR-I-585/14; Katalog zabytków powiatu stargardzkiego, t. 1-2. red. Marcin Majewski. Stargard: Muzeum w Stargardzie, 2010.

wództwa. W skali kraju, przy liczbie 16 województw, może to dać zatrważającą liczbę 7200 obiektów. Tezę tą potwierdza przeprowadzony w końcu 2014 roku Program rejestracji zabytków sakralnych w powiecie polickim, gdzie w 23 kościołach ujawniono brak 27 zabytków ruchomych.

Stan strat zabytków ruchomych nie jest dokładnie znany i wynika on ze sposobu organizacji pracy urzędu zajmującego się tym problemem. Na przykład Zachodniopomorski Urząd Ochrony Zabytków liczy 22 osoby, a jego koszalińska delegatura 9 osób. W skład urzędu m.in. wchodzi sekretariat, księgowość, finanse, informatyk oraz archiwum, redukując do połowy ilość pracowników merytorycznych urzędu, biorących udział w ewentualnych inspekcjach zabytków. Szczeciński urząd dysponuje tylko jednym samochodem, który wykorzystywany jest do odbioru prac konserwatorskich w rejonie, poprzez oględziny zabytków w terenie, na kontroli stanu zachowania obiektów skończywszy. Wydział do spraw Inspekcji Zabytków Ruchomych liczy jedną osobę, którą nietatowo, okresowo wspomaga jeden z pracowników urzędu. Wydział ten sprawuje nadzór nad kilkoma tysiącami zabytków ruchomych znajdujących się na terenie województwa zachodniopomorskiego. Kierownik jednoosobowego wydziału prowadzi rejestr zabytków ruchomych, wydaje decyzje o wpisie do rejestru, wykonuje aktualizacje dokumentacji, opiniuje plany i zakresy prac konserwatorskich, oraz dokonuje ich odbioru w terenie po zakończeniu konserwacji. Nie ma więc fizycznej możliwości by pracownik był w stanie skontrolować nawet małą część tych zasobów. Wyjazdy terenowe zazwyczaj mają miejsce, gdy zachodzą ku temu konkretne przesłanki – degradacja lub zniszczenie zabytku, o ile urząd posiada taką wiedzę. Podobna sytuacja dotyczy również innych województw w Polsce.

Znakowanie rzeźb ze zwieńczenia ołtarza głównego w kościele w Krępcowie
(fot. M. Łuczak), 2012

Wykaz miejscowości

Bobrowniki	50-55
Bodzęcin	56-57
Borzysławiec	58-59
Bród	60-61
Chociwel	62-63
Czermnica	64-69
Długoleka	70-71
Dzisna	72-73
Glewice	74-75
Jenikowo	76-105
Karsk	106-109
Kicko	110-111
Kościuszki	112-113
Krępcowo	114-117
Krzywice	118-123
Krzywnica	124-125
Lisowo	126-127
Lubowo	128-129
Łęczycza	130-137
Łoźnica	138-147
Maszewo	148-149
Mosty	150-157
Nowa Dąbrowa	158-159

Nowogard	160-165
Ognica	166-167
Orzechowo	168-169
Osina	170-173
Ostrzyca	174-179
Oświno	180-181
Parlino	182-183
Przybiernów	184-195
Redostowo	196-197
Różnowo	198-201
Sadłowo	202-203
Sikorki	204-207
Stara Dąbrowa	208-211
Stargard	212-225
Stepnica	226-231
Strzelewo	232-235
Węgorza	236-239
Wierzbięcin	240-243
Witkowo	244-245
Włodzisław	246-247
Wyszomierz	248-249
Żukowo	250-251

Katalog utraconych zabytków sakralnych powiatu goleniowskiego i stargardzkiego

Nazwa: Rzeźba – Madonna z Dzieciątkiem

Autor: nn warsztat północno-niemiecki

Materiał: drewno polichromowane

Czas powstania: ok. 1500 r.

Wysokość: 114 cm

Opis: Gotycka figura przedstawia Madonnę z Dzieciątkiem w pozycji en face, w pozycji prezentacji, stojąca na owalnej podstawie. W prawej ręce Madonna trzyma złote berło ze srebrnym uchwytem, lewą podtrzymuje Dzieciątko. Na głowie Madonny, ubranej w suknię w kolorze intensywnej czerwieni, znajduje się złota korona z rzędem rozetek. Była to figura przyścienna, wydrążona z tyłu, umieszczona w szafie ołtarzowej. W latach 1996-1997 przeprowadzono konserwację rzeźby.

Rejestr zabytków: B-74 z dn. 15 października 1958 r.

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Bobrowniki, gm. Chociwel, kościół, Parafia pw. Najświętszej Maryi Panny w Bobrownikach.

Data kradzieży/zaginięcia: 25/26 października 2003 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźbę skradziono w nn okolicznościach w 2003 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Stargard Szczeciński za L.dz. 21145/03 RSD 3325/03

Rejestracja w bazie NIMOZ: PC01156

Bibliografia: M. Słomiński, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Madonna z Dzieciątkiem, Kościół w Bobrownikach, mps, Szczecin 1998; Foto WKZ Szczecin 265/6372, 62846.

Rzeźba Madonny z Dzieciątkiem w kościele w Bobrownikach, 1961

Nazwa: Rzeźba – Św. Paweł

Autor: nn warsztat północno-niemiecki

Materiał: drewno dębowe polichromowane

Czas powstania: 1500-1520 r.

Wysokość: 47,5 cm

Opis: Gotycka figura przedstawia św. Pawła w pozycji en face, w pozie prezentacji, stojąca na owalnej podstawie. Prawa ręka spoczywała niegdyś na mieczu, lewa dłoń złożona na piersi. Postać ubrana w szatę w kolorze kremowo-białym oraz złoty płaszcz narzucony na ramiona. Była to figura przyścienna, z tyłu płaska umieszczona w dolnej kwaterze lewego skrzydła ołtarzowego. W latach 1996-1997 rzeźba poddana była konserwacji w pracowni Tadeusza Makulca.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Bobrowniki, gm. Chociwel, kościół, Parafia pw. Najświętszej Maryi Panny w Bobrownikach

Data kradzieży/zaginięcia: 25/26 października 2003 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźbę skradziono w nn okolicznościach w 2003 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Stargard Szczeciński za L.dz. 21145/03 RSD 3325/03

Rejestracja w bazie NIMOZ: PC01157

Bibliografia: M. Słomiński, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Św. Paweł, Kościół w Bobrownikach, mps, Szczecin 1998; Foto WKZ Szczecin 62843, Muzeum-Stargard T/II/a/12/3747.

Rzeźba Św. Pawła w kościele w Bobrownikach, 1975

Nazwa: Rzeźba – Św. Jan Chrzciciel

Autor: nn

Materiał: drewno polichromowane

Czas powstania: koniec XV w.

Wysokość: 47 cm

Opis: Gotycka figura przedstawia św. Jana Chrzciciela w pozycji en face, w pozie prezentacji. Święty w lewej ręce trzyma owieczkę. Figura posiadała liczne uszkodzenia: nos, palce lewej ręki oraz podstawa. Widać było na niej liczne przemalowania oraz ślady kołatka.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Bobrowniki, gm. Chociwel, kościół, Parafia pw. M.B. Bolesnej w Chociwlu

Data kradzieży/zaginięcia: 1965 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Stwierdzono zaginięcie rzeźby podczas kontroli WUOZ w 1965 r.

Jednostka prowadząca sprawę: PP Chociwel L.dz. 11621/12, RSD 1883/12, Prokuratura Rejonowa Stargard Szczeciński 2Ds 785/12

Rejestracja w bazie NIMOZ: PC01553

Bibliografia: L. Madejska, A. Siuchińska, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – św. Jan Chrzciciel, Kościół w Bobrownikach, mps, Szczecin 1961; Foto WKZ Szczecin 265/6366.

Rzeźba Św. Jana Chrzciciela w kościele w Bobrownikach, 1961

Nazwa: Lichtarze (2 sztuki)

Autor: nn warsztat niemiecki

Materiał: stop miedzi

Czas powstania: koniec XVIII w.

Wysokość: 49 cm

Średnica stopy: 19 cm

Opis: Barokowe lichtarze stanowiły przedwojenne wyposażenie kościoła w Bodzęcinie. Posiadały trójkątną podstawę i trzon profilowany w formie tralki. Na każdej ścianie stopy znajduje się okrągły medalion z napisem: *IHS*. Trzony oddzielone były od stopy, profitki i trzony były silnie powyginane, w latach 80-tych XX w. pokryte były złotym lakierem.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Bodzęcin, Kościół filialny pw. Św. Mikołaja, Parafia pw. św. Katarzyny w Goleniowie.

Data kradzieży/zaginięcia: VI 1986 – 13 VIII 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Lichtarze zaginęły w nn okolicznościach w latach 1986-2016. Brak lichtarzy stwierdzono podczas realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim w dn. 13 sierpnia 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10789

Bibliografia: E. Soroka, Karta ewidencyjna zabytku: Świecznik, Bodzęcin, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 11 czerwiec 1986 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 15684, 15685 (200/4810).

Świeczniki w kościele w Bodzęcinie, 1986

Nazwa: Krzyż ołtarzowy

Autor: nn warsztat niemiecki

Materiał: stop miedzi

Czas powstania: koniec XIX w.

Wysokość: 70 cm

Wysokość krzyża: 27 cm

Średnica stopy: 19 cm x 13 cm

Opis: Neobarokowe lichtarze stanowiły prawdopodobnie przedwojenne wyposażenie kościoła w Borzysławcu. Posiadały trójkątną stopę z trzema nóżkami, wspartymi na spłaszczonych kulach i trzon profilowany w formie tralki. Na trzonie osadzono posrebrzony krzyż z ramionami zakończonymi trójlistnie, zdobionymi kuleczkami i szafirowymi szklami oprawionymi w rozetki.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Borzysławiec, Kościół parafialny pw. św. Apostołów Piotra i Pawła, Parafia rzymsko-katolicka pw. św. Piotra i Pawła w Borzysławcu.

Data kradzieży/zaginięcia: X 1999 – 25 VIII 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Krzyż ołtarzowy zaginął w nn okolicznościach w latach 1999-2016. Znajdował się w kościele podczas kontroli WKZ w październiku 1999 roku, gdzie jego stan zachowania opisano jako: bez zmian. Brak krzyża stwierdzono podczas realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim w dn. 25 sierpnia 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10795

Bibliografia: E. Soroka, Karta ewidencyjna zabytku: (Krucyfiks) Krzyż ołtarzowy, Borzysławiec, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 11 czerwiec 1986 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 15729.

Krzyż ołtarzowy w kościele w Borzysławcu, 1999

Nazwa: Dzwon

Autor: Johann Heinrich Schmidt

Materiał: spiż

Czas powstania: 1721 r.

Wysokość: 21 cm

Szerokość: 25 cm

Opis: Barokowy instrument muzyczny – dzwon. Kielichowaty kształt instrumentu. Przy czapie znajduje się pas ornamentu roślinnego, pas inskrypcji i fryz palmetowy. Przy wardze trzy wypukłe wałki. Wyszczerbiona wargę oraz zanieczyszczenia organiczne. Dzwon zdjęty po 1945 roku, znajdował się na deskach stropu kondygnacji. Inskrypcja: *ME FECIT JOH. HEINRICH SCHMIDT IN STET. A. 1721.*

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Bród, kościół filialny, Parafia rzym-kat. pw. Wniebowzięcia NMP w Brodach.

Data kradzieży/zaginięcia: 26 XI 1993 – 29 VII 2012

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Dzwon znajdował się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1993 roku. Brak instrumentu stwierdzono w trakcie realizacji programu rejestracji zabytków w pow. stargardzkim 29 lipca 2012 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-1-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10301, RQ00128

Bibliografia: M. Poszumaska, Karta ewidencyjna zabytku: Instrument muzyczny – Dzwon, Bród, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1993 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 264-6338-9.

Dzwon na wieży kościoła w Brodzie, 1993

Nazwa: Kielich mszalny

Autor: nn

Materiał: złoto, techn. złotnicze

Czas powstania: 1654 r.

Wysokość: 24 cm

Szerokość: 14 cm

Opis: Barokowy kielich mszalny był ufundowany w 1654 r. dla kościoła w Rosowie. Czasza prosta, stożkowa, gładka, osadzona na trzonie złożonym z dwóch wielobocznych pierścieni rozdzielonych nodusem. Nodus ozdobiony jest sześcioma kaboszonami. Na czterech z nich rozmieszczono litery napisu *INRI*, a na dwóch pozostałych wizerunki kwiatów. Kielich posiada sześciolistną stopę, na której umieszczono inskrypcję: *ZU VERBESERUNG DISSES KELCHES HABE ICH GOTT ZU EHREN; IN DIE ROSSOWSCHE KIRCHE GEGEBEN; CORDUL MARIA VON SCHWANIN 1654; WITTWE VON MIRBACHEM; pod spodem napis: H.Z.H.D.E.O.L.V.E. 24.RT 43 LGT.*

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Chociwel, kościół parafialny, Parafia rzym-kat. pw. M.B. Bolesnej w Chociwlu.

Data kradzieży/zaginięcia: 3 VII 2001 – 22 VII 2012

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Kielich znajdował się w kościele podczas zakładania karty WKZ w listopadzie 1993 roku, oraz podczas kontroli WKZ 3 lipca 2001 roku. Brak kielicha stwierdzono w trakcie realizacji programu rejestracji zabytków w pow. stargardzkim 22 lipca 2012 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-1-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10340, RH00662

Bibliografia: H. Lemeke, *Die Bau- und Kunstdenkmäler...*, Heft. VIII. Kreis Satzig, Stettin 1908 s. 86; M. Poszumska, Karta ewidencyjna zabytku: Kielich mszalny, Chociwel, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1993 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 42.729.

Kielich z Rosowa w zakrystii kościoła w Chociwlu, 1993

Nazwa: Witraż

Autor: nn warsztat

Materiał: szkło, ołów

Czas powstania: 1653 rok

Wymiary: nn

Opis: Barokowe oszklenia stanowiły przedwojenne wyposażenie kościoła w Czermnicy. Wykonane w owalnej formie, oprawione w ołowiane ramy przedstawiały sceny figuralne, z postaciami w strojach z epoki. Na szkle przedstawiono dwóch muzyków w czarnych kapeluszach i wysokich czarnych butach, grających na skrzypcach i wiolonczeli. Pod nimi umieszczono inskrypcję *Ruder Deter 1653*.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Czermnica, Kościół filialny, Parafia rzymsko-katolicka pw. św. Sylwestra w Strzelewie.

Data kradzieży/zaginięcia: VIII 1963 – 1996

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Witraż zaginął w nn okolicznościach w latach 1963-1996. W 1963 roku stan zabytku określono jako dość dobry. Brak przeszkleń stwierdzono podczas kontroli WKZ w 1996 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10796

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler der Provinz Pommern, T. 2, Bd. 2, H. 9, Der Kreis Naugard, Stettin 1910, s. 270; L. Madejska, Karta ewidencyjna zabytku: Oszklenie, Czermnica, mps, rkp w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 25 października 1961 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 238/5620.

Witraż w kościele w Czermnicy, 1963

Nazwa: Witraż

Autor: nn warsztat

Materiał: szkło, ołów

Czas powstania: 1653 rok

Wymiary: nn

Opis: Barokowe oszklenia stanowiły przedwojenne wyposażenie kościoła w Czermnicy. Wykonane w owalnej formie, oprawione w ołowiane ramy przedstawiały sceny figuralne, z postaciami w strojach z epoki. Na szkle przedstawiono mężczyznę w czarnym kapeluszu, butach i w stroju z epoki.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Czermnica, Kościół filialny, Parafia rzymsko-katolicka pw. św. Sylwestra w Strzelewie.

Data kradzieży/zaginięcia: VIII 1963 – 1996

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Witraż zaginął w nn okolicznościach w latach 1963-1996. W 1963 roku stan zabytku określono jako dość dobry. Brak przeszkleń stwierdzono podczas kontroli WKZ w 1996 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10796

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler der Provinz Pommern, T. 2, Bd. 2, H. 9, Der Kreis Naugard, Stettin 1910, s. 270; L. Madejska, Karta ewidencyjna zabytku: Oszklenie, Czermnica, mps, rkp w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 25 października 1961 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 238/5620.

Witraż w kościele w Czermnicy, 1963

Nazwa: Witraż

Autor: nn warsztat

Materiał: szkło, ołów

Czas powstania: 1695 rok

Wymiary: nn

Opis: Barokowe oszklenia stanowiły przedwojenne wyposażenie kościoła w Czermnicy. Wykonane w owalnej formie, oprawione w ołowiane ramy przedstawiały sceny figuralne, z postaciami w strojach z epoki. Na szkle przedstawiono postać kobiety i mężczyzny, trzymających kielich, w skierowanych do siebie dłoniach. Pod nimi umieszczono inskrypcję *Jurgen Strucke 1695*.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Czermnica, Kościół filialny, Parafia rzymsko-katolicka pw. św. Sylwestra w Strzelewie.

Data kradzieży/zaginięcia: VIII 1963 – 1996

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Witraż zaginął w nn okolicznościach w latach 1963-1996. W 1963 roku stan zabytku określono jako dość dobry. Brak przeszkleń stwierdzono podczas kontroli WKZ w 1996 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10797

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler der Provinz Pommern, T. 2, Bd. 2, H. 9, Der Kreis Naugard, Stettin 1910, s. 270; K. Kroman, Karta ewidencyjna zabytku: Oszklenie, Czermnica, mps, w zb. WKZ Szczecin, Szczecin sierpień 1963 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 238/5621.

Witraż w kościele w Czermnicy, 1963

Nazwa: Rzeźba – Św. Anna Samotrzcę

Autor: nn warsztat pomorski

Materiał: drewno polichromowane

Czas powstania: koniec XV w.

Wymiary: nn

Opis: Późnogotycka rzeźba Św. Anny Samotrzcę stanowiły przedwojenne wyposażenie kościoła w Ostrzycy, po wojnie przeniesione do Długołęki. Św. Anna stojąca w pozycji en face, na prawej ręce trzyma dzieciątko Jezusa, a lewą obejmując Marię dziewicę.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Długołęka, Kościół filialny św. Anny, Parafia rzymsko-katolicka pw. św. Anny w Długołęce.

Data kradzieży/zaginięcia: VIII 1963 – XII 1996

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba zaginęła w nn okolicznościach w latach 1963–1996. W 1963 roku stan zabytku określono jako zły, drewno było toczone przez owada, warstwy farby i zaprawy łuszczyły się, a całości była kilkakrotnie przemalowywana. Brak rzeźby stwierdzono podczas kontroli WKZ w grudniu 1996 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10798

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler der Provinz Pommern, T. 2, Bd. 2, H. 9, Der Kreis Naugard, Stettin 1910, s. 150; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Św. Anna Samotrzcę, Długołęka, mps, w zb. WKZ Szczecin, Szczecin sierpień 1963 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 354/8374.

Rzeźba św. Anny Samotrzcę w kościele w Długołęce, 1962

Nazwa: Lichtarze (3 sztuki)

Autor: nn warsztat niemiecki

Materiał: cyna, odlew

Czas powstania: 1740 rok

Wysokość: 42 cm

Opis: Barokowe lichtarze stanowiły przedwojenne wyposażenie kościoła w Łożnicy, przeniesione następnie do kościoła w Dzisnej. Posiadały trójkątną podstawę i trzon profilowany w formie tralki. W środkowej stopy znajduje się okrągły medalion, po bokach którego, na nóżkach, umieszczono główki putt. Lichtarze były w dość dobrym stanie, jeden z nich uszkodzony był w górnej części. Jeden z lichtarzy posiadał inskrypcję: *Raddemer – 1740*, drugi z nich: *Bogislaß Gottfried Savrwald d. 24 Septemb. 1740*. Trzeci nie z nich nie posiadał żadnych inskrypcji.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Dzisna, Kościół filialny, Parafia rzymskokatolicka pw. św. Katarzyny w Trzechlu.

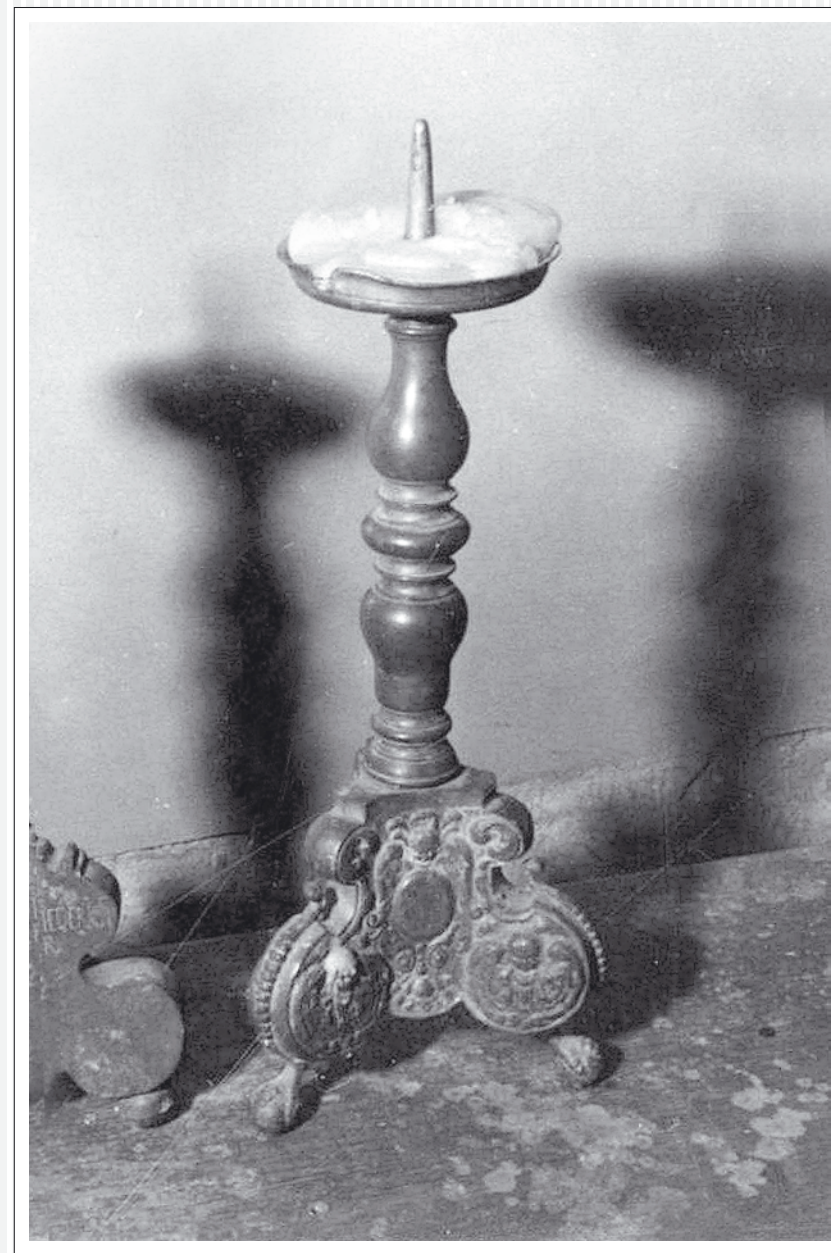
Data kradzieży/zaginięcia: XII 1962 – XI 1988

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Lichtarze zaginęły w nn okolicznościach w latach 1962-1988. Brak lichtarzy stwierdzono podczas kontroli WKZ w listopadzie 1988 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10799

Bibliografia: G. Bronish, W. Ohle, Kreis Kammin Land, Stetin 1939, s. 242, ikonografia tabl. 104; L. Madejska, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarze, Dzisna, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin grudzień 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 282/6727.

Lichtarze w kościele w Dzisnej, 1962

Nazwa: Chrzcielnica

Autor: nn warsztat zachodniopomorski

Materiał: granit

Czas powstania: XIII w.

Wysokość: 45 cm

Średnica: 75 cm

Opis: Romańska, granitowa chrzcielnica stanowiła przedwojenne wyposażenie kościoła w Głowicach. Znajdowała się na terenie cmentarza przykościelnego, obok wieży kościoła w Głowicach.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Głowice, Kościół filialny, Parafia rzymskokatolicka pw. św. Katarzyny w Goleniowie.

Data kradzieży/zaginięcia: 14 IV 1972 – 12 VIII 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Chrzcielnica zaginęła w nn okolicznościach w latach 1972-2016. Odnotowano ją podczas kontroli WKZ 14 kwietnia 1972 roku, opisując stan zachowania jako dobry. Brak lichtarzy stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 12 sierpnia 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10800

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau-und Kunstdenmäler des Regbz. Stettin, H. IX, Stettin 1910, s. 190; L. Madejska, Karta ewidencyjna zabytku: Chrzcielnica, Głowice, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 9 grudnia 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 286/6803, 6804.

Chrzcielnica w kościele w Głowicach, 1962

Nazwa: Rzeźba Jezus

Autor: nn warsztat zachodniopomorski

Materiał: drewno polichr., snycerka

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 80 cm

Opis: Późnogotycka rzeźba Jezusa stanowiła wyposażenie kościoła w Bagnach (gm. Maszewo). Po 1945 roku przeniesiona do plebanii w Jenikowie. Rzeźba przedstawia modlącego się na klęcząco Jezusa, z dłońmi złożonymi do modlitwy. Postać ubrana jest jedynie w krótkie perizonium, założone na biodra. Twarz podłużna z wąsami, brodą i lekko falującymi włosami spadającymi na ramiona. Podstawa uformowana z szaty zakrywającej łydki i kolana klęczącej postaci. W 1962 roku rzeźba nosiła ślady ubytków spowodowanych przez drewnojady, łuszczącą się warstwę zaprawy i farby oraz przemalowania.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Jenikowo, Plebania kościoła parafialnego, Parafia rzymsko-kat. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Jenikowie.

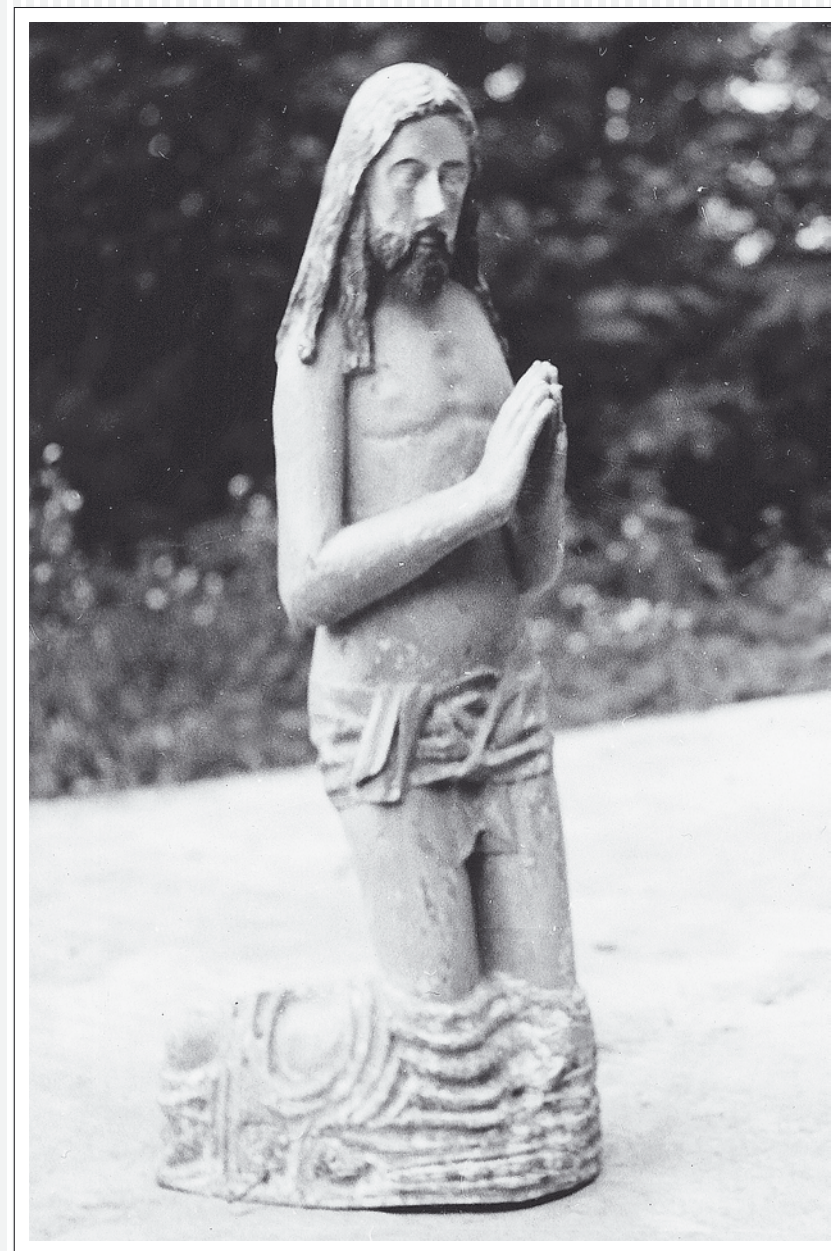
Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 1993 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w plebanii kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Kradzież rzeźby Chrystusa oraz 14 innych rzeźb przed 1993 rokiem rzeźb zgłosił obecny proboszcz Marek Romańczuk w 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Goleniów za L.dz. 3300/16

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10744

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 256; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Chrystus, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 357/8423.

Rzeźba Jezusa na plebani kościoła w Jenikowie, 1962

Nazwa: Rzeźba Maria z Dzieciątkiem

Autor: nn warsztat zachodniopomorski

Materiał: drewno polichr., snycerka

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 88 cm

Opis: Późnogotycka rzeźba Marii z Dzieciątkiem stanowiła wyposażenie kościoła w Bagnach (gm. Maszewo). Po 1945 roku przeniesiona do plebanii w Jenikowie. Rzeźba przedstawia Marię trzymającą w prawej ręce dziecko – Jezusa. Postać ubrana w długą szatę zakrywającą stopy, na głowie Maryi umieszczono koronę. W 1962 roku rzeźba nosiła ślady ubytków spowodowanych przez drewnojady, łuszczącą się warstwę zaprawy i farby oraz przemalowania.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Jenikowo, Plebania kościoła parafialnego, Parafia rzymskokat. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Jenikowie.

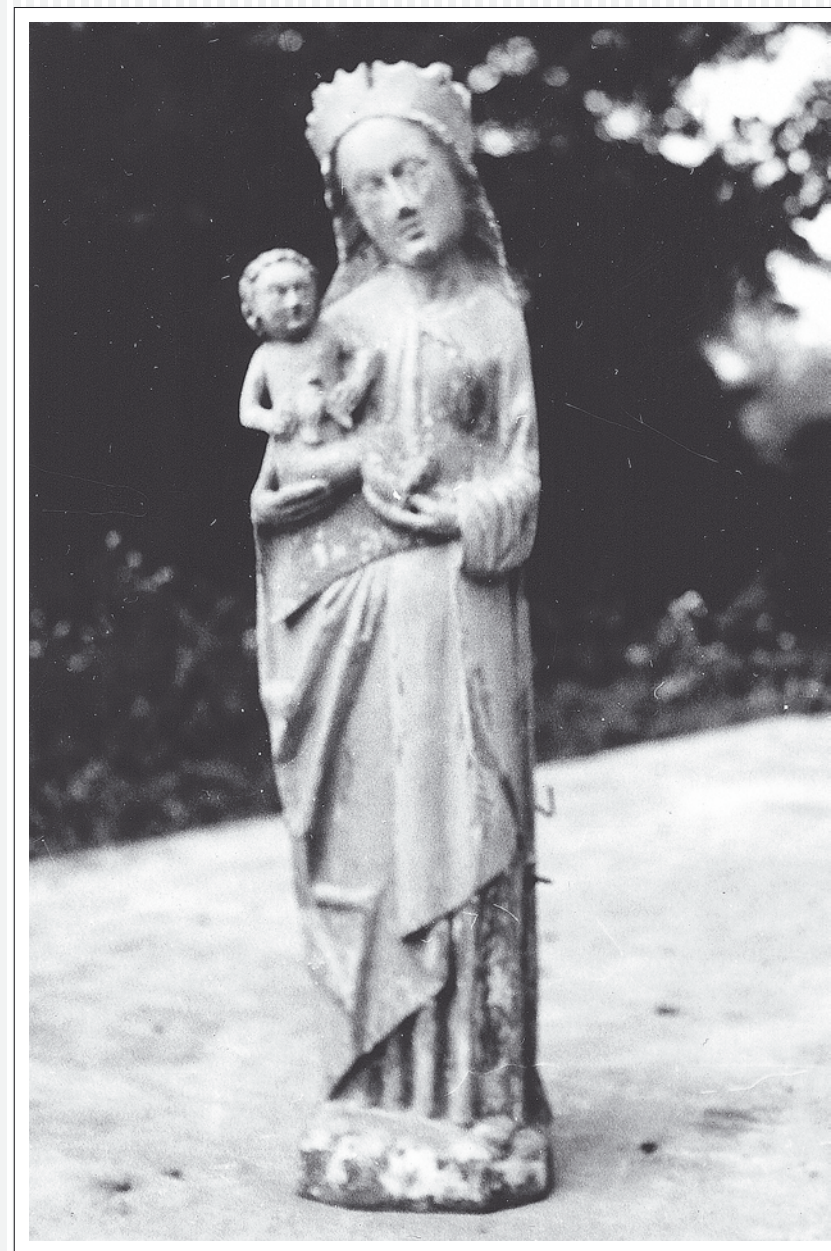
Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 1993 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w plebanii kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Kradzież rzeźby Chrystusa oraz 14 innych rzeźb przed 1993 rokiem rzeźb zgłosił obecny proboszcz Marek Romańczuk w 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Goleniów za L.dz. 3300/16

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10746

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 256; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Maria z Dzieciątkiem, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 357/8422.

Rzeźba Marii z Dzieciątkiem na plebani kościoła w Jenikowie, 1962

Nazwa: Rzeźba nn Święty

Autor: Mistrz Pasji Chociwelskiej

Materiał: drewno polichr., snycerka

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 35 cm

Opis: Późnogotycka rzeźba nn świętego stanowiła wyposażenie kościoła w Bagnach (gm. Maszewo). Po 1945 roku przeniesiona do plebanii w Jenikowie. Rzeźba przedstawia nn świętego ze złożonymi dłońmi. Postać, ubrana w długą szatę do stóp, ustawiono na owalnej podstawie. W 1962 roku rzeźba nosiła ślady ubytków spowodowanych przez drewnojady, łuszczącą się warstwę zaprawy i farby oraz przemalowania.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Jenikowo, Plebania kościoła parafialnego, Parafia rzymskokat. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Jenikowie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 1993 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w plebanii kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Kradzież rzeźby Św. Henryka Bamberskiego oraz 14 innych rzeźb przed 1993 rokiem rzeźb zgłosił obecny proboszcz ks. Marek Romańczuk w 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Goleniów za L.dz. 3300/16

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10747

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 256; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Apostołowie i Chrystus, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 357/8424.

Rzeźba nn świętego na plebani kościoła w Jenikowie, 1962

Nazwa: Rzeźba nn Świąty

Autor: Mistrz Pasji Chociwelskiej

Materiał: drewno polichr., snycerka

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 35 cm

Opis: Późnogotycka rzeźba nn świętego stanowiła wyposażenie kościoła w Bagnach (gm. Maszewo). Po 1945 roku przeniesiona do plebanii w Jenikowie. Rzeźba przedstawia nn świętego z otwartą księgą w lewej dłoni. Postać, ubrana w długą szatę do stóp, ustawiono na owalnej podstawie. W 1962 roku rzeźba nosiła ślady ubytków spowodowanych przez drewnojady, łuszczącą się warstwę zaprawy i farby oraz przemalowania.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Jenikowo, Plebania kościoła parafialnego, Parafia rzymskokat. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Jenikowie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 1993 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w plebanii kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Kradzież rzeźby Św. Henryka Bamberskiego oraz 14 innych rzeźb przed 1993 rokiem rzeźb zgłosił obecny proboszcz ks. Marek Romańczuk w 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Goleniów za L.dz. 3300/16

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10747

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 256; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Apostołowie i Chrystus, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 357/8424.

Rzeźba nn świętego na plebani kościoła w Jenikowie, 1962

Nazwa: Rzeźba nn Święty

Autor: Mistrz Pasji Chociwelskiej

Materiał: drewno polichr., snycerka

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 35 cm

Opis: Późnogotycka rzeźba nn świętego stanowiła wyposażenie kościoła w Bagnach (gm. Maszewo). Po 1945 roku przeniesiona do plebanii w Jenikowie. Rzeźba przedstawia nn świętego z rękoma zgiętymi w łokciach. Postać, ubrana w długą szatę do stóp, ustawiono na owalnej podstawie. W 1962 roku rzeźba nosiła ślady ubytków spowodowanych przez drewnojady, łuszczącą się warstwę zaprawy i farby oraz przemalowania. Rzeźba nie posiadała obu dłoni.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Jenikowo, Plebania kościoła parafialnego, Parafia rzymskokat. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Jenikowie.

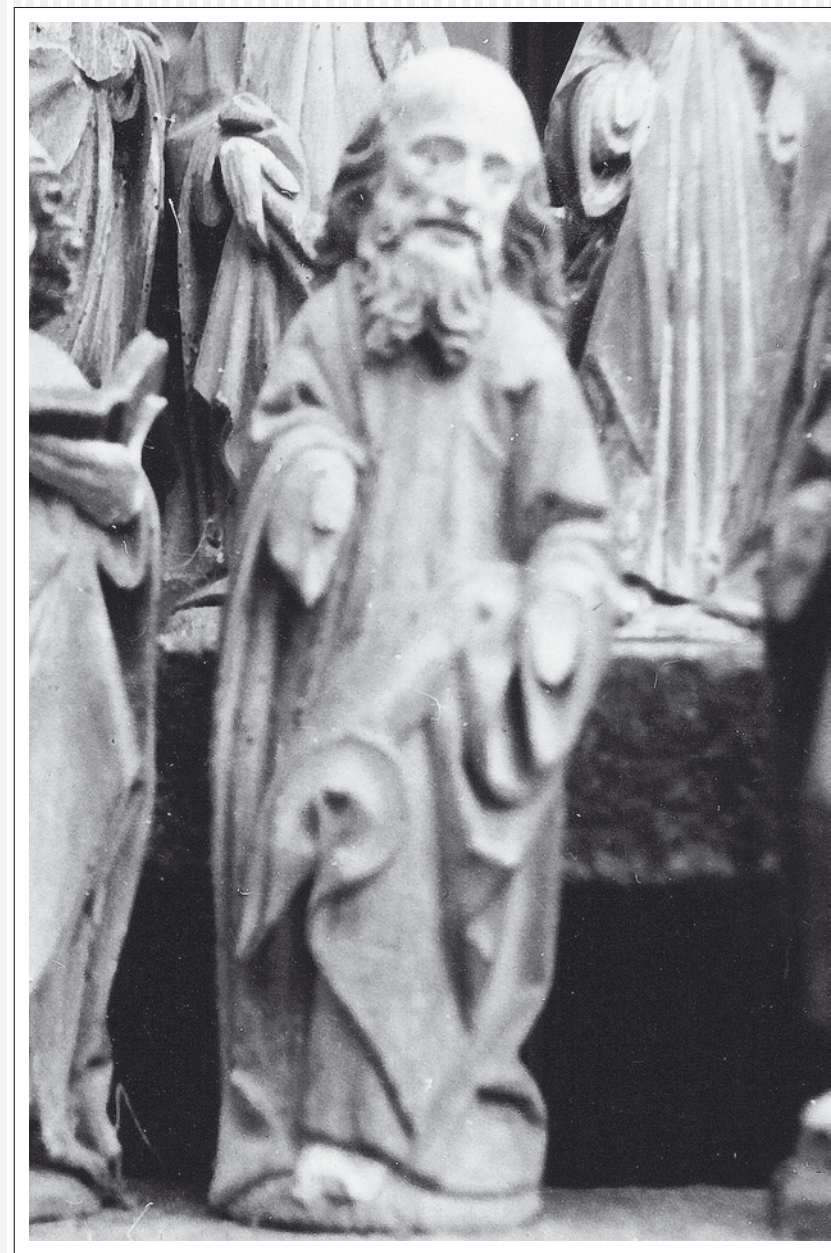
Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 1993 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w plebanii kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Kradzież rzeźby Św. Henryka Bamberskiego oraz 14 innych rzeźb przed 1993 rokiem rzeźb zgłosił obecny proboszcz ks. Marek Romańczuk w 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Goleniów za L.dz. 3300/16

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10747

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 256; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Apostołowie i Chrystus, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 357/8424.

Rzeźba nn świętego na plebani kościoła w Jenikowie, 1962

Nazwa: Rzeźba nn Św. Jakub Starszy

Autor: Mistrz Pasji Chociwelskiej

Materiał: drewno polichr., snycerka

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 35 cm

Opis: Późnogotycka rzeźba św. Jakuba stanowiła wyposażenie kościoła w Bagnach (gm. Maszewo). Po 1945 roku przeniesiona do plebanii w Jenikowie. Rzeźba przedstawia św. Jakuba, w lewej dłoni trzymającego otwartą księgę. Postać, ubrana w długą szatę do stóp, ustawiono na owalnej podstawie. Na głowie posiada kapelusz rybaka z muszlą. W 1962 roku rzeźba nosiła ślady ubytków spowodowanych przez drewnojady, łuszczącą się warstwę zaprawy i farby oraz przemalowania.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Jenikowo, Plebania kościoła parafialnego, Parafia rzymskokat. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Jenikowie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 1993 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w plebanii kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Kradzież rzeźby Św. Henryka Bamberskiego oraz 14 innych rzeźb przed 1993 rokiem rzeźb zgłosił obecny proboszcz ks. Marek Romańczuk w 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Goleniów za L.dz. 3300/16

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10747

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 256; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Apostołowie i Chrystus, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 357/8424.

Rzeźba Św. Jakuba Starszego na plebanii kościoła w Jenikowie, 1962

Nazwa: Rzeźba nn Świąty

Autor: Mistrz Pasji Chociwelskiej

Materiał: drewno polichr., snycerka

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 35 cm

Opis: Późnogotycka rzeźba nn świętego stanowiła wyposażenie kościoła w Bagnach (gm. Maszewo). Po 1945 roku przeniesiona do plebanii w Jenikowie. Rzeźba przedstawia nn świętego z lewą ręką uniesioną przed siebie, bez atrybutu oraz prawą ręką trzymającą połę płaszcza. Postać, ubrana w długą szatę do stóp, ustawiono na owalnej podstawie. W 1962 roku rzeźba nosiła ślady ubytków spowodowanych przez drewnojady, łuszczącą się warstwę zaprawy i farby oraz przemaalowania.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Jenikowo, Plebania kościoła parafialnego, Parafia rzymskokat. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Jenikowie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 1993 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w plebanii kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Kradzież rzeźby Św. Henryka Bamberskiego oraz 14 innych rzeźb przed 1993 rokiem rzeźb zgłosił obecny proboszcz ks. Marek Romańczuk w 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Goleniów za L.dz. 3300/16

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10747

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 256; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Apostołowie i Chrystus, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 357/8424.

Rzeźba nn świętego na plebani kościoła w Jenikowie, 1962

Nazwa: Rzeźba nn Świąty

Autor: Mistrz Pasji Chociwelskiej

Materiał: drewno polichr., snycerka

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 35 cm

Opis: Późnogotycka rzeźba nn świętego stanowiła wyposażenie kościoła w Bagnach (gm. Maszewo). Po 1945 roku przeniesiona do plebanii w Jenikowie. Rzeźba przedstawia nn świętego z prawą ręką zgiętą w łokciu. Postać, ubrana w długą szatę do stóp, ustawiono na owalnej podstawie. W 1962 roku rzeźba nosiła ślady ubytków spowodowanych przez drewnojady, łuszczącą się warstwę zaprawy i farby oraz przemalowania. Rzeźbie brakowało lewej dłoni z fragmentem przedramienia.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Jenikowo, Plebania kościoła parafialnego, Parafia rzymskokat. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Jenikowie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 1993 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w plebanii kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Kradzież rzeźby Św. Henryka Bamberskiego oraz 14 innych rzeźb przed 1993 rokiem rzeźb zgłosił obecny proboszcz ks. Marek Romańczuk w 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Goleniów za L.dz. 3300/16

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10747

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 256; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Apostołowie i Chrystus, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 357/8424.

Rzeźba nn świętego na plebani kościoła w Jenikowie, 1962

Nazwa: Rzeźba nn Świąty

Autor: Mistrz Pasji Chociwelskiej

Materiał: drewno polichr., snycerka

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 35 cm

Opis: Późnogotycka rzeźba nn świętego stanowiła wyposażenie kościoła w Bagnach (gm. Maszewo). Po 1945 roku przeniesiona do plebanii w Jenikowie. Rzeźba przedstawia nn świętego z prawą ręką opuszczoną i trzymającą połę płaszcza. Postać, ubrana w długą szatę do stóp, ustawiono na owalnej podstawie. W 1962 roku rzeźba nosiła ślady ubytków spowodowanych przez drewnojady, łuszczącą się warstwę zaprawy i farby oraz przemalowania.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Jenikowo, Plebania kościoła parafialnego, Parafia rzymskokat. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Jenikowie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 1993 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w plebanii kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Kradzież rzeźby Św. Henryka Bamberskiego oraz 14 innych rzeźb przed 1993 rokiem rzeźb zgłosił obecny proboszcz ks. Marek Romańczuk w 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Goleniów za L.dz. 3300/16

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10747

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 256; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Apostołowie i Chrystus, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 357/8424.

Rzeźba nn świętego na plebani kościoła w Jenikowie, 1962

Nazwa: Rzeźba nn Świąty

Autor: Mistrz Pasji Chociwelskiej

Materiał: drewno polichr., snycerka

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 35 cm

Opis: Późnogotycka rzeźba nn świętego stanowiła wyposażenie kościoła w Bagnach (gm. Maszewo). Po 1945 roku przeniesiona do plebanii w Jenikowie. Rzeźba przedstawia nn świętego z rękoma zgiętymi w łokciach. Postać, ubrana w długą szatę do stóp, ustawiono na owalnej podstawie. W 1962 roku rzeźba nosiła ślady ubytków spowodowanych przez drewnojady, łuszczącą się warstwę zaprawy i farby oraz przemalowania. Rzeźbie brakowało obu dłoni.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Jenikowo, Plebania kościoła parafialnego, Parafia rzymskokat. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Jenikowie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 1993 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w plebanii kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Kradzież rzeźby Św. Henryka Bamberskiego oraz 14 innych rzeźb przed 1993 rokiem rzeźb zgłosił obecny proboszcz ks. Marek Romańczuk w 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Goleniów za L.dz. 3300/16

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10747

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 256; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Apostołowie i Chrystus, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 357/8424.

Rzeźba nn świętego na plebani kościoła w Jenikowie, 1962

Nazwa: Rzeźba nn Świąty

Autor: Mistrz Pasji Chociwelskiej

Materiał: drewno polichr., snycerka

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 35 cm

Opis: Późnogotycka rzeźba nn świętego stanowiła wyposażenie kościoła w Bagnach (gm. Maszewo). Po 1945 roku przeniesiona do plebanii w Jenikowie. Rzeźba przedstawia nn świętego z prawą ręką uniesioną do góry i lewą opuszczoną wzdłuż tułowia. Postać, ubrana w długą szatę do stóp, ustawiono na owalnej podstawie. W 1962 roku rzeźba nosiła ślady ubytków spowodowanych przez drewnojady, łuszczącą się warstwę zaprawy i farby oraz przemalowania.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Jenikowo, Plebania kościoła parafialnego, Parafia rzymskokat. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Jenikowie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 1993 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w plebanii kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Kradzież rzeźby Św. Henryka Bamberskiego oraz 14 innych rzeźb przed 1993 rokiem rzeźb zgłosił obecny proboszcz ks. Marek Romańczuk w 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Goleniów za L.dz. 3300/16

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10747

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 256; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Apostołowie i Chrystus, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 357/8424.

Rzeźba nn świętego na plebani kościoła w Jenikowie, 1962

Nazwa: Rzeźba Św. Anna Samotrzecia

Autor: Mistrz Pasji Chociwelskiej

Materiał: drewno polichr., snycerka

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 40 cm

Opis: Późnogotycka rzeźba Św. Anny Samotrzeciej stanowiła wyposażenie kościoła w Ostrzycy (gm. Maszewo). Po 1945 roku przeniesiona do plebanii w Jenikowie. Rzeźba przedstawia św. Annę trzymającą na rękach córkę Maryję Dziewicę i Jezusa. Postać, ubrana w długą szatę zakrywającą stopy, ustawiono na ośmiobocznej podstawie. W 1962 roku rzeźba nosiła ślady ubytków spowodowanych przez drewnojady, łuszczącą się warstwę zaprawy i farby oraz przemalowania.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Jenikowo, Plebania kościoła parafialnego, Parafia rzymskokat. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Jenikowie.

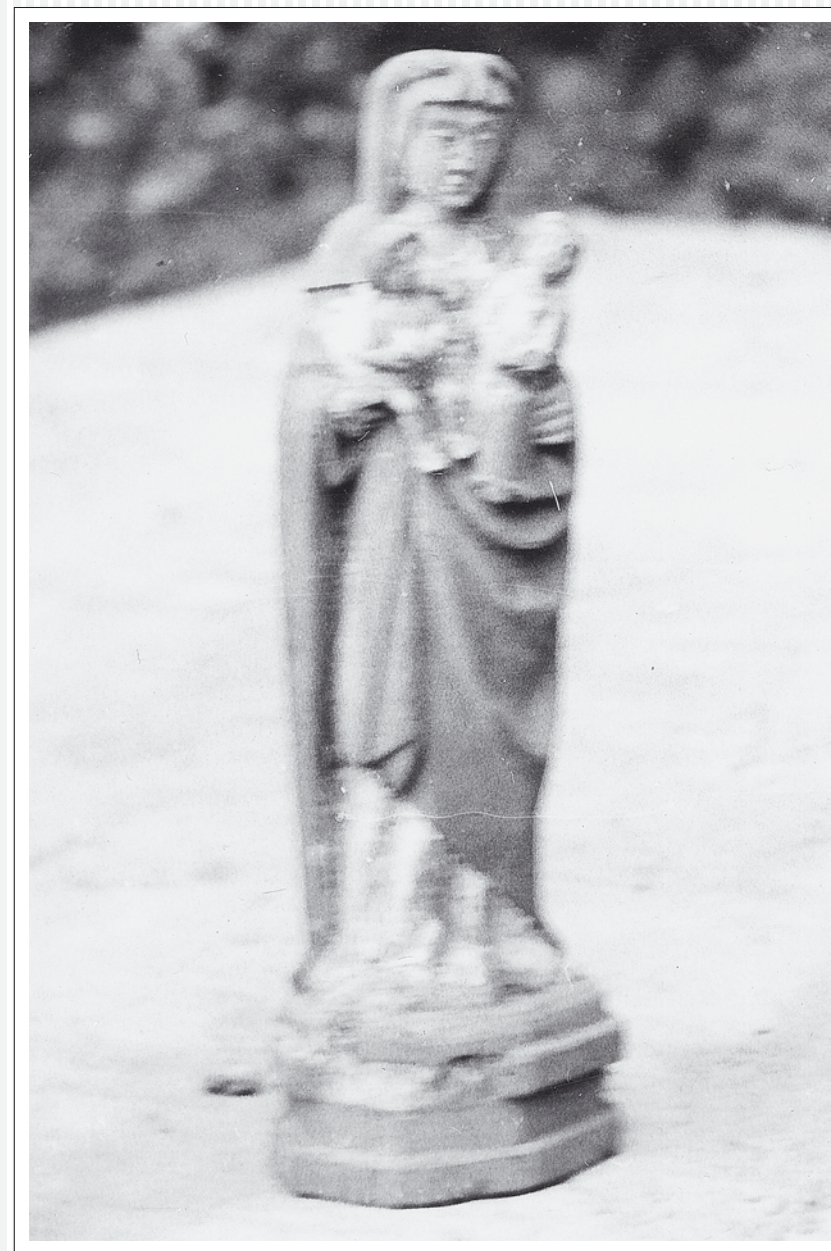
Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 1993 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w plebanii kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Kradzież rzeźby Św. Henryka Bamberckiego oraz 14 innych rzeźb przed 1993 rokiem rzeźb zgłosił obecny proboszcz Marek Romańczuk w 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Goleniów za L.dz. 3300/16

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10745

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 149-151; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Apostołowie i Św. Anna Samotrzecia, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 357/8420.

Rzeźba nn Św. Anna Samotrzecia na plebani kościoła w Jenikowie, 1962

Nazwa: Rzeźba Św. Apostoła

Autor: Mistrz Pasji Chociwelskiej

Materiał: drewno polichr., snycerka

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 38 cm

Opis: Późnogotycka rzeźba nn Apostoła stanowiła wyposażenie kościoła w Ostrzycy (gm. Maszewo). Po 1945 roku przeniesiona do plebanii w Jenikowie. Rzeźba przedstawia nn świętego z rękoma zgiętymi w łokciach. Postać, ubrana w długą szatę, zakrywającą stopy, ustawiono na owalnej podstawie. W 1962 roku rzeźba nosiła ślady ubytków spowodowanych przez drewnojady, brak obu dłoni, łuszczącą się warstwę zaprawy i farby oraz przemalowania.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Jenikowo, Plebania kościoła parafialnego, Parafia rzymskokat. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Jenikowie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 1993 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w plebanii kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Kradzież rzeźby Św. Henryka Bamberckiego oraz 14 innych rzeźb przed 1993 rokiem rzeźb zgłosił obecny proboszcz Marek Romańczuk w 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Goleniów za L.dz. 3300/16

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10745

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 149-151; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Apostołowie i Św. Anna Samotrzecia, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 357/8420.

Rzeźba nn św. Apostoła na plebani kościoła w Jenikowie, 1962

Nazwa: Rzeźba Św. Apostoła

Autor: Mistrz Pasji Chociwelskiej

Materiał: drewno polichr., snycerka

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 38 cm

Opis: Późnogotycka rzeźba nn Apostoła stanowiła wyposażenie kościoła w Ostrzycy (gm. Maszewo). Po 1945 roku przeniesiona do plebanii w Jenikowie. Rzeźba przedstawia nn świętego z lewą ręką uniesioną do błogosławieństwa, a prawą trzymającą niegdyś atrybut. Postać, ubrana w długą szatę, nie zakrywającą stopy, ustawiono na owalnej podstawie. W 1962 roku rzeźba nosiła ślady ubytków spowodowanych przez drewnojady, łuszczącą się warstwę zaprawy i farby oraz przemalowania.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Jenikowo, Plebania kościoła parafialnego, Parafia rzymskokat. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Jenikowie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 1993 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w plebanii kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Kradzież rzeźby Św. Henryka Bamberckiego oraz 14 innych rzeźb przed 1993 rokiem rzeźb zgłosił obecny proboszcz Marek Romańczuk w 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Goleniów za L.dz. 3300/16

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10745

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 149-151; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Apostołowie i Św. Anna Samotrzecia, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 357/8420.

Rzeźba nn św. Apostoła na plebani kościoła w Jenikowie, 1962

Nazwa: Rzeźba Św. Henryk Bamberski

Autor: Mistrz Pasji Chociwelskiej

Materiał: drewno polichr., snycerka

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 84 cm

Opis: Późnogotycka rzeźba Henryka II Świętego stanowiła wyposażenie kościoła w Ostrzycy (gm. Maszewo). Po 1945 roku przeniesiona do plebanii w Jenikowie. Rzeźba przedstawia cesarza Henryka II Świętego trzymającą w lewej ręce kościół – Archikatedrę św. Piotra i Jerzego w Bambergu – ufundowaną wraz z cesarzową Kunegundą Luksemburską. Postać, ubrana w długą szatę zakrywającą kolana, ustawiono na owalnej podstawie. W 1962 roku rzeźba nosiła ślady ubytków spowodowanych przez drewnojady, łuszczącą się warstwę zaprawy i farby oraz przemalowania.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Jenikowo, Plebania kościoła parafialnego, Parafia rzymskokat. pw. św. Józefa Oblub. NMP w Jenikowie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 1993 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w plebanii kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Kradzież rzeźby Św. Henryka Bamberskiego oraz 14 innych rzeźb przed 1993 rokiem rzeźb zgłosił obecny proboszcz Marek Romańczuk w 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP Goleniów za L.dz. 3300/16

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10743

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 149-151; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Henryk Bamberski, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 357/8421.

Rzeźba Św. Henryka Bamberskiego na plebani kościoła w Jenikowie, 1962

Nazwa: Szafa

Autor: nn warsztat pomorski

Materiał: drewno, stolarka

Czas powstania: 2 poł. XIX w.

Wysokość: 189 cm

Szerokość: 114 cm

Głębokość: 48 cm

Opis: Szafa została przekazana do kościoła po 1945 roku przez polskich parafian, ustawiono ją w prowizorycznej zakrystii kościoła, pod emporą zachodnią. Była to dwudrzwiowa szafa z dekoracyjnie wycinanym zwieńczeniem i cokołem zawierającym szuflady. Pierwotnie w kolorze czerwonym, następnie została przemalowana farbą olejną na kolor szary. Brak nóżek, prawdopodobnie były w formie kostkowej.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Karsk, Kościół filialny pw. św. Barbary w Karsku, Parafia rzymskokatolicka pw. Wniebowzięcia NMP w Nowogardzie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1999 – 15 V 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Szafa zaginęła w nn okolicznościach w latach 1999-2016. Brak szafy stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 15 maja 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10801

Bibliografia: J. Kochanowska, Karta ewidencyjna zabytku: Szafa, Karsk, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1999 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 67053.

Szafa w zakrystii kościoła w Karsku, 1999

Nazwa: Zawiasy, szyld zamka

Autor: nn warsztat pomorski

Materiał: kute żelazo

Czas powstania: 2 poł. XIX w.

Wysokość zawiasów: 82 cm

Szerokość zawiasów: 100 cm

Wysokość szyldów: 32 cm

Szerokość szyldów: 10 cm

Opis: Neogotyckie zawiasy i szyldy wykonano do drzwi nowo-wzniesionego kościoła w Karsku. Zawiasy i szyldy umieszczono dwuskrzydłowych drzwiach w portalu zachodnim kościoła. Były to zawiasy pasowe w formie pędów roślinnych. Szyldy posiadały ażurowy wzór w formie krzyża. Zawiasy i szyld przemalowano brązową farbą olejną.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Karsk, Kościół filialny pw. św. Barbary w Karsku, Parafia rzymskokatolicka pw. Wniebowzięcia NMP w Nowogardzie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1999 – 15 V 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Zawiasy i szyldy zaginęły w nn okolicznościach w latach 1999-2016. Brak zabytków stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 15 maja 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10802

Bibliografia: J. Kochanowska, Karta ewidencyjna zabytku: Okucia drzwi w portalu zachodnim kościoła, Karsk, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1999 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 67058.

Zawiasy drzwi kościoła w Karsku, 1999

Nazwa: Świeczniki ołtarzowe (2 szt.)

Autor: nn warsztat niemiecki

Materiał: cyna, odlew

Czas powstania: XVIII w.

Wysokość: 45 cm

Opis: Świeczniki posiadały trójboczną stopę, wspierającą się na trzech nóżkach w formie kul. Stopa pokryta była ornamentem roślinnym i główkami, a także medalionami w środkowej części ścian podstawy. Świeczniki posiadały tralkowy trzon oraz profitkę talerzykową ujmującą od dołu kolec.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Kicko, kościół filialny, Parafia rzym-kat. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Starej Dąbrowie.

Data kradzieży/zaginięcia: X 1962 – 5 V 1998

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Świeczniki znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku. Brak świeczników ołtarzowych stwierdzono podczas kontroli WKZ 5 maja 1998 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-I-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10303, RG00075

Bibliografia: A. Siuchnińska, T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarze, Kicko, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin październik 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 264/6338-9.

Lichtarze w kościele w Kicku, 1962

Nazwa: Konfesjonał

Autor: nn warsztat zachodniopomorski

Materiał: drewno

Czas powstania: 2 poł. XIX w.

Wysokość: 193 cm

Szerokość: 134 cm

Opis: Neobarokowy konfesjonał wykonano dla kościoła w Kościuszkach. Wykonano go w form obudowanego krzesła, z przodu do połowy wysokości zamykany był płycinowymi drzwiami. Krzesło wraz z zaplekiem wtórnie wyściełane było zielonym aksamitem. Drewnianą obudowę pomalowano farbą olejną na brązowy kolor.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Kościuszki, Kościół filialny pw. św. Stanisława Kostki w Kościuszkach, Parafia rzymskokatolicka pw. św. Sylwestra w Strzelewie.

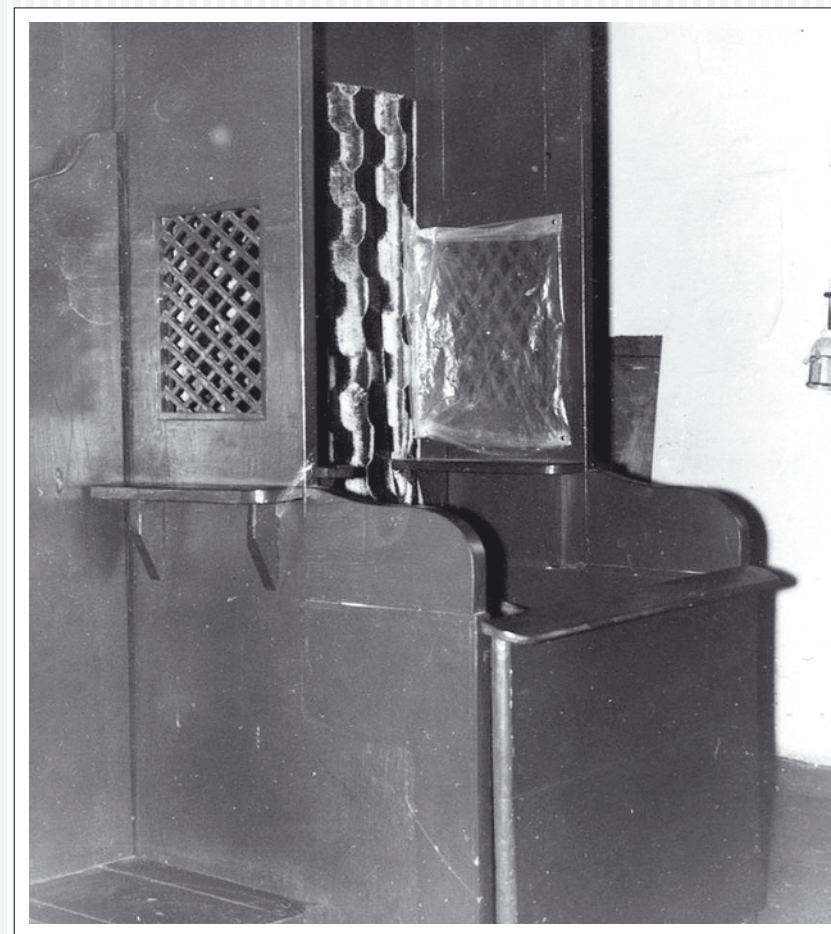
Data kradzieży/zaginięcia: 15 IX 1987 – 2 IX 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Zawiasy i szylidy zaginęły w nn okolicznościach w latach 1987-2016. Brak zabytków stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 2 września 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10803

Bibliografia: M. Borkowska, Karta ewidencyjna zabytku: Konfesjonał, Kościuszki, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1999 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 20225.

Konfesjonał w kościele w Kościuszkach, 1987

Nazwa: Rzeźba Joachima von Wedel

Autor: nn autor

Materiał: marmur, polichromia

Czas powstania: ok. 1615 r.

Wysokość: 40-50 cm

Opis: Rzeźba Joachima von Wedel (1552-1609) stanowiła część epitafium tej rodziny ufundowanego dla kościoła w Krępczewie. Joachima przedstawiono w pozycji klęczącej ze złożonymi do modlitwy dłońmi. Postać ubrana w bogaty renesansowy strój, z płaszczem, podbitym futrem, narzuconym na ramiona. Twarz postaci okolona jest zarostem, z wąsami, brodą i zaczesanymi do tyłu włosami.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Krępczewo, kościół filialny pw. Matki Boskiej Częstochowskiej, Parafia rzym-kat. pw. Matki Boskiej Różańcowej w Rzeplinie.

Data kradzieży/zaginięcia: 1 I 1970 – 31 XII 1979

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźby Joachima von Wedel oraz Korduli von Wedel z córeczką znajdowały się w kościele w latach 70-tych XX w., następnie zaginęły w trakcie remontu kościoła. W latach 90-tych XX w. rzeźby otrzymało w darze Pomersches Landesmuseum w Greifswaldzie.

Jednostka prowadząca sprawę: Prokuratura Rejonowa w Pyrzycach DS 719/10

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10525

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau und Kunstdenkmäler..., Stettin 1906, s. 56-62; Katalog zabytków powiatu stargardzkiego, red. M. Majewski, Stargard 2010, s. 381-382; P. Biniek, Poszukiwania bezcennych rzeźb, Kurier Szczeciński, nr 132, 9 VII 2010 r., s. 1, 4; J.A. Kościelna, Z dziejów rezydencji myśliwskiej księcia Jana Fryderyka w Podlesiu (Friedrichswalde) [w:] Stargardia IX, Stargard 2014, s. 128; M. Rudnicki, Skarb z Krępcewa odnaleziony, Głos Szczeciński, nr 162, 14 VII 2010 r., s. 1; Foto MNS, 1915 r.

Rzeźba Joachima von Wedel z ok. 1615 r. w kościele w Krępczewie, 1906

Nazwa: Rzeźba Korduli von Wedel z córeczką

Autor: nn autor

Materiał: marmur, polichromia

Czas powstania: ok. 1615 r.

Wysokość: 40-50 cm

Opis: Rzeźba Korduli von Wedel z córeczką stanowiła część epitafium tej rodziny ufundowanego dla kościoła w Krępcewie. Kordulę przedstawiono w pozycji klęczącej ze złożonymi do modlitwy dłońmi. Postać ubrana w czarną suknię, na którą narzucono płaszcz. Przy nogach Korduli klęczy córka ubrana w biały płaszcz.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Krępcewo, kościół filialny pw. Matki Boskiej Częstochowskiej, Parafia rzym-kat. pw. Matki Boskiej Różańcowej w Rzeplinie.

Data kradzieży/zaginięcia: 1 I 1970 – 31 XII 1979

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźby Korduli von Wedel z córeczką oraz Joachima von Wedel znajdowały się w kościele w latach 70-tych XX w., następnie zaginęły w trakcie remontu kościoła. W latach 90-tych XX w. rzeźby otrzymało w darze Pomersches Landesmuseum w Greifswaldzie.

Jednostka prowadząca sprawę: Prokuratura Rejonowa w Pyrzycach DS 719/10

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10526

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau und Kunstdenkmäler..., Stettin 1906, s. 56-62; Katalog zabytków powiatu stargardzkiego, red. M. Majewski, Stargard 201, s. 381-382; P. Biniek, Poszukiwania bezcennych rzeźb, Kurier Szczeciński, nr 132, 9 VII 2010 r., s. 1, 4; J. A. Kościelna, Z dziejów rezydencji myśliwskiej księcia Jana Fryderyka w Podlesiu (Friedrichswalde) [w:] Stargardia IX, Stargard 2014, s. 128; M. Rudnicki, Skarb z Krępcewa odnaleziony, Głos Szczeciński, nr 162, 14 VII 2010 r., s. 1; Foto MNS, 1915 r.

Rzeźba Korduli von Wedel z córeczką z ok. 1615 r. w kościele w Krępcewie, 1906

Nazwa: Ołtarz

Autor: nn warsztat zachodniopomorski

Materiał: drewno polichromowane

Czas powstania: lata 80-te XIX w.

Wysokość: 300 cm

Szerokość: 224 cm

Opis: Neogotycki, ludowy ołtarz wykonano prawdopodobnie dla nowego kościoła w Krzywicach. Nieznane są pierwotne figury z nisz. Po 1945 roku w nisze wstawiono gipsowe figury i przemalowano. Ołtarz składał się ze skrzyniowej mensy i płaskiej nastawy zwieńczonej krucyfiksem.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Krzywice, Kościół filialny pw. św. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Krzywicach, Parafia rzymskokatolicka pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Osinie.

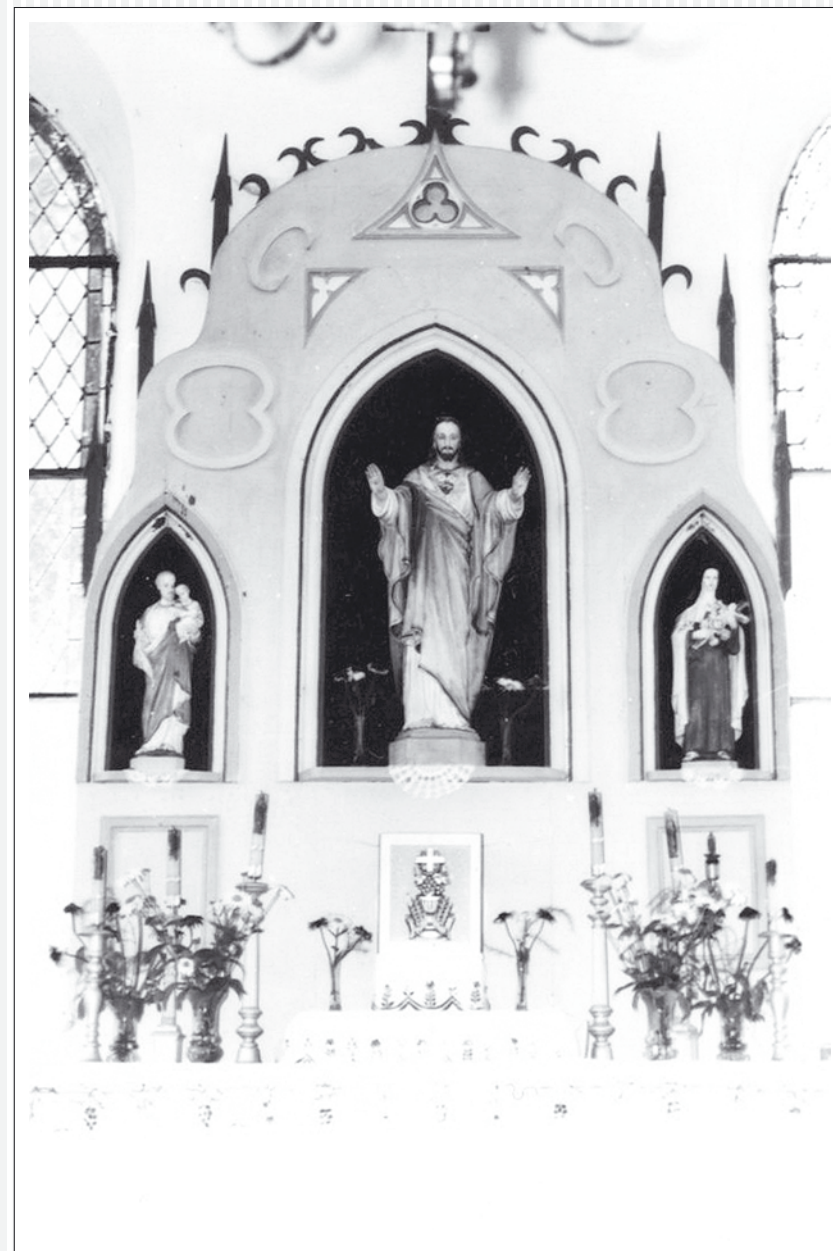
Data kradzieży/zaginięcia: 1998 – 31 VIII 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Ołtarz został zdemonstrowany podczas remontu kościoła w latach 1996–1998. Brak ołtarza stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 31 sierpnia 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10804

Bibliografia: M. Borkowska, Karta ewidencyjna zabytku: Ołtarz, Krzywice, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 15 listopad 1987 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 20217.

Ołtarz w kościele w Krzywicach, 1987

Nazwa: Świecznik ołtarzowy

Autor: nn warsztat zachodniopomorski

Materiał: mosiądz

Czas powstania: 2 poł. XIX w.

Wysokość: 60 cm

Szerokość: 15,5 cm

Opis: Świecznik jednoramienny z tralkowym trzonem, wsparty na okrągłej stopie. Środkową część tralki zdobi gruszkowaty nodus. Okrągły, mały talerzyk z kołcem, osadzony jest na cylindrycznej tulei. Odnacza się dobrym poziomem wykonawstwa i dobrymi proporcjami. Wtórnie pomalowany srebrem.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Krzywice, kościele Najśw. Serca PJ, Parafia rzymskokatolicka pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Osinie.

Data kradzieży/zaginięcia: 1987 – 31 VIII 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Świecznik ołtarzowy znajdował się w kościele w 1987 roku. Brak świecznika stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 31 sierpnia 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10805

Bibliografia: M. Borkowska, Karta ewidencyjna zabytku: Świecznik ołtarzowy, Krzywice, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 15 listopad 1987 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 20219.

Świecznik w kościele w Krzywicach, 1987

Nazwa: Świecznik ołtarzowy

Autor: nn warsztat, prawdopodobnie Berlin

Materiał: żeliwo, odlew

Czas powstania: 1 poł. XIX w.

Wysokość: 52 cm

Szerokość: 12,5 cm

Opis: Świecznik jednoramienny z trzonem w formie kolumny, ustawiony na stopie w kształcie postumentu z schodkowym cokółem i profilowanym gzymsem. Ścianki od postumentu kanelowane. Mały, czworoboczny talerzyk zakończony kolcem. Wtórnie pomalowany srebrołem.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Krzywice, kościele Najśw. Serca PJ, Parafia rzymskokatolicka pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Osinie.

Data kradzieży/zaginięcia: 1987 – 31 VIII 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Świecznik ołtarzowy znajdował się w kościele w 1987 roku. Brak świecznika stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 31 sierpnia 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10806

Bibliografia: M. Borkowska, Karta ewidencyjna zabytku: Świecznik ołtarzowy, Krzywice, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 15 listopad 1987 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 20220.

Świecznik w kościele w Krzywicach, 1987

Nazwa: Świeczniki ołtarzowe (2 szt.)

Autor: nn warsztat niemiecki

Materiał: cyna, odlew

Czas powstania: 1747 r.

Wysokość: 41 cm

Średnica podstawy: 16 cm

Opis: Barokowe świeczniki posiadały okrągłą stopę oraz tralkowy trzon oraz profitkę talerzykową ujmującą od dołu kolec. Na jednym z nich na stopie w formie odwróconej miseczki znajdował się napis: *PETER KLVCV 1747*. Drugi świecznik nie posiadał żadnych inskrypcji.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Krzywnica, kościół filialny, Parafia rzym-kat. pw. św. Józefa Oblubieńca NMP w Starej Dąbrowie.

Data kradzieży/zaginięcia: XI 1975 – 5 V 1998

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Świeczniki znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w listopadzie 1975 roku. Brak świeczników ołtarzowych stwierdzono podczas kontroli WKZ 5 maja 1998 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-I-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10304, RG00076

Bibliografia: K. Loose, Karta ewidencyjna zabytku: Świecznik, Krzywnica, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin listopad 1975 r.; Foto MHA Stargard nr J II/e/8/633.

Lichtarz w kościele w Krzywnicy, 1975

Nazwa: Lichtarze (2 szt.)

Autor: nn

Materiał: cyna, odlew

Czas powstania: 1725 r.

Wysokość: 37 cm

Opis: Barokowy świecznik stojący na podstawie w formie odwróconej profilowanej miseczki, o prostym trzonie z trzema spłaszczonymi wałkami i miseczkowatej profilowanej profitce. Między wałkami trzonu i przy brzegach wypukłych profili podstawy i profitki po dwie równoległe, ryte linie.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Lisowo, kościół filialny, Parafia rzym-kat. pw. M.B. Bolesnej w Chociwlu.

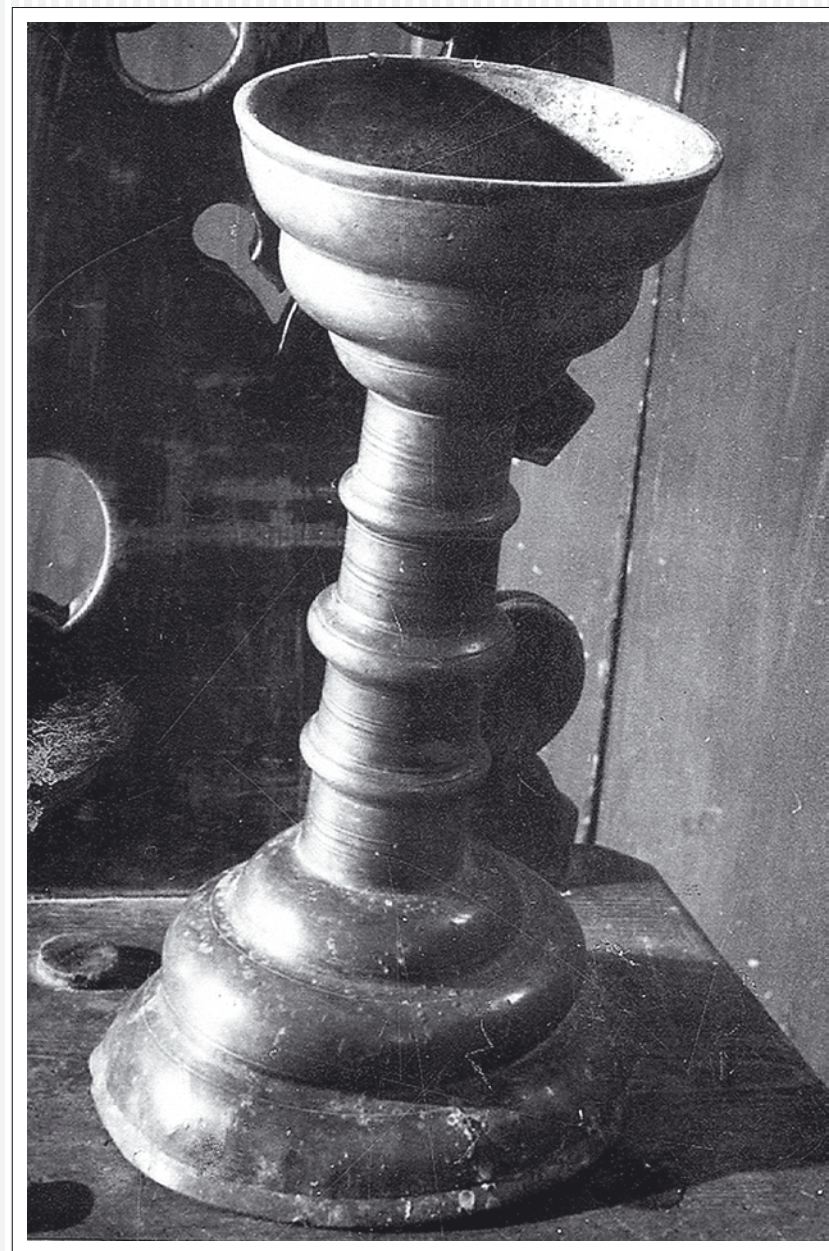
Data kradzieży/zaginięcia: 20 X 1962 – 29 VII 2012

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Lichtarze znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku. Zarejestrowano obecność lichtarzy podczas kontroli WKZ 11 czerwca 1976 roku. Brak lichtarzy stwierdzono w trakcie realizacji programu rejestracji zabytków w pow. stargardzkim 29 lipca 2012 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-1-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10305, RG00077

Bibliografia: H. Lemeke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. VIII. Kreis Satzig, Stettin 1908 s. 113; A.Siuchnińska, T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarze, Lisowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 261/6231-4.

Lichtarz w kościele w Lisowie, 1962

Nazwa: Kufel

Autor: nn warsztat niemiecki

Materiał: cyna, odlew

Czas powstania: 1804 r.

Wysokość: 17 cm, 21 cm z przykrywką

Opis: Neobarokowy kufel o cylindrycznym kształcie posiadał płaską stopę oraz podwójnie profilowaną pokrywkę. Pokrywa posiadał uchwyt w formie profilowanej gałki.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Lubowo, kościół filialny, Parafia rzym-kat. pw. św. Jana Chrzciciela w Stargardzie.

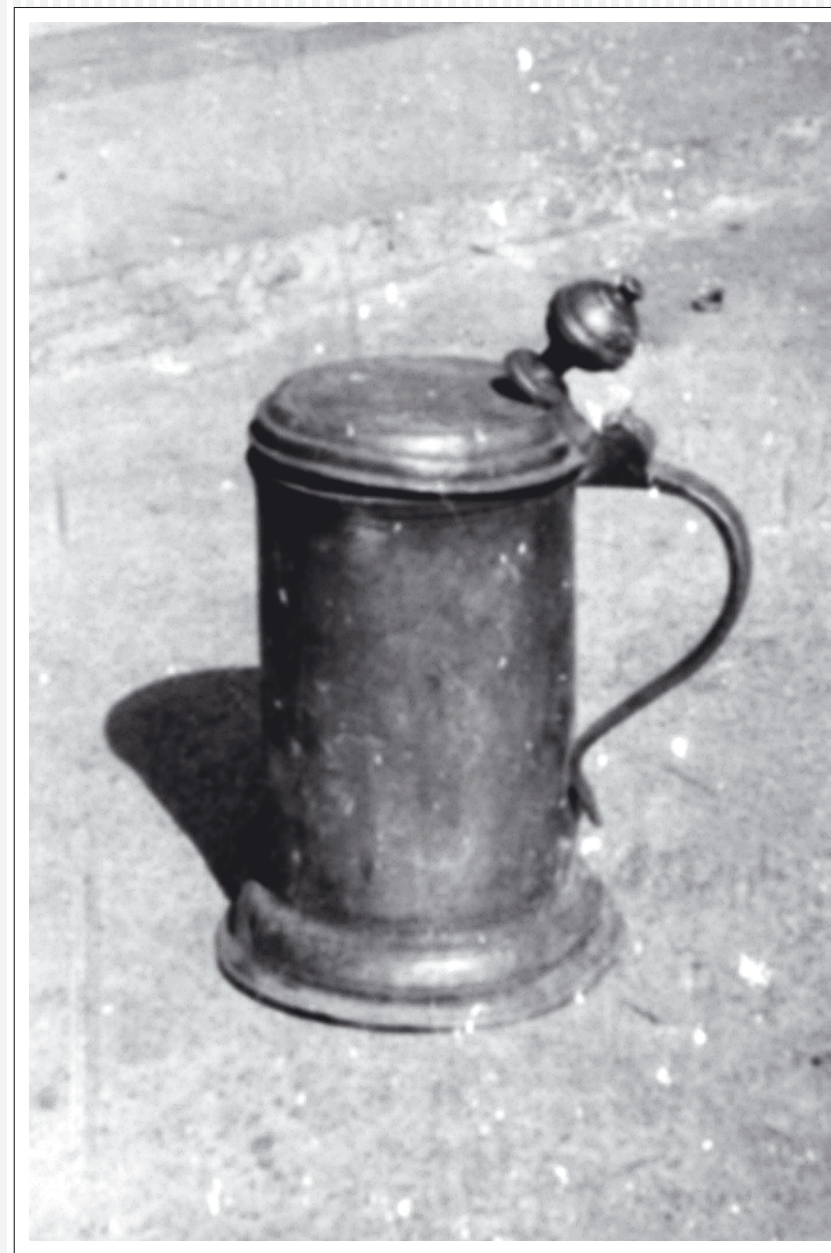
Data kradzieży/zaginięcia: 1975 – 1985

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Świeczniki znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w październiku 1962 roku, oraz w 1975 roku podczas kontroli WKZ w Szczecinie. Brak kufła stwierdzono podczas kontroli WKZ w 1985 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-I-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10306, RG00078

Bibliografia: A. Siuchcińska, T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Kufel, Lubowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 20 października 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 255/6069.

Kufel w kościele w Lubowie, 1962

Nazwa: Lichtarze (2 szt.)

Autor: nn warsztat niemiecki

Materiał: cyna, odlew

Czas powstania: 1775, 1780 r.

Wysokość: 43 cm

Średnica stopy: 13 cm

Opis: Barokowe lichtarze stanowiły przedwojenne wyposażenie kościoła w Łęczycy. Lichtarze ustawiono na trójbocznych stopach, dekorowanych ornamentami roślinnymi, główkami, oraz medalionami w środkowej części. Na jednym lichtarzu w medalionie umieszczono datę 1775 na drugim 1780. Lichtarze posiadały tralkowy trzon oraz talerzykową profitkę ujmującą od dołu kolec. Lichtarz z 1775 roku już w 1962 roku był mocno uszkodzony – zachowała jedynie podstawa, lichtarz z 1780 roku posiada mocno powyginaną profitkę.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Łęczycza, kościół filialny pw. Ofiarowania Najświętszej Marii Panny, Parafia rzym-kat. pw. Miłosierdzia Bożego w Parlinie.

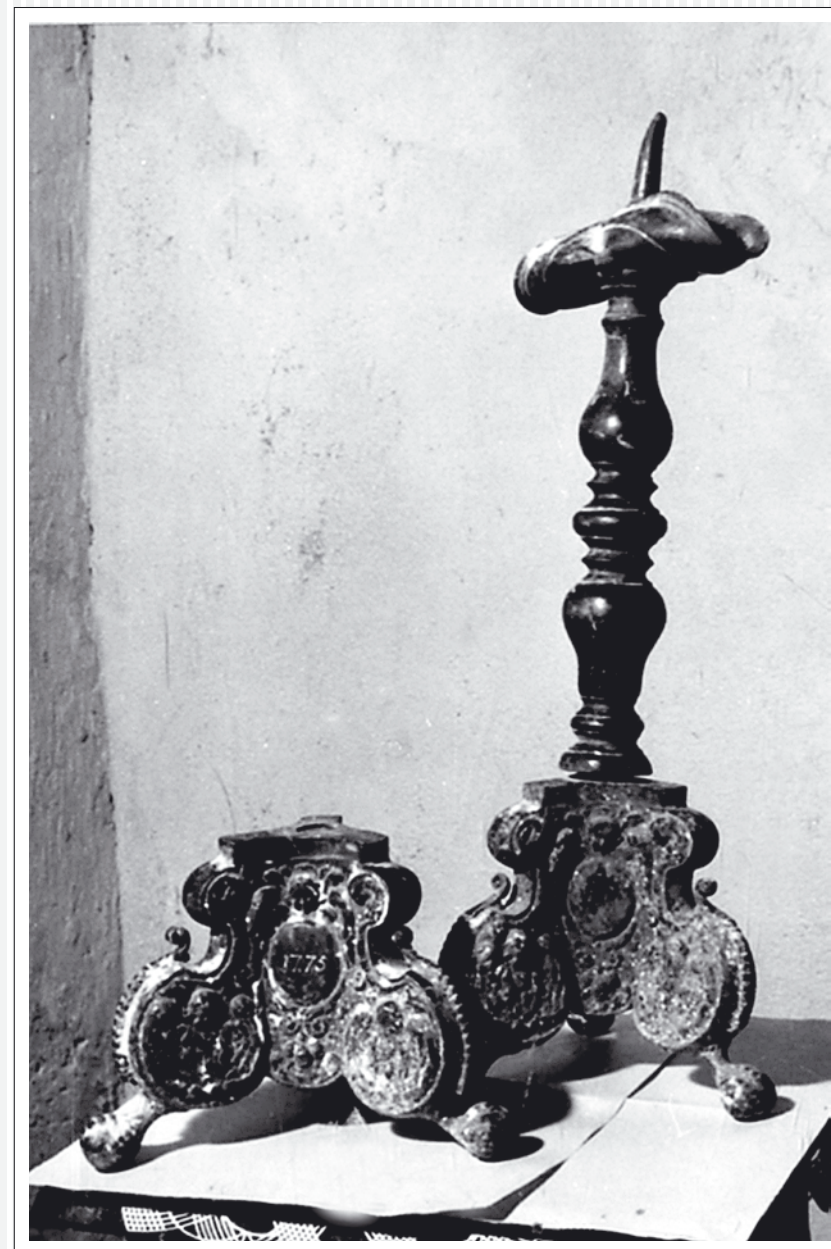
Data kradzieży/zaginięcia: 1975 – 16 VI 1980

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Lichtarze znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w październiku 1962 roku oraz podczas kontroli WKZ w 1975 roku. Brak lichtarzy stwierdzono podczas kontroli WKZ 16 czerwca 1980 roku i 24 września 1997 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-I-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10324, RG00079

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau und Kunstdenkmäler..., Heft VIII, Der Kreis Satzlig, Stettin 1908, s. 32; A. Siuchcińska, T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarze, Łęczycza, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 20 października 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 259/6166, 6167.

Lichtarze z 1775 i 1780 roku w kościele w Łęczycy, 1962

Nazwa: Lichtarze (2 szt.)

Autor: nn warsztat niemiecki

Materiał: cyna, odlew

Czas powstania: XVIII w.

Wysokość: 40 cm

Opis: Barokowe lichtarze ustawiono na okrągłych stopach, wspartych na nóżkach w formie kulek. Nad podstawą umieszczono płaski talerzyk. Lichtarze posiadały tralkowy, dwudzielny trzon oraz talerzykową profitkę ujmującą od dołu kolec. Oba lichtarze posiadały wgniezione nóżki oraz powyginane profitki.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Łęczycza, kościół filialny pw. Ofiarowania Najświętszej Marii Panny, Parafia rzym-kat. pw. Miłosierdzia Bożego w Parlinie.

Data kradzieży/zaginięcia: 1975 – 16 VI 1980

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Lichtarze znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w październiku 1962 roku oraz podczas kontroli WKZ w 1975 roku. Brak lichtarzy stwierdzono podczas kontroli WKZ 16 czerwca 1980 roku i 24 września 1997 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-I-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10325, RG00080

Bibliografia: A. Siuchcińska, T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarze, Łęczycza, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 20 października 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 259/6168, 6169.

Lichtarze z XVIII w. w kościele w Łęczyczy, 1962

Nazwa: Przedpiersia empory

Autor: nn warsztat niemiecki

Materiał: drewno polichromowane

Czas powstania: XVII w.

Wysokość: 129 cm

Szerokość: 274 cm

Opis: Renesansowa empora stanowiła przedwojenne wyposażenie kościoła w Łęczycy. Po wojnie została rozebrana, zachowano jedynie przedpiersia – balustradę empory. W 1962 roku przedpiersie było w dobrym stanie, noszące jedynie ślady od drewnojadów, zaplecek empory nie zachował się. Przedpiersie wykonano z czterech płycin, podzielonych pilastrami, pokrytymi ornamentem okuciowym. Dwie środkowe płyciny ozdobione lukami archiwolty i umieszczonymi nad nim 5 kaboszonami. Zewnętrzne płyciny wykonano w kształcie litery T o profilowanych obrzeżach.

Rejestr zabytków: B-24/1957.

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Łęczycza, kościół filialny pw. Ofiarowania Najświętszej Marii Panny, Parafia rzym-kat. pw. Miłosierdzia Bożego w Parlinie.

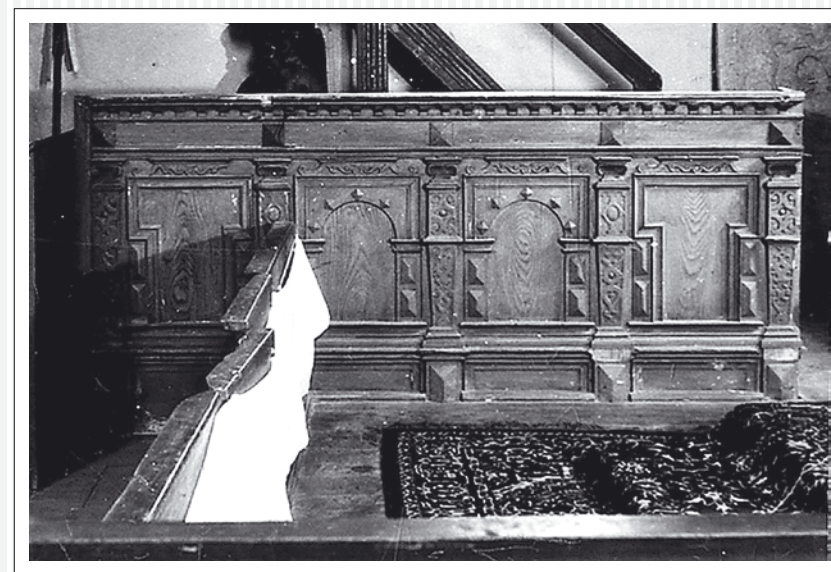
Data kradzieży/zaginięcia: 1975 – 16 VI 1980

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Przedpiersia znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w październiku 1962 roku oraz podczas kontroli WKZ w 1975 roku. Brak obiektu stwierdzono podczas kontroli WKZ 16 czerwca 1980 roku i w październiku 1999 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-I-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10326, RJ00297

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau und Kunstdenkmäler..., Heft VIII, Der Kreis Satzig, Stettin 1908, s. 32; A. Siuchcińska, T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Ława, Łęczycza, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 20 października 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 259/6152, 6153.

Balustrada empory w kościele w Łęczycy, 1962

Nazwa: Rzeźba Matka Boska z Dzieciątkiem

Autor: nn warsztat zachodniopomorski

Materiał: drewno polichromowane

Czas powstania: koniec XV w.

Wysokość: 100 cm

Opis: Późnogotycka figura Matki Boskiej z Dzieciątkiem stanowiła przedwojenne wyposażenie kościoła w Łęczycy. Madonna stoi w koronie z Dzieciątkiem w lewej ręce i otwartą księgą w prawej ręce. Twarz Madonny okrągła, o pospolitych rysach z długimi włosami, okrywającymi ramiona. Rzeźbie brakowało palców prawej dłoni, przemalowana została na kolor brązowy. W 1986 roku rzeźbę oczyszczono w pracowni J. Maciejewskiego we Wrocławiu, zdjęto przemalowania i wykonano nowe złocenia.

Rejestr zabytków: B-24/1957 z dn. 28.02.1957.

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Łęczycza, kościół filialny pw. Ofiarowania Najświętszej Marii Panny, Parafia rzym-kat. pw. Miłosierdzia Bożego w Parlinie.

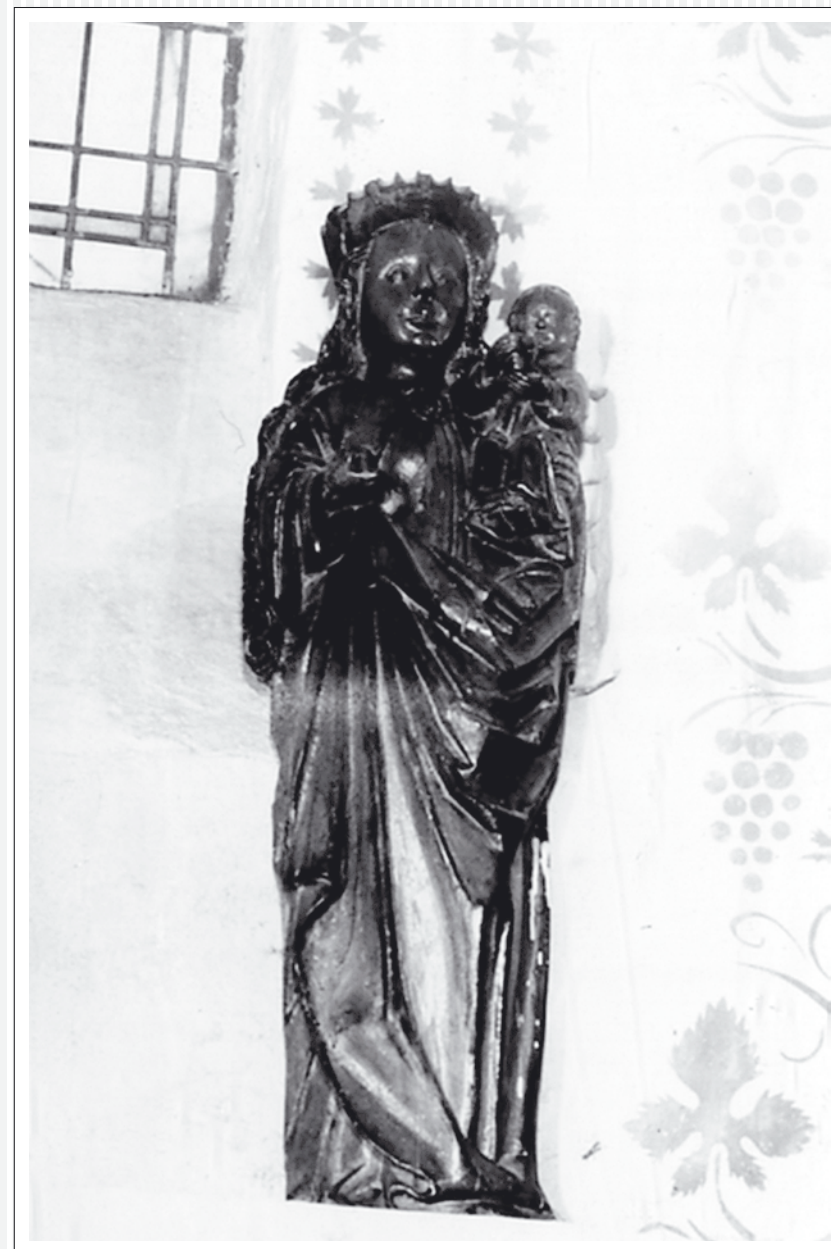
Data kradzieży/zaginięcia: 20 VII 1997 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźby Madonny z Dzieciątkiem i św. Jana Chrzciciela znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w październiku 1962 roku oraz podczas kontroli WKZ w 1975 i 1980 roku. Rzeźbę Madonny skradziono 20 lipca 1997 r., a rzeźbę św. Jana Chrzciciela przeniesiono do kaplicy biskupiej przy ul. Królowej Korony Polskiej 28 w Szczecinie.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-I-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 2637, PC00307

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau und Kunstdenkmäler..., Heft VIII, Der Kreis Satzig, Stettin 1908, s. 32; A. Siuchcińska, T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźby tryptykowe, Łęczycza, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 20 października 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 259/6168, 6169.

Rzeźba Madonna z Dzieciątkiem w kościele w Łęczycy, 1962

Nazwa: Dzwonek mszalny

Autor: nn warsztat pomorski

Materiał: stop metali

Czas powstania: pocz. XX w.

Wysokość: 20 cm

Średnica: 10 cm

Opis: Neorenesansowy dzwonek wykonano na początku XX w. dla kościoła w Łoźnicy. Składał się z czterech zestrojonych ze sobą dzwonek, dwóch mniejszych i dwóch większych o prostej formie cylindrów, połączonych w górnej części profilowanymi ramionami, w formie ornamentów roślinnych z wplecionymi węć główkami aniołków. Nad ramionami umieszczono uchwyty dzwonka.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Łoźnica, Zakrystia kościoła filialnego pw. św. NMP Królowej Polski w Łoźnicy, Parafia rzymskokatolicka pw. św. Katarzyny w Trzechlu.

Data kradzieży/zaginięcia: 1988 – 3 IX 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Dzwonek znajdował się w kościele w 1988 roku. Jego brak stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 3 września 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10810

Bibliografia: K. Kalita-Skwirzyńska, Karta ewidencyjna zabytku: Dzwonek mszalny, Łoźnica, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin listopad 1988 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 82261.

Dzwonek mszalny w kościele w Łoźnicy, 1988

Nazwa: Kadzielnica

Autor: nn warsztat z Polski centralnej

Materiał: stop metali

Czas powstania: pocz. XX w.

Wysokość: 20 cm

Średnica: 10 cm

Opis: Kadzielnica została przywieziona do kościoła w Łoźnicy po 1945 roku. Umieszczona na płaskiej, kolistej, delikatnie profilowanej podstawie z talerzykową pokrywą. W górnej części posiada czaszę z otworami na dym. Kadzielnica przykryta była kopułową pokrywą. W 1988 roku jej stan opisywano jako dobry.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Łoźnica, Zakrystia kościoła filialnego pw. św. NMP Królowej Polski w Łoźnicy, Parafia rzymskokatolicka pw. św. Katarzyny w Trzechlu.

Data kradzieży/zaginięcia: 1988 – 3 IX 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Kadzielnica znajdowała się w kościele w 1988 roku. Brak kadzielnicy stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 3 września 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10809

Bibliografia: K. Kalita-Skwirzyńska, Karta ewidencyjna zabytku: Kadzielnica, Łoźnica, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin listopad 1988 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 82268.

Kadzielnica w kościele w Łoźnicy, 1988

Nazwa: Naczynie chrzcielne

Autor: nn warsztat pomorski

Materiał: cyna srebrzona

Czas powstania: pocz. XX w.

Wysokość: 7 cm

Średnica: 16 cm

Opis: Naczynie składa się z dzbanuszka i misy. Dzbanuszek wybrzuszony w dolnej części, bez podstawy, zakończony kołnierzem z pokrywką umocowaną na stałe. Misa, o kształcie talerza stanowi podstawę dzbanuszka. Na naczyniu widać było liczne zabrudzenia.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Łoźnica, Zakrystia kościoła filialnego pw. św. NMP Królowej Polski w Łoźnicy, Parafia rzymskokatolicka pw. św. Katarzyny w Trzechlu.

Data kradzieży/zaginięcia: 1988 – 3 IX 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Naczynie znajdowało się w kościele w 1988 roku. Brak naczynia stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 3 września 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10807

Bibliografia: K. Kalita-Skwirzyńska, Karta ewidencyjna zabytku: Naczynko chrzcielne, Łoźnica, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin listopad 1988 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 82269.

Naczynie chrzcielne w kościele w Łoźnicy, 1988

Nazwa: Ornat

Autor: nn warsztat z wschodniej Polski

Materiał: adamaszek

Czas powstania: pocz. XX w.

Wysokość: 97 cm

Opis: Secesyjny ornat przywieziono do kościoła w Łoźnicy po 1945 roku, prawdopodobnie z terenów wschodniej Polski. Był to ornat typu „rzymskiego” z wycięciem z przodu w formie gruszki. Wykonany z białego wzorzystego adamaszku z pasami pionowymi z przodu i tyłu wykonanymi z grubo tkanej tkaniny z motywami kwiatów i liści lilii w kolorze biało-srebrnym. Na tylnym pasie znajdował się napis *IHS*. Brzegi ornatu były obszyte żółtą taśmą. Ornat był bardzo zabrudzony, miejscami wytarty z postrzępionym obszyciem. W 1988 roku wymagał oczyszczenia i naprawienia taśmy.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Łoźnica, Zakrystia kościoła filialnego pw. św. NMP Królowej Polski w Łoźnicy, Parafia rzymskokatolicka pw. św. Katarzyny w Trzechlu.

Data kradzieży/zaginięcia: 1988 – 3 IX 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Ornat znajdował się w kościele w 1988 roku. Jego brak stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 3 września 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10812

Bibliografia: K. Kalita-Skwirzyńska, Karta ewidencyjna zabytku: Ornat, Łoźnica, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin listopad 1988 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 82266, 82267.

Ornat w kościele w Łoźnicy, 1988

Nazwa: Ornat

Autor: nn warsztat z wschodniej Polski

Materiał: adamaszek

Czas powstania: 2 poł. XVIII w.

Wysokość: 94 cm

Opis: Barokowy ornat przywieziono do kościoła w Łoźnicy po 1945 roku, prawdopodobnie z terenów wschodniej Polski. Był to ornat typu „rzymskiego” z wycięciem z przodu w formie basetli. Wykonany z błękitnego brokatu przetkanego srebrną nicią z dekoracją kwiatową. Kwiaty zebrane w bukiety połączone girlandami w kolorze bordowym i zielonym. Całość obszyto galonami ze srebrną nitką. W 1988 roku wymagał oczyszczenia i naprawienia taśmy.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Łoźnica, Zakrystia kościoła filialnego pw. św. NMP Królowej Polski w Łoźnicy, Parafia rzymskokatolicka pw. św. Katarzyny w Trzechlu.

Data kradzieży/zaginięcia: 1988 – 3 IX 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Ornat znajdował się w kościele w 1988 roku. Jego brak stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 3 września 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10811

Bibliografia: K. Kalita-Skwirzyńska, Karta ewidencyjna zabytku: Ornat, Łoźnica, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin listopad 1988 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 82268, 82269.

Ornat w kościele w Łoźnicy, 1988

Nazwa: Misa chrzcielna

Autor: nn warsztat

Materiał: cyna

Czas powstania: 1676 r.

Średnica: 52 cm

Opis: Misa znajdowała się w czaszy chrzcielnicy kościoła w Maszewie. Misa chrzcielna posiadająca szeroki kołnierz, na którym wyryto wzdłuż zewnętrznej krawędzi napis w dwu wierszach: *Johannes Bravn PKGR Catharina Vansslowen. Anno 1676*. Na misie znajdowały się również trzy znaki – punce, wytwórców w formie tarcz herbowych. Misa posiadała liczne uszkodzenia w postaci dziur, wg opisu z 1985 roku wymagała konserwacji.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Maszewo, kościół parafialny, Parafia rzym-kat. pw. MB Częstochowskiej w Maszewie.

Data kradzieży/zaginięcia: 12 IX 1985 – X 1993

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Misę odnotowano 12 września 1985 roku. Jej brak stwierdzono podczas kontroli WKZ w październiku 1993 roku i 5 lutego 2004 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10808

Bibliografia: L. Madejska, Karta ewidencyjna zabytku: Misa chrzcielna, Maszewo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1964 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 390/9060-61.

Misa chrzcielna w kościele w Maszewie, 1964

Nazwa: Rzeźba – Chrystus Król Świata

Autor: nn warsztat pomorski

Materiał: drewno polichromowane

Wiek powstania: XVII w.

Wysokość: ok. 55 cm

Opis: Manierystyczna rzeźba przedstawiająca Chrystusa. Figura przedstawiona była na wprost, z prawą ręką uniesioną w geście błogosławieństwa i lewą przytrzymującą na wysokości piersi kulę ziemską. Postać ubrana była w złożoną suknię do kostek, odsłaniającą białe stopy, oraz czerwony płaszcz owinięty wokół bioder. Rzeźba pochodziła prawdopodobnie z korpusu XVII-wiecznej ambony. Rzeźba była wielokrotnie przemalowywana.

Rejestr zabytków: bd

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Mosty, gm. Goleniów, kościół parafialny pw. Matki Boskiej Gromniczej.

Data kradzieży/zaginięcia: 20/21 marca 2004 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźbę Chrystusa wraz z rzeźbami św. Marka Ewangelisty i św. Mateusza Ewangelisty utracono w wyniku kradzieży z włamaniem w nocy 20–21.03.2004 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP w Goleniowie RSD 311/04

Rejestracja w bazie NIMOZ: PC01180

Bibliografia: M. Łopuch, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Chrystus, Kościół w Mostach, mps, Szczecin 1999; Foto WKZ Szczecin 67383.

Rzeźba Chrystusa w kościele w Mostach, 1999

Nazwa: Rzeźba – Św. Marek Ewangelista

Autor: nn warsztat pomorski

Materiał: drewno polichromowane

Wiek powstania: XVII w.

Wysokość: ok. 55 cm

Opis: Manierystyczna rzeźba przedstawiająca św. Marka Ewangelistę, przedstawiona była w kontrapoście. U stóp świętego leży lew, o którego święty opiera lewą stopę. Lewą ręką na wysokości ramienia święty podtrzymuje księgę. Postać ubrana była w złożoną suknię do kostek, odsłaniającą bosc stopy, oraz przerzucony przez ramię płaszcz. Rzeźba pochodziła prawdopodobnie z korpusu XVII-wiecznej ambony. Rzeźba była wielokrotnie przemalowywana.

Rejestr zabytków: bd

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Mosty, gm. Goleniów, kościół parafialny pw. Matki Boskiej Gromnicznej.

Data kradzieży/zaginięcia: 20/21 marca 2004 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźbę św. Marka Ewangelisty wraz z rzeźbami Chrystusa Króla Świata i św. Mateusza Ewangelisty utracono w wyniku kradzieży z włamaniem w nocy 20-21.03.2004 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP w Goleniowie RSD 311/04

Rejestracja w bazie NIMOZ: PC01182

Bibliografia: M. Łopuch, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – św. Marek Ewangelista, Kościół w Mostach, mps, Szczecin 1999; Foto WKZ Szczecin 285/67891, 67382, 67387.

Rzeźba św. Marka Ewangelisty w kościele w Mostach, 1999

Nazwa: Rzeźba – Św. Mateusz Ewangelista

Autor: nn warsztat pomorski

Materiał: drewno polichromowane

Wiek powstania: XVII w.

Wysokość: ok. 53 cm

Opis: Manierystyczna rzeźba przedstawiająca św. Mateusza Ewangelistę, przedstawiona była w kontrapoście, z głową lekko zwróconą w prawo. W obu uniesionych ramionach trzyma otwartą księgę. Postać ubrana była w złożoną suknię do kostek, odsłaniającą bosc stopy, oraz narzucony na ramiona czerwono-brunatny płaszcz. Z prawej strony postaci znajdowała się figura anioła, unoszącego naczynie ku świętemu. Rzeźba pochodziła prawdopodobnie z korpusu XVII-wiecznej ambony. Rzeźba była wielokrotnie przemalowywana.

Rejestr zabytków: bd

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Mosty, gm. Goleniów, kościół parafialny pw. Matki Boskiej Gromnicznej.

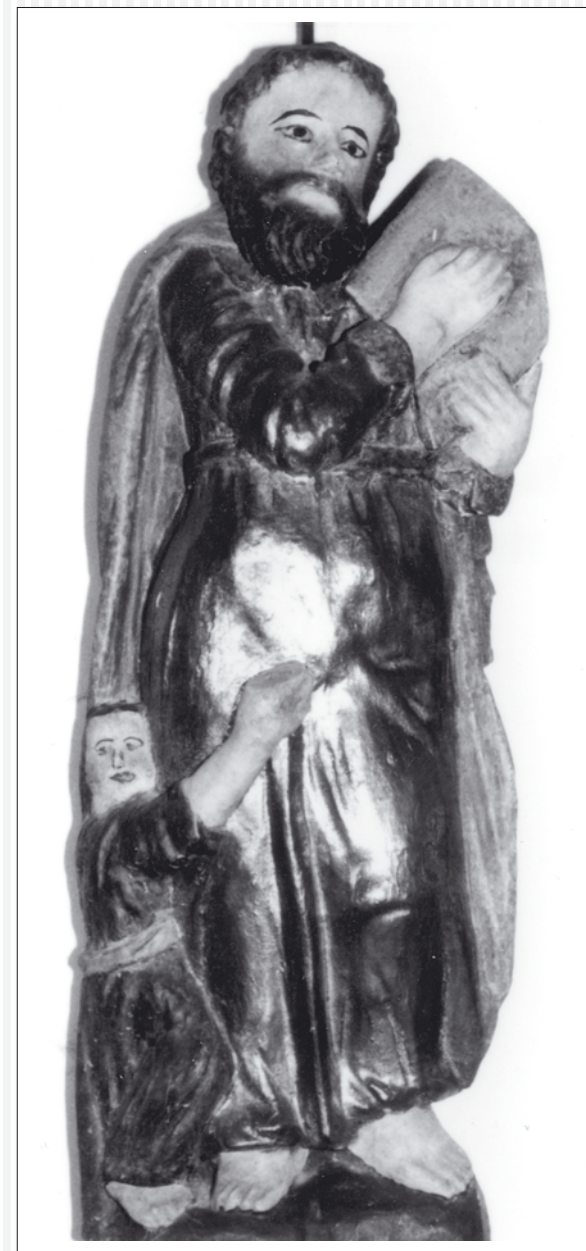
Data kradzieży/zaginięcia: 20/21 marca 2004 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźbę św. Mateusza Ewangelisty wraz z rzeźbami św. Marka Ewangelisty i Chrystusa Króla Świata utracono w wyniku kradzieży z włamaniem w nocy z 20 na 21.03.2004 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KPP w Goleniowie RSD 311/04

Rejestracja w bazie NIMOZ: PC01181

Bibliografia: M. Łopuch, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Św. Mateusz Ewangelista, Kościół w Mostach, mps, Szczecin 1999; Foto WKZ Szczecin 285/6787, 67386.

Rzeźba św. Mateusza Ewangelisty w kościele w Mostach, 1999

Nazwa: Świecznik

Autor: nn warsztat niemiecki

Materiał: mosiądz

Czas powstania: XIX w.

Wymiary: nn

Opis: Świecznik stanowił przedwojenne wyposażenie kościoła w Mostach. Zawieszony był nad pierwszym rzędem ławek, przy prezbiterium. Świecznik posiadał ozdobną kulę, nad którą umieszczono ramiona zakończone profitkami. Trzon świecznika wykonano w formie tralki. Świeczk prawdopodobnie w XX w. został przerobiony na elektryczny. W 1962 roku stan zabytku opisywany był jako dobry.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Mosty, Kościół parafialny pw. MB Gromniczej w Mostach, Parafia rzymskokatolicka pw. MB Gromniczej w Mostach.

Data kradzieży/zaginięcia: 8 XI 1962 – 18 II 1972

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Świecznik znajdował się w kościele w 1962 roku. Jego brak stwierdzono podczas kontroli WKZ 18 lutego 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10826

Bibliografia: L. Madejska, Karta ewidencyjna zabytku: Świecznik, Mosty, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 8 grudnia 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 185/6792.

Świecznik w kościele w Mostach, 1962

Nazwa: Lichtarze (2 szt.)

Autor: nn

Materiał: cyna, odlew

Czas powstania: 1792 r.

Wymiary: 37 cm, 40 cm

Opis: Pierwszy lichtarz o wysokości 37 cm. Świecznik na trójbocznej stopie pokrytej ornamentem roślinnym, główkami oraz perełkami na obrzeżach. Wspiera się na trzech kulkach. Między ramionami stopy owalne, pionowe medaliony z napisem: *GOTT/BREH/LIB/MEHR/1792*. Trzon profilowany, tralkowy z dwiema formami gruszkowymi. Profitka talerzykowata, ujmująca od dołu kolec.

Drugi lichtarz o wysokości 40 cm. Świecznik na trójbocznej stopie pokrytej ornamentem roślinnym, główkami oraz perełkami na obrzeżach. Podstawa wspiera się na wyodrębnionych kulkach i obejmujących je stylizowanych pazurach. Między ramionami podstawy owalne pionowe medaliony z napisami: *NEVEN/DAMMER/ROW-MARTIN/GRA/PERT-FREU/SCHULTZ/1792*. Trzon profilowany, tralkowy z dwiema formami gruszkowymi. Profitka talerzykowata, ujmująca od dołu kolec.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Nowa Dąbrowa, kościół filialny, Parafia rzym-kat. pw. Józefa Oblub. NMP w Starej Dąbrowie.

Data kradzieży/zaginięcia: X 1962 – 7 VII 2012

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Lichtarze znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku. Zarejestrowano obecność lichtarzy podczas kontroli WKZ w 1975 roku. Brak lichtarzy stwierdzono w trakcie realizacji programu rejestracji zabytków w pow. stargardzkim 7 lipca 2012 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-1-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10327, RG00081

Bibliografia: A. Siuchnińska, T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarze, Nowa Dąbrowa, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 261/6226.

Lichtarze w kościele w Nowej Dąbrowie, 1962

Nazwa: Dekoracja figuralna

Autor: nn warsztat niemiecki

Materiał: drewno, snycerka, polichr. złocenia

Czas powstania: ok. 1900 r.

Wysokość: 42 cm

Szerokość: 68 cm

Opis: Dekoracja figuralna stanowi fragment zwieńczenia większej kompozycji, prawdopodobnie zaplecka fotela. Została prowizorycznie zamontowana na ołtarzu, za tabernakulum. Jest to kompozycja przedstawiająca postacie stylizowanych aniołów, które podtrzymują fryz ornamentalny, złożony z motywów geometrycznych. W centrum przedmiotu widoczna jest płaszczyzna złożona, o nierównej powierzchni. Kompozycję ujmują esowato wygięte elementy snycerskie. W zwieńczeniu znajduje się kompozycja utworzona z fantazyjnie przeplecionej wici roślinnej o złożonych pędach i błękitnych, mięsistych liściach. Postacie aniołów charakteryzują się brązowo-różową barwą o fantazyjnych zielono-błękitnych skrzydłach. Dekoracja u dołu przycięta.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Nowogard, kościół parafialny, Parafia rzym-kat. pw. Wniebowzięcia NMP w Nowogardzie.

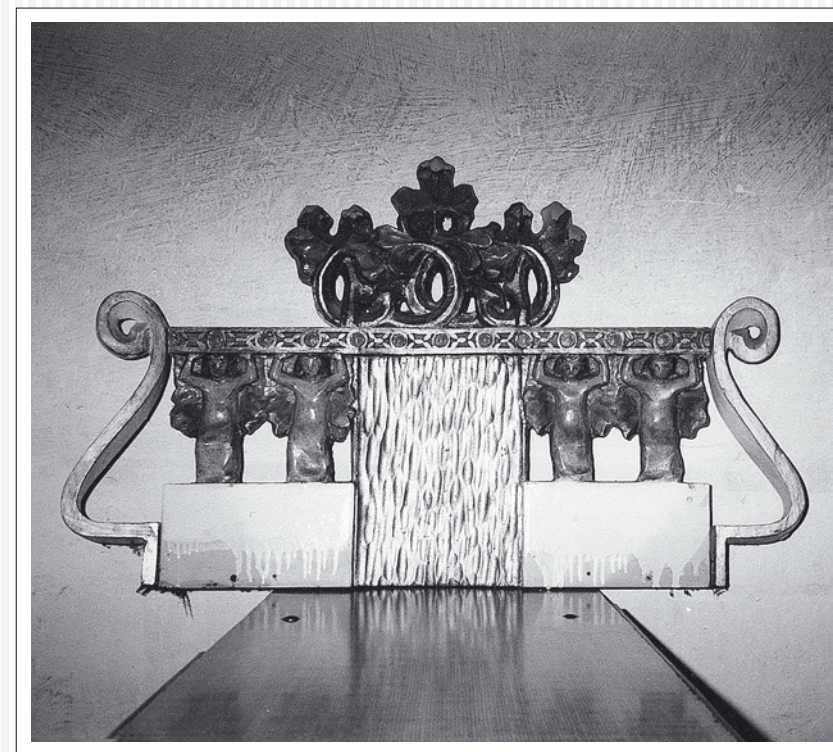
Data kradzieży/zaginięcia: X 1996 – 21 IV 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Dekoracja figuralna znajdowała się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1996 roku. Brak dekoracji stwierdzono w trakcie realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 21 kwietnia 2016 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10829

Bibliografia: J. Kochanowska, Karta ewidencyjna zabytku: Dekoracja figuralna, Nowogard, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1996 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 50-667.

Dekoracja figuralna w Kościele pw. Wniebowzięcia NMP w Nowogardzie, 1996

Nazwa: Fragment epitafium

Autor: nn warsztat

Materiał: drewno

Czas powstania: XVII w.

Wymiary: nn

Opis: Barokowe epitafium stanowiło wyposażenie kościoła w Nowogardzie. Prawdopodobnie było to epitafium dedykowane baronom von Eberstein.

Rejestr zabytków: nr B-505, 15.09.1958 r.

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Nowogard, kościół parafialny, Parafia rzym-kat. pw. Wniebowzięcia NMP w Nowogardzie.

Data kradzieży/zaginięcia: XII 1961 – 24 IV 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Epitafium znajdowało się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1961 roku. Brak epitafium stwierdzono w trakcie realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 24 kwietnia 2016 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10828

Bibliografia: H. Lemeke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 240-252; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Frag, epitafium, Nowogard, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 356/8413.

Nr										[A][B][C][D][E][F][G][H][I][J][K][L][M][N][O][P][R][S][T][U][V][X][Y][Z]										11. NOWOGARD	
1. Określenie zabytku FRAG. EPITAFIUM										2. materiał, technika drewno										niejawnie Nowogard granda	
3. styl barok					4. czas powst. XVII w.					5. autor, szkoła, warsztat					6. wymiary wg. szer. gł.					7. ilość —	
8. historia										12. miejsce przechowywania kościół										13. właściciel, jego adres	
9. opis przedmiotu, wgł. napisy										14. udostępnienie										15. data i nr rejestru 15.09.1958, B-505	
10. źródła i bibliografia Lemeke H. Die Bau- und Kunstdenkmäler... Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 240-252 (Naugard)										17. ikonografia i negatywy fotograficzne										16. data i nr rejestru 15.09.1958, B-505	

Karta ewidencyjna fragmentu epitafium z Kościoła pw. Wniebowzięcia NMP w Nowogardzie, 1961

Nazwa: Płyta nagrobna

Autor: nn warsztat

Materiał: piaskowiec

Czas powstania: 1687 r.

Wymiary: nn

Opis: Barokowa płyta nagrobna stanowiła przedwojenne wyposażenie kościoła pw. Wniebowzięcia NMP w Nowogardzie. Znajdowała się w posadzce przed kościołem od strony południowej. Płytę wykonano z piaskowca, prawdopodobnie o wymiarach 1,70 x 1 m. Powierzchnia płyty silnie starta, napis słabo widoczny.

Rejestr zabytków: nr B-71, 1958 r.

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Nowogard, kościół parafialny, Parafia rzym-kat. pw. Wniebowzięcia NMP w Nowogardzie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 – 24 IV 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Płyta nagrobna znajdowała się w kościele podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Brak płyty stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 24 kwietnia 2016 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10827

Bibliografia: H. Lemeke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 240-252; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Płyta nagrobna, Nowogard, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 356/8413.

Płyta nagrobna w Kościele pw. Wniebowzięcia NMP w Nowogardzie, 1962

Nazwa: Chrzcielnica

Autor: nn

Materiał: drewno polichr. , malarstwo olejne na desce

Czas powstania: 1606 r.

Wysokość: 96 cm

Szerokość: 71 cm

Opis: Renesansowa chrzcielnica ośmioboczna. Poszczególne wypełnione płytami, zwieńczonymi półkoliście, ograniczonymi żłobkowanymi pilastrami ze stylizowanymi głowicami. Płyciny niegdyś pokryte alegorycznymi przedstawieniami. Na narożach ozdobnie wycięte listwy. U góry fryz ząbkowy. Korpus wspiera się na profilowanym trzonie oraz na czterech wygiętych nóżkach. Podstawa ośmioboczna, prosta. Obecnie chrzcielnica pomalowana w całości ugrową farbą olejną. Płyciny również zamalowano.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Ognica, kościół filialny, Parafia rzym-kat. pw. św. Michała Archanioła w Dobrzanach.

Data kradzieży/zaginięcia: 11 VI 1976 – 13 X 2005

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Chrzcielnica znajdowała się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku. Zarejestrowano obecność chrzcielnicy podczas kontroli WKZ w 1976 roku. Brak jej stwierdzono w trakcie kontroli WKZ 13 października 2005 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-1-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10328, RJ00298

Bibliografia: H. Lemeke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. VIII. Kreis Satzig, Stettin 1908 s. 102; A. Siuchnińska T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Chrzcielnica, Ognica,mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 267/6445-9.

Chrzcielnica w kościele w Ognicy, 1962

Nazwa: Fisharmonia

Autor: nn warsztat niemiecki

Materiał: drewno

Czas powstania: ok. 1900 r.

Wysokość: 119 cm

Szerokość: 116 cm

Opis: Fisharmonia stanowiła przedwojenne wyposażenie kościoła w Orzechowie. Secesyjna obudowa instrumentu dekorowana była ponad klawiaturą ażurowym ornamentem roślinnym. Ścianka czołowa obudowy klawiatury dekorowana była żłobionym ornamentem geometrycznym. Ażurowe ścianki boczne, przechodziły od przodu w płynną linię podpór, imitujących nóżki. Fisharmonia ustawiona była na chórze. W 1998 roku zabytek był w złym stanie. Okleina instrumentu łuszczyła się i odpadała, brak było klapy zamykającej klawiaturę.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Orzechowo, Kościół filialny pw. św. Józefa w Orzechowie, Parafia rzymskokatolicka pw. Chrystusa Króla w Sikorkach.

Data kradzieży/zaginięcia: 11 X 2014 – 25 VIII 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Fisharmonia znajdowała się w kościele podczas kontroli WKZ 11 października 2004 r. Jej brak stwierdzono podczas kontroli realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 25 sierpnia 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10831

Bibliografia: J. Kochanowska, Karta ewidencyjna zabytku: Obudowa fisharmonii, Orzechowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1998 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 60704.

Fisharmonia w kościele w Orzechowie, 1988

Nazwa: Kapa żałobna

Autor: nn warsztat zachodniopomorski

Materiał: jedwab

Czas powstania: 2 poł. XIX w.

Wysokość: 135 cm

Szerokość: 62 cm

Opis: Neogotycka kapa żałobna została sprowadzona do kościoła w 1984 roku z okazji wystawy szat liturgicznych. Została wtedy naprawiona przez Siostry Misjonarki w Goleniowie. Kapa w formie fałdzistej peleryny z półokrągłą pelerynką z tyłu, spięta srebrną zapinką w kształcie liścia klonu i 2 mosiężnymi zapinkami o neogotyckich formach. Kapa była bogato ozdobiona na przednich kolumnach i na pelerynce haftem w formie nici akantu. Kapę wykończono srebrną pasmanterią i takimiż frędzlami. Podbicie wykonano z gładkiego czarnego jedwabiu. Na pelerynce akantowy ornament otacza emblemat IHS, wyszywany srebrną nicią z gotyckimi literami.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Osina, Kościół parafialny pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Osinie, Parafia rzymskokatolicka pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Osinie.

Data kradzieży/zaginięcia: 15 XI 1987 – 31 VIII 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Kapa znajdowała się w kościele listopadzie 1987 roku, podczas sporządzania karty. Jej brak stwierdzono podczas realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 31 sierpnia 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10790

Bibliografia: M. Borkowska, Karta ewidencyjna zabytku: Kapa czarna żałobna, Osina, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 15 listopada 1987 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 20221, 20227.

Kapa żałobna w kościele w Osinie, 1987

Nazwa: Ornat

Autor: nn warsztat zachodniopomorski

Materiał: aksamit, jedwab

Czas powstania: lata 20-te XX w.

Wysokość: 100 cm

Szerokość: 62 cm

Opis: Neobarokowy ornat został sprowadzony do kościoła w 1983 roku z okazji poświęcenia odbudowanego kościoła. Został on wtedy ponownie przesyty. Ornat w kształcie wydłużonego prostokąta z zaokrąglonymi bokami i półokrągłym wcięciem wokół szyi. Z przodu i z tyłu ozdobiony był aksamitną kolumną w kolorze wiśniowym, wykończony pasmanterią ze złotej nici. Boki przesyte, wykonane były z jedwabiu w geometrycznym wzorze „w kostkę”. W 1983 roku Siostry Misjonarki w Goleniowie wykonały nowy spód z satyny. Na przedniej kolumnie umieszczono wizerunek kielicha z hostią, otoczony winnymi gronami, a u dołu małą wiązkę łodyg z kłosami zbożowymi. Na tylnej kolumnie umieszczono namalowany ornament z emblematem *IHS*. Ornat stanowił komplet ze stulą, uszytą z tego samego jedwabiu i satyny.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Osina, Kościół parafialny pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Osinie, Parafia rzymskokatolicka pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Osinie.

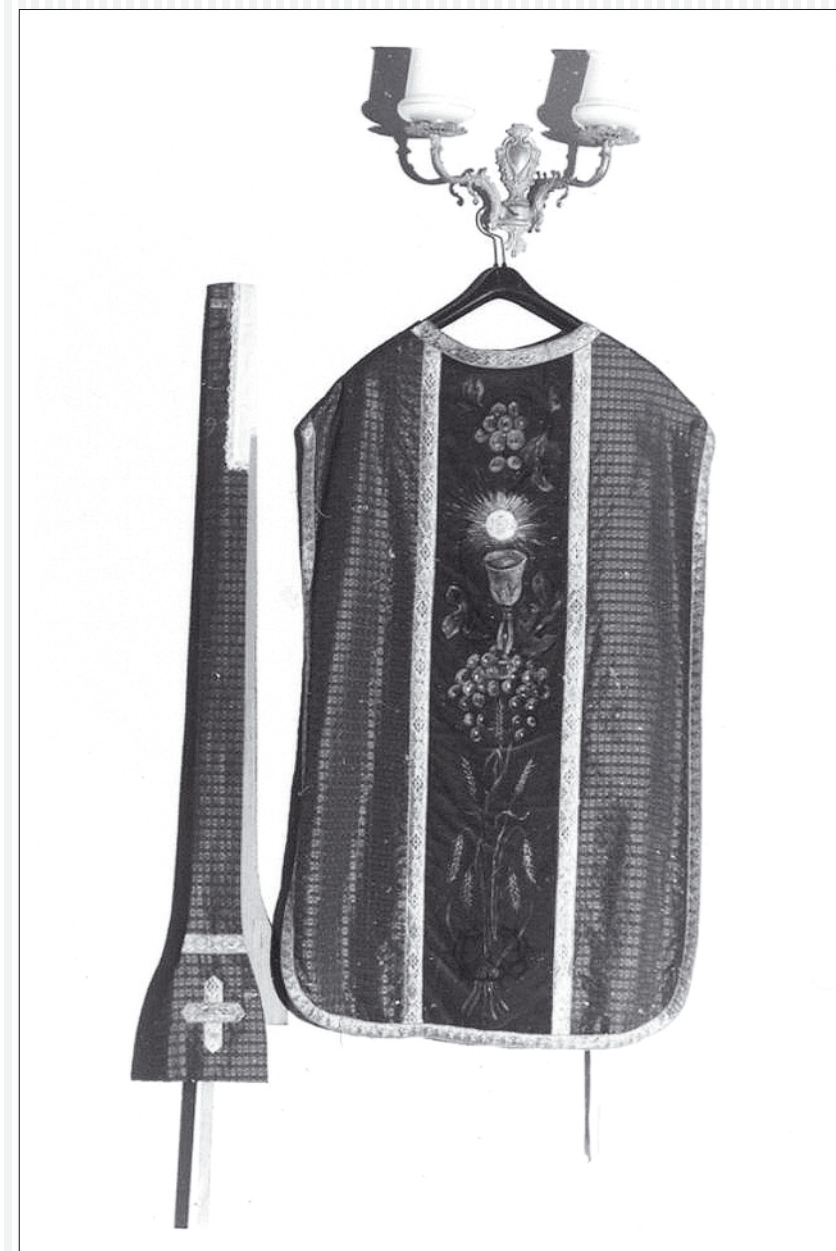
Data kradzieży/zaginięcia: 15 XI 1987 – 31 VIII 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Ornat znajdował się w kościele w listopadzie 1987 roku, podczas sporządzania karty. Jego brak stwierdzono podczas realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 31 sierpnia 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10791

Bibliografia: M. Borkowska, Karta ewidencyjna zabytku: Ornat czerwony, Osina, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 15 listopada 1987 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 20228, 20229.

Ornat w kościele w Osinie, 1987

Nazwa: Lichtarz

Autor: J.J. Lidke

Materiał: cyna

Czas powstania: 1796 r.

Wysokość: 38 cm

Opis: Barokowy lichtarz stojący na trójbocznej, ozdobnej podstawie z prostym tralkowym trzonem, zakończone profitką z kołcem do mocowania świecy. Podstawa zdobiona była w formie liści roślinnych z medalionami w środkowej części.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Ostrzyca, kościół filialny pw. Zwiastowania NMP, Parafia rzym-kat. pw. Niep. Poczęcia NMP w Wierzbicieniu.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 – 29 VI 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Lichtarz znajdował się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku. Brak świecznika stwierdzono w trakcie realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowski 29 czerwca 2016 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10794

Bibliografia: H. Lemeke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 149-151, A.Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarz, Ostrzyca, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 356/8409.

Lichtarz w kościele w Ostrzycy, 1962

Nazwa: Lichtarz

Autor: warsztat posługujący się sygnaturą (D.W.)

Materiał: cyna

Czas powstania: poł. XVIII w.

Wysokość: 35 cm

Opis: Barokowy lichtarz stojący na okrągłej podstawie z prostym tralkowym trzonem, zakończone profitką z kolcem do mocowania świecy.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Ostrzyca, kościół filialny pw. Zwiastowania NMP, Parafia rzym-kat. pw. Niep. Poczęcia NMP w Wierzbicieniu.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 – 29 VI 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Lichtarz znajdował się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku. Brak lichtarza stwierdzono w trakcie realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 29 czerwca 2016 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10793

Bibliografia: H. Lemeke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 149-151, A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarz, Ostrzyca, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 356/8408.

Lichtarz z XVIII w. w kościele w Ostrzycy, 1962

Nazwa: Rzeźba – Św. Klara

Autor: Mistrz Pasji Chociwelskiej

Materiał: drewno, snycerka, polichrom.

Czas powstania: XV/XVI w.

Wysokość: 82 cm

Głębokość: 16 cm

Opis: Gotycka Rzeźba Św. Niewiasty została przedstawiona w pozycji en face. Postać przechylona lekko w lewą stronę, trzyma w prawej ręce atrybut – otwartą księgę. Lewa ręka opuszczona wzdłuż tułowia. Drewno toczone przez owada, bardzo silnie spróchniałe. Głowa oddzielona od tułowia, złamanie na linii szyi. Brak lewej dłoni oraz fragmentu korony z przodu. Cała rzeźba została przemalowana.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Ostrzyca, kościół filialny pw. Zwiastowania NMP, Parafia rzym-kat. pw. Niep. Poczęcia NMP w Wierzbieninie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 – 29 VI 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku. Brak rzeźby stwierdzono w trakcie realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 29 czerwca 2016 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10792

Bibliografia: A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba św. Niewiasta, Ostrzyca, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 356/8407.

Rzeźba Św. Klary przed wejściem do kościoła w Ostrzycy, 1962

Nazwa: Lichtarze (2 szt.)

Autor: nn

Materiał: cyna, odlew

Czas powstania: 1751 r., 1755 r.

Wysokość: 16 cm

Opis: Barokowe lichtarze stojące na szerokich, lekko wypukłych stopach w kształcie ośmioboku o nierównych długościach boków. Pośrodku wgłębione. Trzony profilowane z nodusami pośrodku w formie kielichowatej. Każda z tulejek prosta zakończona niewielką profitką. Co drugi element żłobkowany. Na stopie pierwszego świecznika znajduje się data: Mf 1751. Od spodu trzy owalne punce i Mf. Na podstawie drugiego świecznika znajduje się data: Mf 1755.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Oświno, kościół filialny, Parafia rzym-kat. pw. M.B. Bolesnej w Chociwlu.

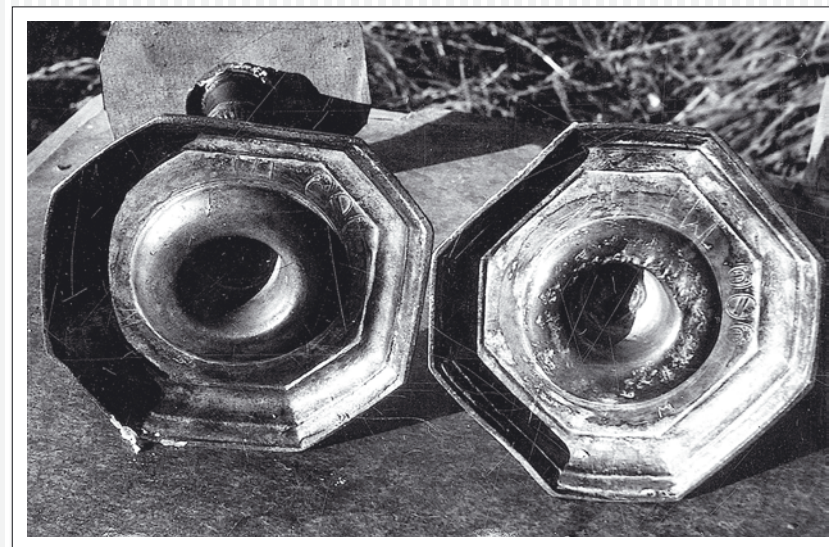
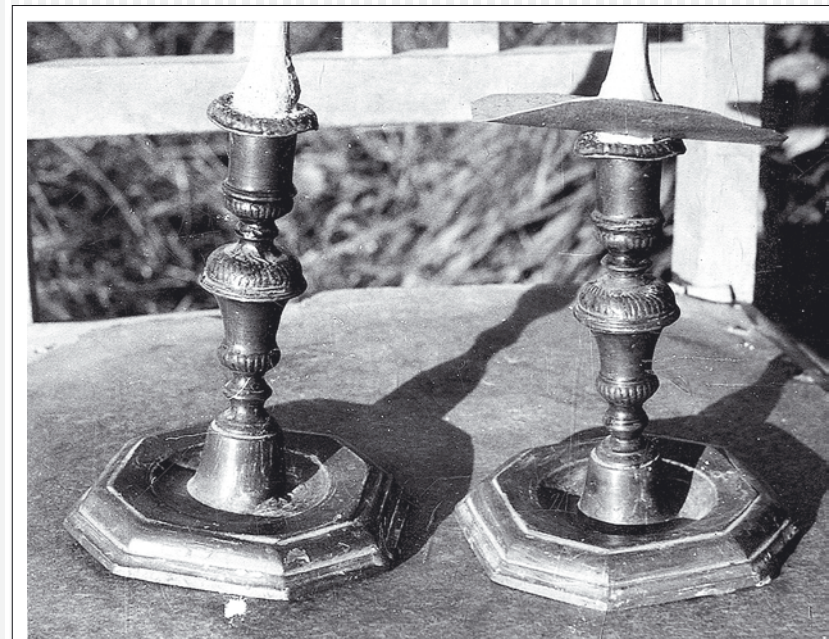
Data kradzieży/zaginięcia: 1975 – 29 VII 2012

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Świeczniki znajdowała się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku, oraz podczas kontroli WKZ w 1975 roku. Brak lichtarzy stwierdzono w trakcie realizacji programu rejestracji zabytków w pow. stargardzkim 29 lipca 2012 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-1-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10329, RG00082

Bibliografia: A. Siuchnińska T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarze, Oświno, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 263/6300-6303.

Lichtarze w kościele w Oświnie, 1962

Nazwa: Chrzcielnica

Autor: nn warsztat zachodniopomorski

Materiał: granit

Czas powstania: XIII w.

Wysokość: 45 cm

Średnica: 76 cm

Opis: Romańska chrzcielnica stanowiła przedwojenne wyposażenie kościoła w Parlinie. Chrzcielnicę wykonano z jednego bloku granitu formie zwężającej się ku dołowi czasy.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Parlino, kościół parafialny pw. Miłosierdzia Bożego, Parafia rzym-kat. pw. Miłosierdzia Bożego w Parlinie.

Data kradzieży/zaginięcia: 1961 – 24 IX 1997

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Chrzcielnica znajdował się przed zrujnowanym kościołem w Parlinie w 1961 roku podczas sporządzania karty WKZ. Jej brak stwierdzono podczas kontroli WKZ 24 września 1997 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-I-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10339, PD00060

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau und Kunstdenkmäler..., Heft VIII, Der Kreis Satzig, Stettin 1908; L. Madejska, Karta ewidencyjna zabytku: Chrzcielnica, Parlino, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1961 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 259/6170-6174.

Chrzcielnica przy kościele w Parlinie, 1961

Nazwa: Dzwonek sygnałowy

Autor: nn warsztat pomorski

Materiał: stop miedzi

Czas powstania: 1901 r.

Wysokość: 10 cm

Średnica: ok. 17 cm

Opis: Modernistyczny dzwonek sygnałowy był ufundowany dla kościoła w Przybiernowie w 1922 roku. Wykonano go w formie cylindra z rozszerzonym kołnierzem. Na płaszczy umieszczona była płaskorzeźbiona figurka Chrystusa Ukrzyżowanego. Przy wygiętym uchwycie wstęga do pociągania, haftowana ze znakiem krzyża pośrodku.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Przybiernów, Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, Parafia rzym-kat. pw. Wniebowzięcia NMP w Przybiernowie.

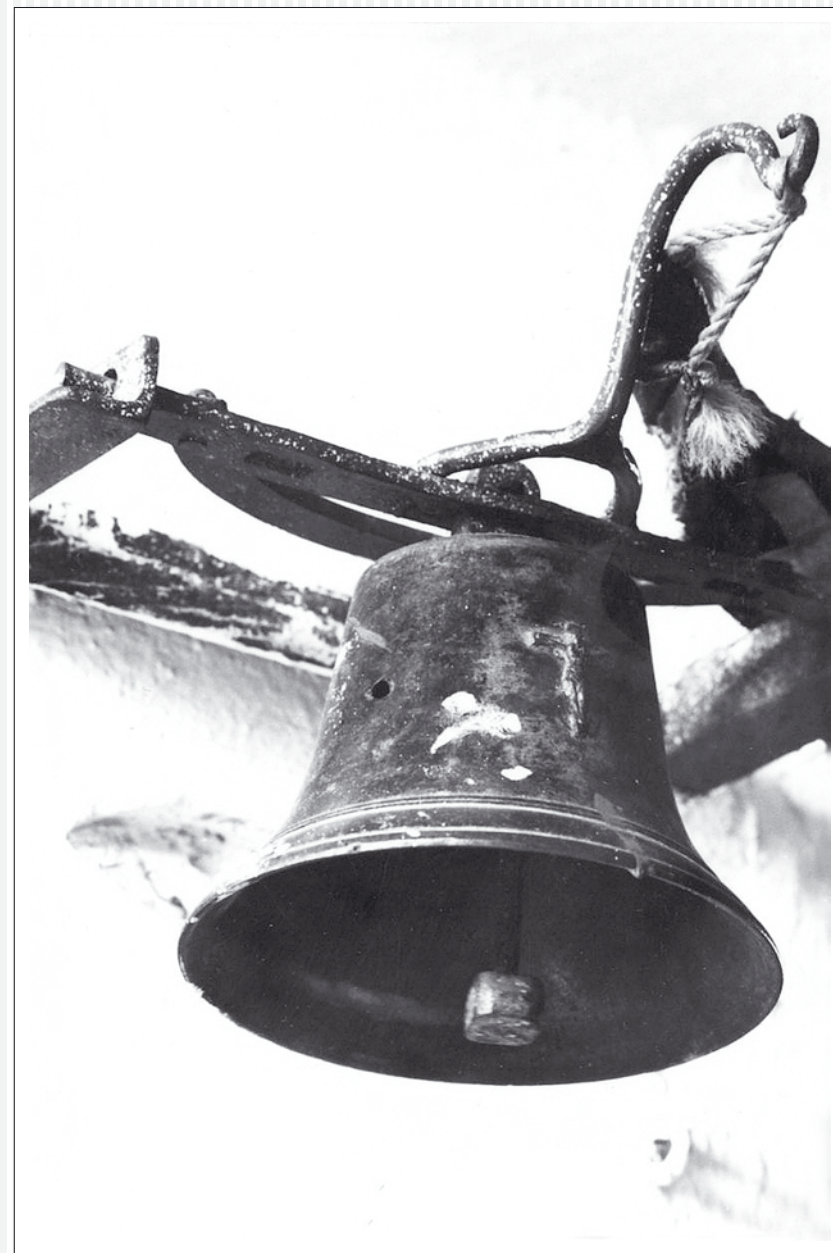
Data kradzieży/zaginięcia: X 1987 – 27 X 2005

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Dzwonek sygnałowy znajdował się w kościele podczas zakładania karty WKZ w październiku 1987 roku. Brak obiektu stwierdzono podczas kontroli WKZ 27 października 2005 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10839

Bibliografia: G. Bronisch, W. Ohle, Kreis Cammin Land, Stettin 1939, s. 309; K. Kalita-Skwirzyńska, Karta ewidencyjna zabytku: Dzwonek sygnałowy, Przybiernów, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin X 1987 r.; Foto nr PKZ Szczecin nr 79583.

Dzwonek sygnałowy w kościele w Przybiernowie, 1987

Nazwa: Kielich

Autor: nn wytwórnia pomorska

Materiał: srebro pozłacane

Czas powstania: 2 poł. XIX w.

Wysokość: 22 cm

Średnica: 9 cm

Opis: Neorokokowy kielich przeniesiono do kościoła w Przybiernowie po 1945 roku. Kielich składał się ze stopy, trzonu i czaszy. Stopa była lekko wybrzuszona w dolnej części, pokryta dekoracją typu rocaille. Nodus zaokrąglony, ukształtowany z elementów rocailowych. Czasza półkolistą rozszerzała się w górnej części ku krawędzi. Dolna część czaszy zaokrąglona, pokryta była dekoracją typu rocaille. Nodus przykręcony był do czaszy wtórnie.

Rejestr zabytków: B-168, z 15 września 1988 r.

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Przybiernów, plebania kościoła parafialnego pw. Wniebowzięcia NMP, Parafia rzym-kat. pw. Wniebowzięcia NMP w Przybiernowie.

Data kradzieży/zaginięcia: X 1987 – 27 X 2005

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Kielich znajdował się w kościele podczas zakładania karty WKZ w październiku 1987 roku. Brak obiektu stwierdzono podczas kontroli WKZ 27 października 2005 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10837

Bibliografia: K. Kalita-Skwirzyńska, Karta ewidencyjna zabytku: Kielich, Przybiernów, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin X 1987 r.; Foto nr PKZ Szczecin nr 79579.

Kielich w kościele w Przybiernowie, 1987

Nazwa: Konew chrzcielna

Autor: nn wytwórnia pomorska

Materiał: cyna

Czas powstania: 1834 r.

Wysokość: 25 cm

Opis: Neoklasycystyczna konew chrzcielna została ufundowana dla kościoła w Przybiernowie w 1834 roku. Konew wykonano w formie dzbana z dzióbkowym wylewem i pokrywą. Stopa konwi i płaszczyzna przy szyi ozdobiona ornamentem w formie lancetowatych liści. Pod szyją znajduje się inskrypcja. W 1987 roku stan zabytku opisywany był jako dobry, pokrywa była lekko zagięta, a powierzchnia metalu pociemniała.

Rejestr zabytków: B-168, z 15 września 1988 r.

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Przybiernów, kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, Parafia rzym-kat. pw. Wniebowzięcia NMP w Przybiernowie.

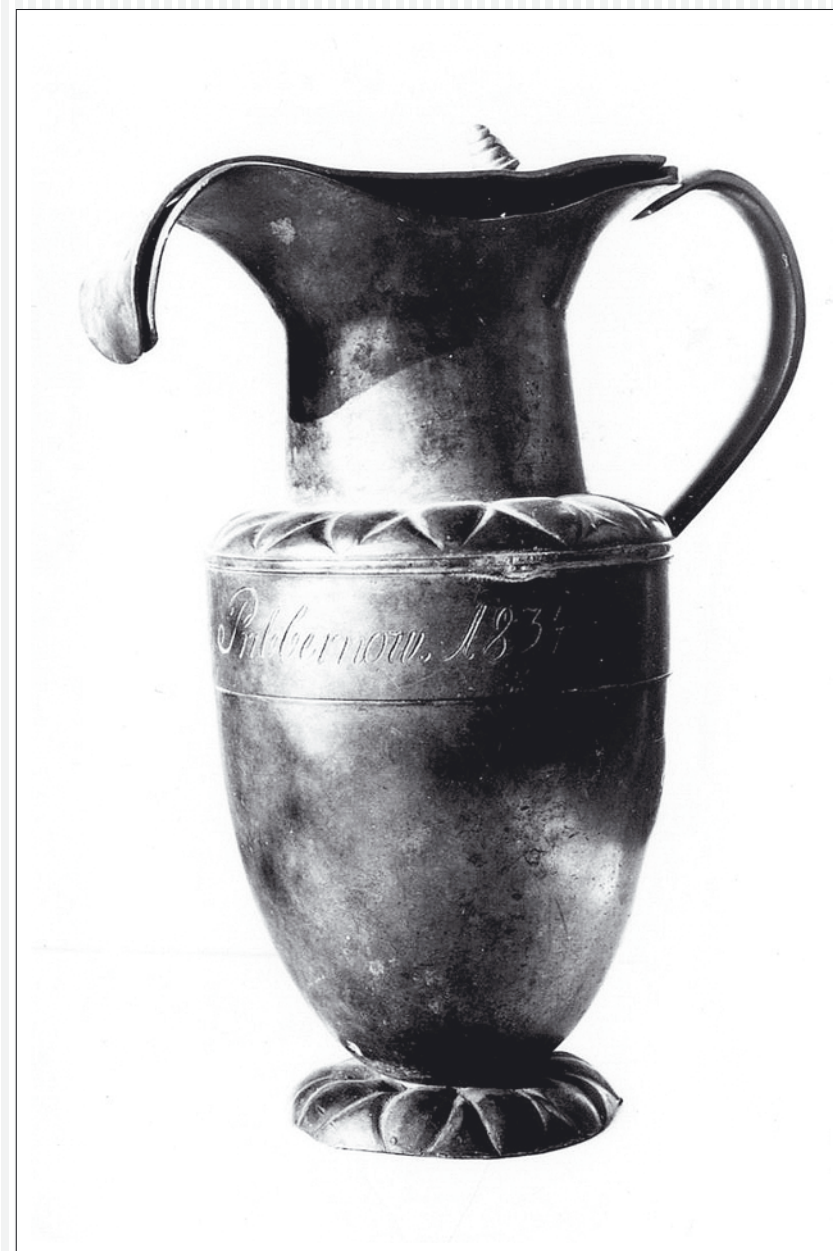
Data kradzieży/zaginięcia: 27 X 2005 – 25 VIII 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Konew chrzcielna znajdowała się w kościele podczas zakładania karty WKZ w październiku 1987 roku, oraz podczas kontroli WKZ 27 października 2005 roku. Brak zabytku stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków sakralnych w pow. goleniowskim 25 sierpnia 2016 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10836

Bibliografia: G. Bronisch, W. Ohle, Kreis Cammin Land, Stettin 1939, s. 310; K. Kalita-Skwirzyńska, Karta ewidencyjna zabytku: Konew chrzcielna, Przybiernów, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin X 1987 r.; Foto nr PKZ Szczecin nr 79570, 79571.

Konew chrzcielna w kościele w Przybiernowie, 1987

Nazwa: Konfesjonały (2 szt.)

Autor: nn warsztat miejscowy

Materiał: drewno sosnowe

Czas powstania: koniec XIX w.

Wysokość: 200 cm

Szerokość: 115 cm

Głębokość: 123 cm

Opis: Neogotyckie konfesjonały ufundowano dla kościoła w Przybiernowie w końcu XIX w. Dolne części obiektów wykonano w formie szafki obudowanej ściankami podzielonymi prostokątnymi płycinami. Górna część z zapleckiem i dwoma ściankami bocznymi zwieńczona była gzymsem. Ścianki boczne górnej części flankowane były dwoma kolumnkami, spoczywającymi na deskach, wyciętych w kształcie odcinków kół. W 1987 roku odnotowano, że drewno zniszczone było przez owada, a z konfesjonałów złuszczała się farba olejna.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Przybiernów, Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, Parafia rzym.-kat. pw. Wniebowzięcia NMP w Przybiernowie.

Data kradzieży/zaginięcia: X 1987 – 27 X 2005

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Konfesjonały znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w październiku 1987 roku. Brak obiektów stwierdzono podczas kontroli WKZ 27 października 2005 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10840

Bibliografia: K. Kalita-Skwirzyńska, Karta ewidencyjna zabytku: Konfesjonały, Przybiernów, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin X 1987 r.; Foto nr PKZ Szczecin nr 79581.

Konfesjonal w kościele w Przybiernowie, 1987

Nazwa: Podpora ambony

Autor: Reinhard Bock

Materiał: drewno dębowe, snycerka

Czas powstania: 1712 – 1713 r.

Wysokość: 110 cm

Opis: Barokowa podpora ambony wykonana była dla kościoła w Przybiernowie w formie wielobocznego słupa, zdobionego w połowie ozdobnym fryzem i w górnej części kapitelem. Boki fryzu i kapitelu ozdobiono rozetkami, po trzy na każdym boku fryzu i po dwie na kapitelu. W zagłębieniach zachowane były ślady polichromii. W 1897 roku zabytek został pomalowany brązową bejcą. W 1962 roku istniała ośmioboczna, zrobiona z desek stopa podpory, której nie odnotowano już w 1987 roku. W 1987 roku jej stan opisywano jako zły, wymieniając zniszczenia przez owady i zawilgocenia, oraz zniszczoną polichromię.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Przybiernów, kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, Parafia rzym-kat. pw. Wniebowzięcia NMP w Przybiernowie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 – 27 X 2005

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Podpora ambony znajdowała się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku, oraz w październiku 1987 roku. Brak zabytku stwierdzono podczas kontroli WKZ w Szczecinie 27 października 2005 r. Wg oświadczenia proboszcza z 2005 roku obiektu nie było w kościele już w 1990 roku, kiedy obejmował parafię.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10835

Bibliografia: G. Bronisch, W. Ohle, Kreis Cammin Land, Stettin 1939, s. 309; foto tabl. 131, 132; L. Madejska, Karta ewidencyjna zabytku: Stopa ambony, Przybiernów, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 8 XII 1962 r.; K. Kalita-Skwirzyńska, Karta ewidencyjna zabytku: Stopa ambony, Przybiernów, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin X 1987 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 79578.

Podstawa ambony w kościele w Przybiernowie, 1987

Nazwa: Żyrandole (2 sztuki)

Autor: nn wytwórnia pomorska

Materiał: stop miedzi

Czas powstania: 1901 r.

Średnica: ok. 70 cm

Opis: Secesyjne żyrandole były ufundowane dla kościoła w Przybiernowie w 1901 roku. Składały się one z 5 esowato wygiętych prętów połączonych u dołu i na górze puszkami. Z każdego pręta wyprowadzono po trzy wygięte, krótkie ramiona zakończone uchwytemi do żarówek. Pręty spięte były pręcikami tworzącymi kontur serca.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Przybiernów, Kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, Parafia rzym-kat. pw. Wniebowzięcia NMP w Przybiernowie.

Data kradzieży/zaginięcia: X 1987 – 27 X 2005

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Żyrandole znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w październiku 1987 roku. Brak obiektów stwierdzono podczas kontroli WKZ 27 października 2005 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10838

Bibliografia: G. Bronisch, W. Ohle, Kreis Cammin Land, Stettin 1939, s. 309; K. Kalita-Skwirzyńska, Karta ewidencyjna zabytku: Świeczniki, Przybiernów, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin X 1987 r.; Foto nr PKZ Szczecin nr 79602.

Żyrandol w kościele w Przybiernowie, 1987

Nazwa: Fragmenty empory (2 szt.)

Autor: nn

Materiał: drewno, snycerka

Czas powstania: ok. 1600 r.

Wysokość: 90 cm

Długość: 122 cm

Opis: Renesansowa empora stanowiła przedwojenne wyposażenie kościoła w Redostowie. W XIX w. została przemalowana, zdemontowana po 1945 roku, ustawiona była w przedsionku wieży. Wówczas prawdopodobnie przebudowano przedpiersie empory na konfesjonał, przybijając do niego poziomą deskę z mocowaniami w formie kłęcznika. W 1962 roku stan fragmentów empory opisywany był jako zły. Drewno przedpiersia empory toczono było przez owada.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Redostowo, kościół filialny, Parafia rzym-kat. pw. Niep. Poczęcia NMP w Osinie.

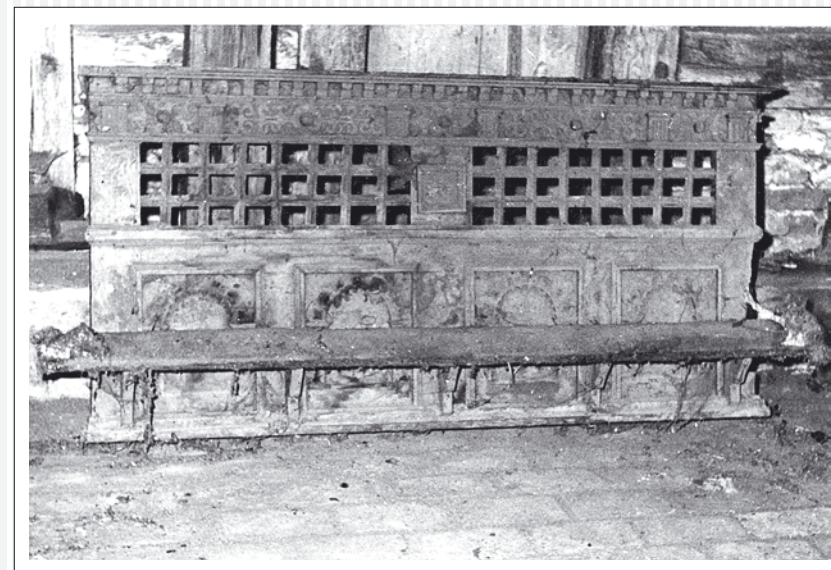
Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 – 8 VIII 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Fragmenty empory znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku. Brak fragmentów stwierdzono w trakcie realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 8 sierpnia 1998 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10830

Bibliografia: H. Lemeke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 268, A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Fragmenty empory, Redostowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 286/6822.

Fragment empory w kościele w Redostowie, 1962

Nazwa: Rzeźba – Św. Paweł

Autor: nn

Materiał: drewno, snycerka, polichrom.

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 48 cm

Opis: Późnogotycka figura stanowiąca zespół rzeźb z ołtarza z XV w. stanowiła prawdopodobnie przedwojenne wyposażenie kościoła w Rożnowie Nowogardzkim. Prawdopodobnie w XX w. rzeźbę wraz z innymi umieszczono na nowo powstałej ambonie. Rzeźba przedstawia apostoła św. Pawła w pozycji en face, w lewej ręce święty trzyma atrybut – miecz. Pierwotnie rzeźba była polichromowana.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Rożnowo, kościół parafialny, Parafia rzym-kat. pw. św. Antoniego w Rożnowie Nowogardzkim.

Data kradzieży/zaginięcia: XII 1962 – lata 70-te XX w.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku. Wg oświadczenia ks. prob. Franciszka Kokoszyńskiego ambona wraz rzeźbami zaginęła już w latach 70-tych XX w.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10813

Bibliografia: L. Madejska, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba-Apostołowie, Rożnowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 208/4966.

Rzeźba Św. Pawła w kościele w Rożnowie Nowogardzkim, 1962

Nazwa: Rzeźba – Św. Piotr

Autor: nn

Materiał: drewno, snycerka, polichrom.

Czas powstania: XV w.

Wysokość: 51 cm

Opis: Późnogotycka figura stanowiąca zespół rzeźb z ołtarza z XV w. stanowiła prawdopodobnie przedwojenne wyposażenie kościoła w Rożnowie Nowogardzkim. Prawdopodobnie w XX w. rzeźbę wraz z innymi umieszczono na nowo powstałej ambonie. Rzeźba przedstawia apostoła św. Piotra w pozycji en face, w lewej ręce święty trzyma atrybut – klucz, a w prawej ręce atrybut – zwój pisma w formie walca. Pierwotnie rzeźba była polichromowana.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Rożnowo, kościół parafialny, Parafia rzym-kat. pw. św. Antoniego w Rożnowie Nowogardzkim.

Data kradzieży/zaginięcia: XII 1962 – lata 70-te XX w.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Rzeźba znajdowała się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku. Wg oświadczenia ks. prob. Franciszka Kokoszyńskiego ambona wraz rzeźbami zaginęła już w latach 70-tych XX w.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10813

Bibliografia: L. Madejska, Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Apostołowie, Rożnowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 208/4966.

Rzeźba Św. Piotra w kościele w Rożnowie Nowogardzkim, 1962

Nazwa: Ambona

Autor: nn warsztat zachodniopomorski

Materiał: drewno polichromowane

Czas powstania: XVIII w.

Wysokość korpusu: 120 cm

Opis: Barokowa stanowiła przedwojenne wyposażenie kościoła w Sadłowie. Ambonę wykonano w formie sześciobocznej czaszy, prawdopodobnie jako część ołtarza ambonowego. W XX w. wspartej na późniejszej, współczesnej, sześciobocznej stopie. U dołu korpusu czaszy cokół z owalnymi, poziomymi płytkami, przedzielonymi na narożach postumentami z kaboszonami. Gzyms wieńczący identyczny w formie jak cokół. Korpus ambony przemalowano na kolor kremowy z brązami i żółcieniami.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Sadłowo, kościół filialny, Parafia rzym-kat. pw. MB Nieustającej Pomocy w Suchaniu.

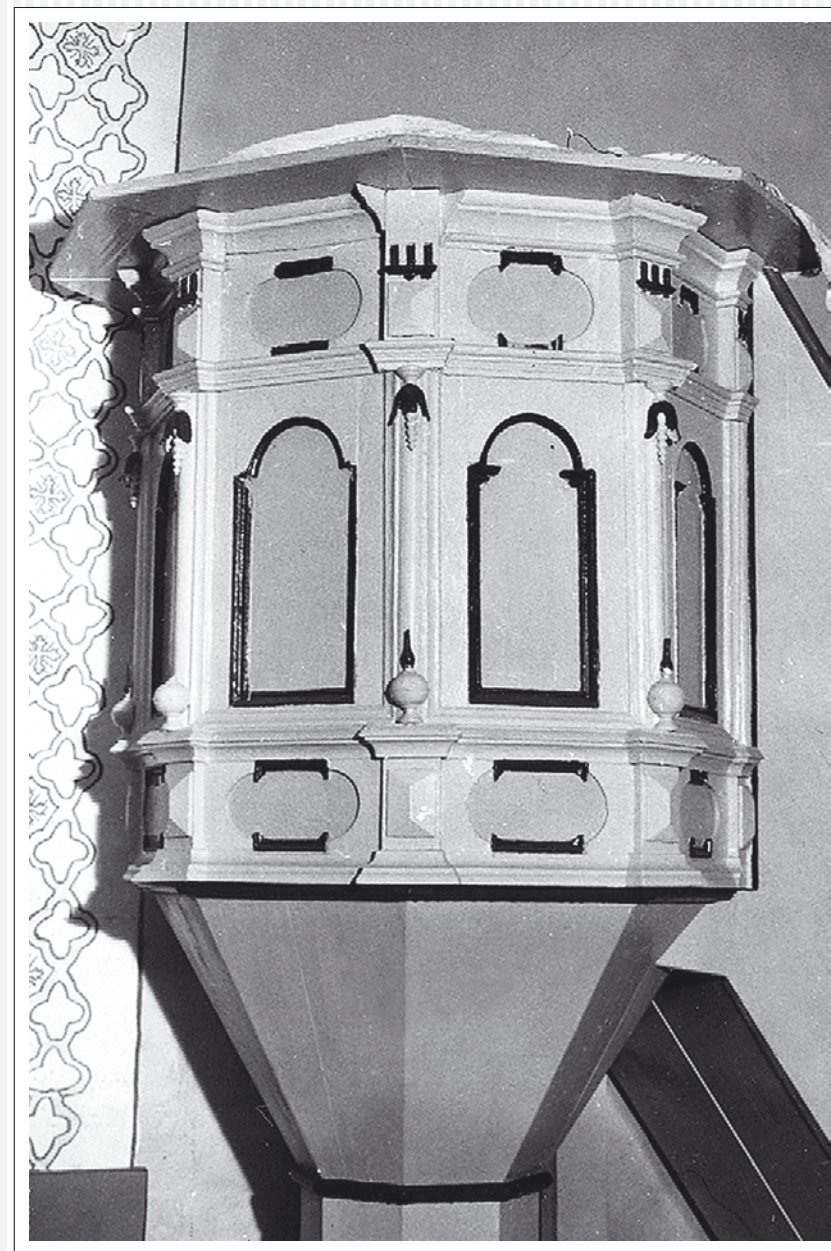
Data kradzieży/zaginięcia: 1975 – 29 IX 1997

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Ambona znajdowała się w kościele Sadłowie w 1962 roku podczas sporządzania karty WKZ i podczas kontroli w 1975 roku. Jej brak stwierdzono podczas kontroli WKZ 29 września 1997 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-I-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10341, RJ00299

Bibliografia: H. Lemcke, Die Bau und Kunstdenkmäler..., Heft VIII, Der Kreis Satzig, Stettin 1908, s. 120; A. Siuchcińska, T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Ambona, Sadłowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin październik 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 267/6454-6455.

Ambona w kościele w Sadłowie, 1962

Nazwa: Krzyż ołtarzowy

Autor: nn

Materiał: żeliwo

Czas powstania: ok. 1820-1840 r.

Wysokość: 65 cm

Opis: Klasycystyczny krzyż ołtarzowy. Na ramionach krzyża umieszczona postać Chrystusa. Dolną część podstawy wykonano w formie czterech schodków, zwężających się ku górze. W górnej części podstawy w formie cokołu na czterech jego ściankach umieszczono płaskorzeźby z wizerunkami czterech ewangelistów. Nad postacią Chrystusa umieszczono napis *INRI*.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Sikorki, kościół parafialny, Parafia rzym-kat. pw. Chrystusa Króla w Sikorkach.

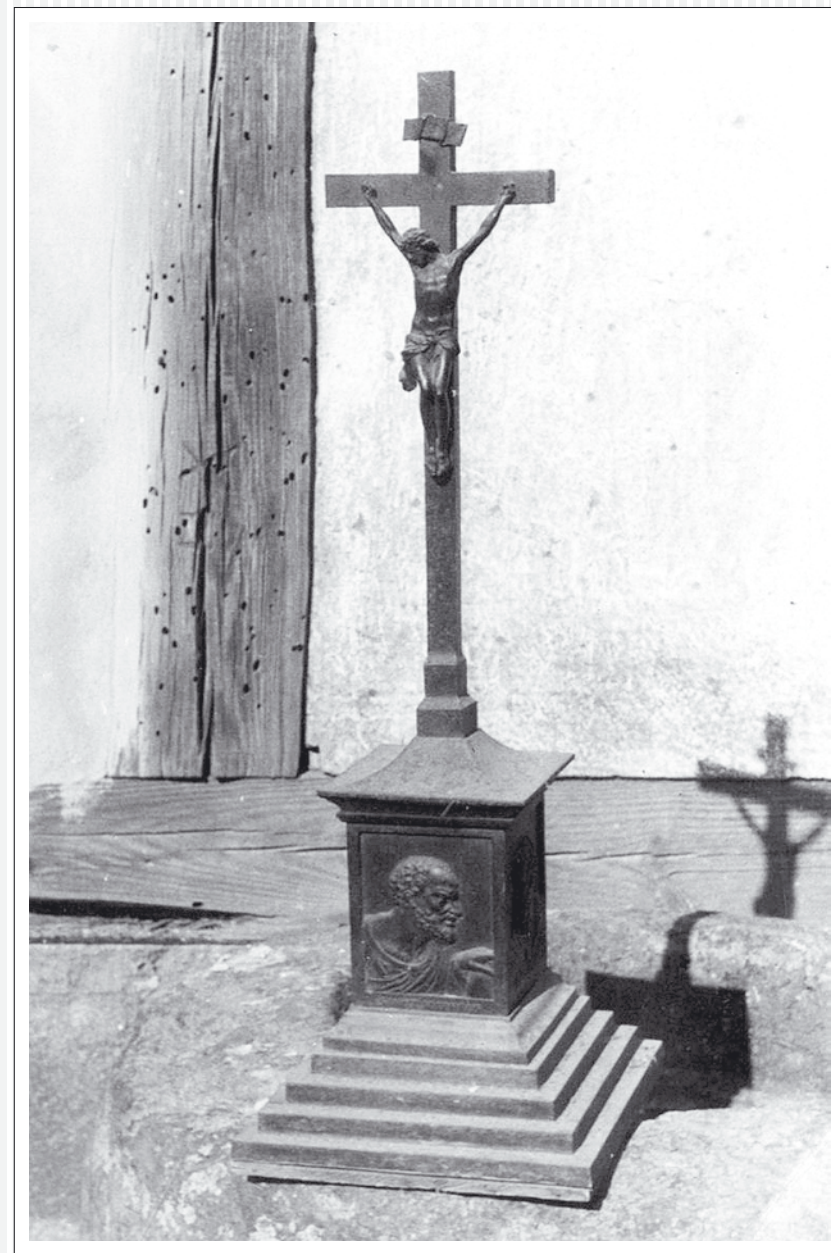
Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 – 5 IX 1998 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Krzyż ołtarzowy znajdował się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku. Podczas wizytacji kościoła 5 września 1998 roku stwierdzono brak krzyża.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10814

Bibliografia: A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Krzyż ołtarzowy, Sikorki, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 354/8379.

Krzyż ołtarzowy w kościele w Sikorkach, 1962

Nazwa: Lichtarz

Autor: G. Listcko

Materiał: cyna

Czas powstania: 1743 r.

Wysokość: 37 cm

Opis: Barokowy lichtarz stojący na trójbocznej podstawie z prostym tralkowym trzonem, zakończone profitką z kolcem do mocowania świecy. Podstawa zakończona była nóżkami w formie kul.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Sikorki, kościół parafialny, Parafia rzym-kat. pw. Chrystusa Króla w Sikorkach.

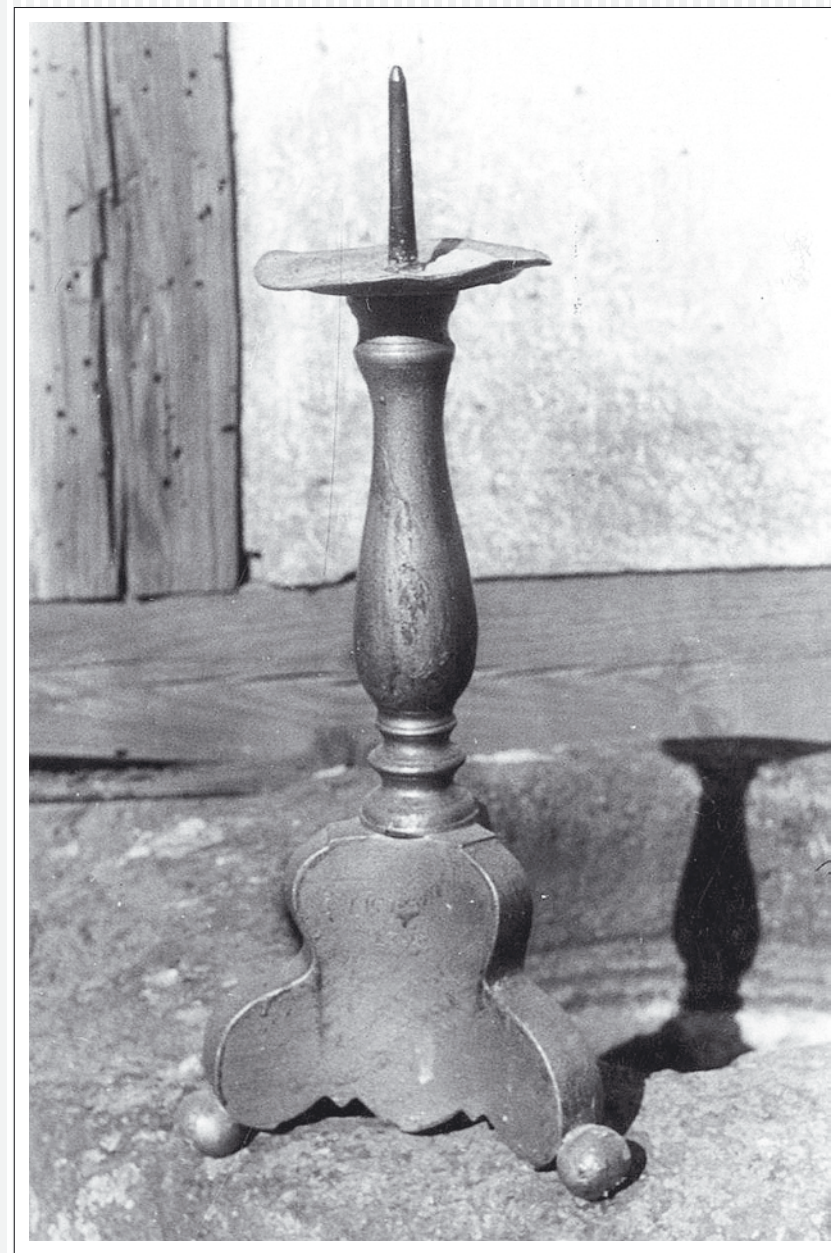
Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 – 5 IX 1998 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Lichtarz znajdował się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku. Podczas wizytacji kościoła 5 września 1998 roku stwierdzono brak lichtarza.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10815

Bibliografia: A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarz, Sikorki, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 354/8378.

Lichtarz w kościele w Sikorkach, 1962

Nazwa: Chrzcielnica

Autor: Wilhelm Gronenbergh

Materiał: drewno polichromowane

Czas powstania: 1579 r.

Wysokość: 98 cm

Średnica: 62 cm

Opis: Renesansowa chrzcielnica stanowiła przedwojenne wyposażenie kościoła w Bia-
łuniu. Chrzcielnica o czaszy ośmiobocznej, na trzonie wspartym na czterech nogach.
Poszczególne boki czaszy przedzielone na narożach profilowaną listwą, wypełnione są
napisami: *PAWEL WREDE. MATIAS GARBRECHT. GVRGEN VAM LENTZE/ ER-
NEST VAM LENTZE GVRGEN VAM LENTZE ADERLAEN VAM LENZTZE/ AN-
DERES MERTEN/ WILHELM GRONENBERCH ANNO DNI 1579*. Pod każdym
boki czaszy podwieszona gałka. U góry fryz ząbkowy. Warga płaska. Pokrywa płaska,
ośmioboczna z malowanym ornamentem roślinnym. Po 1945 roku chrzcielnica poma-
lowana farbą olejną na brązowo.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Stara Dąbrowa, kościół parafialny, Parafia rzym-kat. pw.
św. Józefa Oblub. NMP w Starej Dąbrowie.

Data kradzieży/zaginięcia: 1975 – 5 V 1998

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Chrzcielnica znajdowała się w kościele podczas za-
kładania karty WKZ w październiku 1962 roku, oraz podczas kontroli WKZ w 1975
roku. Brak chrzcielniczy stwierdzono w trakcie kontroli WKZ 5 maja 1998 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-1-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10356, RJ00300

Bibliografia: H. Lemeke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. VIII. Kreis Satzig,
Stettin 1908 s. 47; A. Siuchnińska T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Chrzciel-
nica, Stara dąbrowa, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin
nr 260/6202-4.

Chrzcielnica w kościele w Starej Dąbrowie, 1962

Nazwa: Lichtarze (2 szt.)

Autor: nn

Materiał: cyna, odlew

Czas powstania: 1743 r., 1747 r.

Wysokość: 45 cm, 47 cm

Opis: Barokowe lichtarze stojące na okrągłych podstawach z prostymi tralkowymi trzonami, każdy zakończony profitką z kołcem do mocowania świecy. Podstawa niższego lichtarza mocno wgnieciona.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Stara Dąbrowa, kościół parafialny, Parafia rzym-kat. pw. św. Józefa Oblub. NMP w Starej Dąbrowie.

Data kradzieży/zaginięcia: 1962 – 5 V 1998

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Lichtarze znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w październiku 1962 roku. Brak lichtarzy stwierdzono w trakcie kontroli WKZ 5 maja 1998 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-1-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10357, RG00083

Bibliografia: A. Siuchnińska, T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarze, Stara Dąbrowa, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 260/6205-08.

Lichtarze w kościele w Starej Dąbrowie, 1962

Nazwa: Główka putta

Autor: nn

Materiał: drewno

Wiek powstania: 1683 r.

Wysokość: 33 cm

Szerokość: 22,5 cm

Opis: Uskrzydłona główka aniołka – putta, była to płaskorzeźba stanowiąca element wystroju barokowej ambony z 1683 roku, zdemonstrowanej w latach 20-tych XIX w., podczas prac prowadzonych przez Schinkla i Libenowa. Podczas tych prac świątyni nadano neogotycki wygląd, a większość barokowego wyposażenia usunięto. Barokowe elementy odnalazł na początku XX w. Heinrich Deneke i zamontował na nowej neobarokowej ambonie ustawionej w kościele w 1911 roku.

Rejestr zabytków: bd

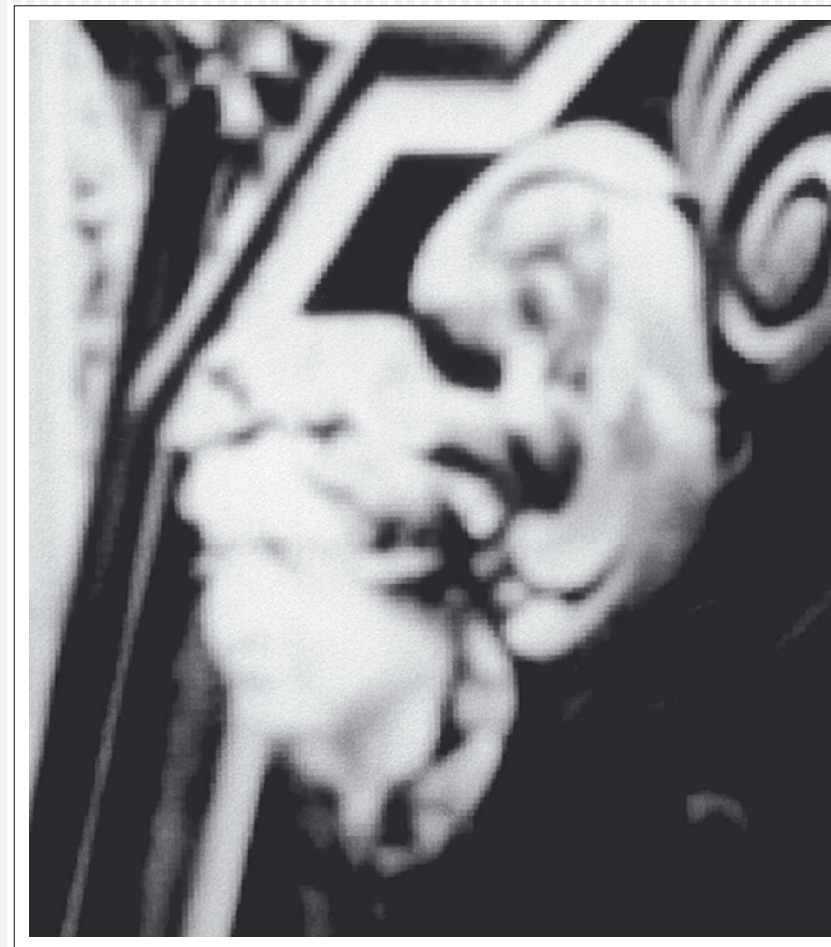
Miejsce kradzieży/zaginięcia: Stargard Szczeciński, kościół p.w. Najświętszej Marii Panny Królowej Świata w Stargardzie Szczecińskim.

Data kradzieży/zaginięcia: 15-16 listopada 2001 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Główkę putta skradziono z ambony kościoła Najświętszej Marii Panny Królowej Świata w Stargardzie Szczecińskim w dn. 15-16.11.2001 r. Kościół nie był zamknięty.

Jednostka prowadząca sprawę: KP Stargard Szczeciński, L.dz. 22008/01, RSD-4258/01

Rejestracja w bazie NIMOZ: PC00879

*Główka putta na ambonie kościoła NMP
w Stargardzie Szczecińskim, 1995*

Nazwa: Główka putta

Autor: nn

Materiał: drewno

Wiek powstania: 1683 r.

Wysokość: 22,5 cm

Szerokość: 69 cm

Opis: Uskrzydłona główka aniołka – putta, była to płaskorzeźba stanowiąca element wystroju barokowej ambony z 1683 roku, zdemonutowanej w latach 20-tych XIX w., podczas prac prowadzonych przez Schinkla i Libenowa. Podczas tych prac świątyni nadano neogotycki wygląd, a większość barokowego wyposażenia usunięto. Barokowe elementy odnalazł na początku XX w. Heinrich Deneke i zamontował na nowej neobarokowej ambonie ustawionej w kościele w 1911 roku.

Rejestr zabytków: bd

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Stargard Szczeciński, kościół p.w. Najświętszej Marii Panny Królowej Świata w Stargardzie Szczecińskim.

Data kradzieży/zaginięcia: 1-31 stycznia 1998 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Główkę putta skradziono z ambony kościoła Najświętszej Marii Panny Królowej Świata w Stargardzie Szczecińskim w dn. 1-31.01.1998 r. Kościół nie był zamknięty.

Jednostka prowadząca sprawę: KP Stargard Szczeciński, L.dz. 22008/01, RSD-4258/01

Rejestracja w bazie NIMOZ: PC00880

*Główka putta na ambonie kościoła NMP
w Stargardzie Szczecińskim, 1995*

Nazwa: Matka Boska Włodzimierska

Autor: nn

Materiał: olej na desce

Wiek powstania: 1850-1851 r.

Wysokość: 70 cm

Szerokość: 60 cm

Opis: Ikona na desce przedstawiająca Matkę Boską Włodzimierską, Blacherniotissa. W dolnej części malowidła znajduje się fragment pieśni cerkiewnej, pisany stylizowaną cyrylicą. Madonna, ukazana do pasa, ze zgiętymi w łokciach rękoma. Dłonie rozchyłone, uniesione ku górze, na piersi błogosławiące Dzieciątko Jezus. Kompozycja wpisana w okrąg. Okrąg wpisany w prostokąt, w narożach bogaty ornament.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Stargard Szczeciński, Cerkiew prawosławna.

Data kradzieży/zaginięcia: 1 listopada 1993 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Ikonę utracono podczas kradzieży z włamaniem do cerkwi w Stargardzie Szczecińskim w dniu 01.11.1993 r.

Jednostka prowadząca poszukiwania: bd

Rejestracja w bazie NIMOZ: PA00417

Bibliografia: brak

Ikona przedstawiająca Matkę Boską Włodzimierską, 1990

Nazwa: Lichtarz

Autor: nn

Materiał: cyna, odlew

Czas powstania: 1678 r.

Wysokość: 50 cm

Opis: Świecznik stojący o bogato profilowanym trzonie ze żłobionymi poziomymi liniami. Kolec ujęty od dołu wydrążoną miseczkowatą profitką. Stopa okrągła, wypukła, profilowana, wspiera się na trzech nóżkach w formie lwich postaci. Brak jednej nóżki. Na stopie napis w trzech wierszach łacińską majuskułą: *MARTINVS=GROSSTVS. PASTOR/MATHIAS ENGELKE-MARTINVS TIDE-DIAKONT/A.D. 1678.*

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Stargard, kościół parafialny, Parafia rzym-kat. pw. św. Krzyża w Kluczewie.

Data kradzieży/zaginięcia: 20 X 1962 – 13 IX 1999

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Lichtarz znajdował się w kościele podczas zakładania karty WKZ w październiku 1962 roku, oraz podczas kontroli WKZ w 1975 roku. Brak lichtarza stwierdzono w trakcie kontroli WKZ 13 września 1999 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-1-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10359, RG00085

Bibliografia: A. Siuchnińska T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarz, Stargard, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 357/6120.

Lichtarz z 1668 roku w kościele w Stargardzie-Kluczewie, 1962

Nazwa: Lichtarz

Autor: nn

Materiał: cyna, odlew

Czas powstania: 1668 r.

Wysokość: 37 cm

Opis: Świecznik stojący z okrągłą, wypukłą lekko profilowaną stopą w formie odwróconej miseczki. Na stopie napis: *MERTEN MAS 1668*. Trzon okrągły z dwoma wałkami i nodusem w formie spłaszczonej kuli pośrodku. Kolec ujęty od dołu szeroką talerzykową profitką. Jeden ze świeczników uszkodzony, zachowany w częściach, w drugim uszkodzona profitka.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Stargard, kościół parafialny, Parafia rzym-kat. pw. św. Krzyża w Kluczewie.

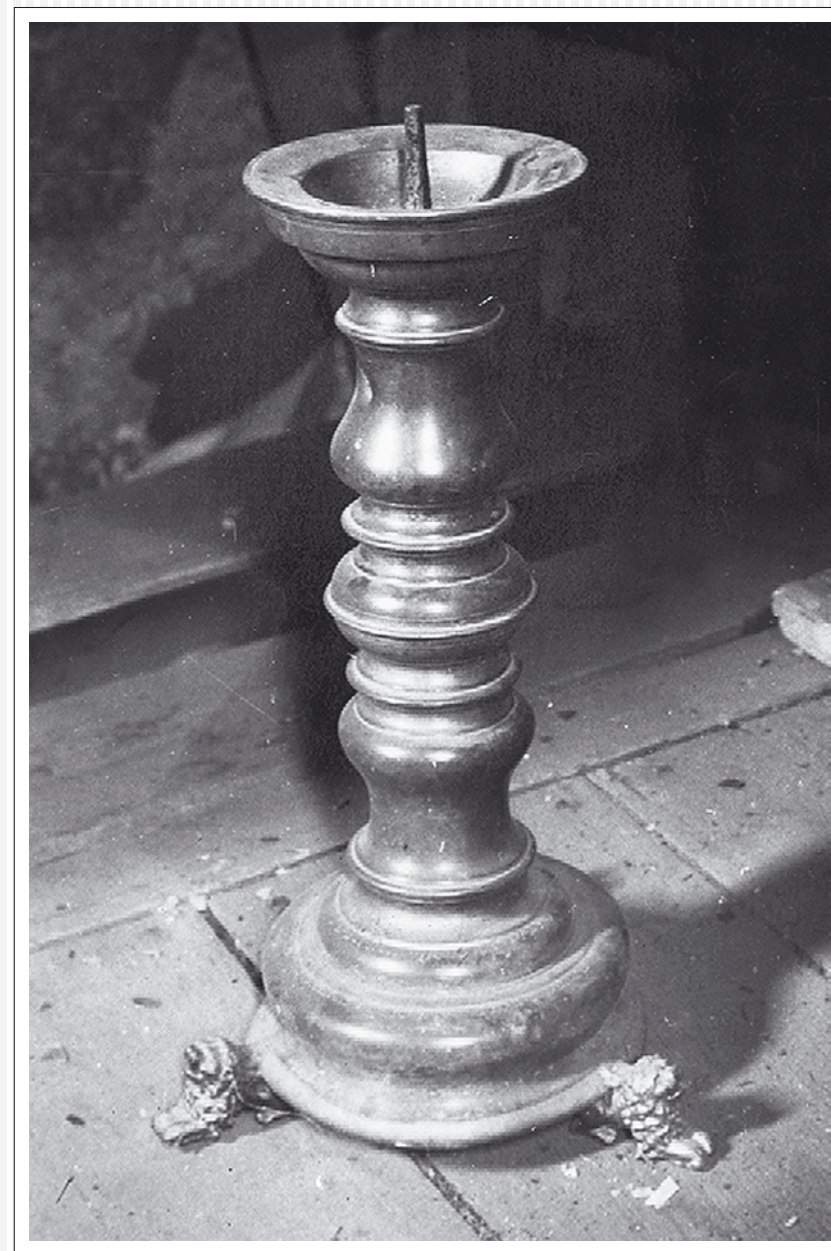
Data kradzieży/zaginięcia: 20 X 1962 – 13 IX 1999

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Lichtarz znajdował się w kościele podczas zakładania karty WKZ w październiku 1962 roku, oraz podczas kontroli WKZ w listopadzie 1975 roku. Brak lichtarza stwierdzono w trakcie kontroli WKZ 13 września 1999 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-1-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10358, RG00084

Bibliografia: A. Siuchnińska T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarz, Stargard, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 257/6119.

Lichtarz z 1678 roku w kościele w Stargardzie-Kluczewie, 1962

Nazwa: Płyta epitafijna/nagrobna

Autor: nn

Materiał: wapien

Czas powstania: 1801 r.

Wysokość: 124 cm

Szerokość: 81 cm

Opis: Płyta epitafijna lub nagrobna o kształcie pionowego prostokąta wmurowana była w posadzkę. Całość wypełnia napis gotycką minuskułą: *Carl von der Osten, geboren 7te Juny 1687. Gestorben den 3ten Juny 1769. und Christian Enfabeth von Osten geborene von Lepell. geb. den 16ten Augu. 1712: gesto. den 16ten July 1771. Danckbare Kindliche Liebe. legte diesen Steih auf Ihre Asche. 1801.* Prawdopodobnie w 1801 roku, zastąpiono nią starszą płytę nagrobną, która zakrywała kryptę w posadzce kościoła. 15 listopada 1975 roku stwierdzono poprzeczne pęknięcie przez całą płytę.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Stargard, kościół parafialny, Parafia rzym-kat. pw. św. Krzyża w Kluczewie.

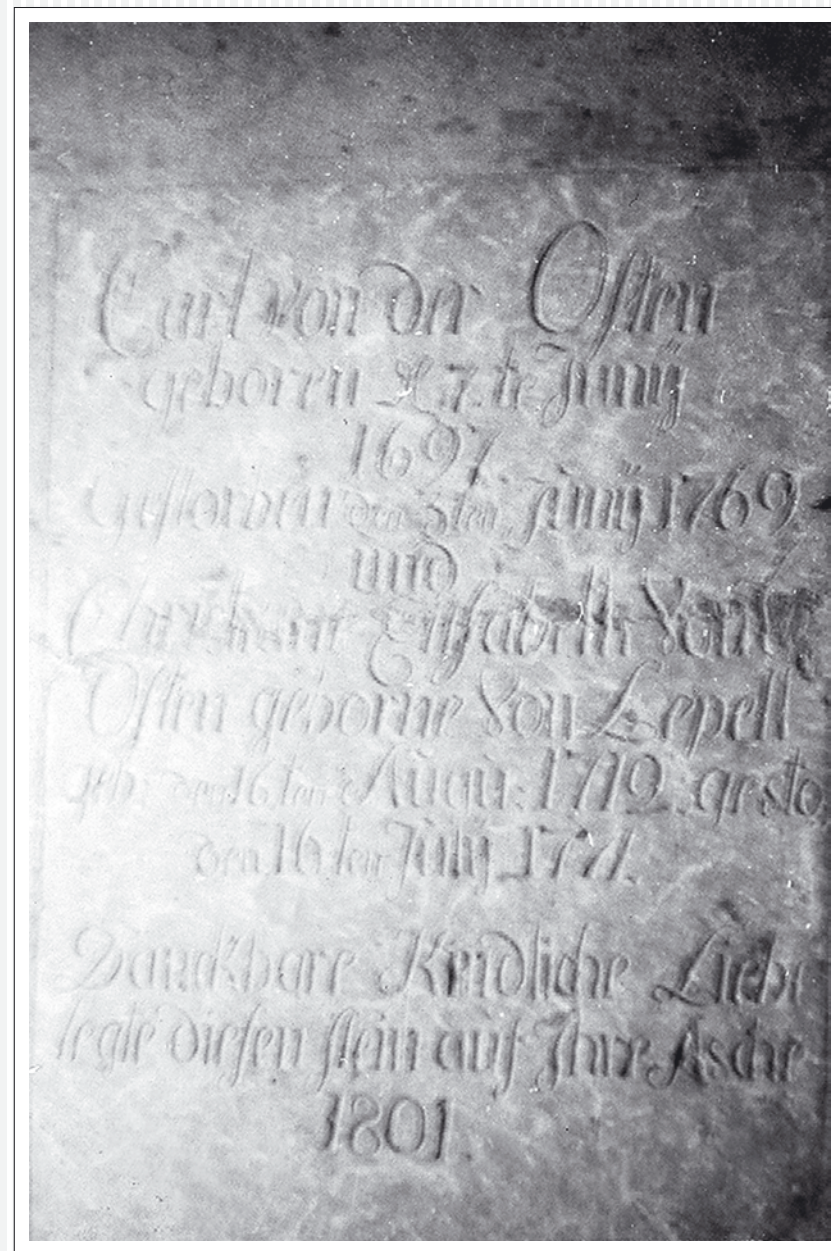
Data kradzieży/zaginięcia: 20 X 1962 – 13 IX 1999

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Płyta nagrobna znajdowała się w kościele podczas zakładania karty WKZ w październiku 1962 roku, oraz podczas kontroli WKZ w listopadzie 1975 roku. Brak płyty stwierdzono w trakcie kontroli WKZ 13 września 1999 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-1-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10360, PD00061

Bibliografia: A. Siuchnińska T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Płyta nagrobna, Stargard, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 257/6110-11.

Płyta epitafijna lub nagrobna Carla von der Osten (1687–1769) oraz Christiana Enfabetha von dr Osten (1712–1771) z 1801 roku w kościele w Stargardzie-Kluczewie, 1962

Nazwa: Siedzisko stalli

Autor: nn warsztat niemiecki

Materiał: drewno

Czas powstania: ok. 1450 r.

Wymiary: brak

Opis: Gotycka stalla stanowiła wyposażenie prezbiterium kościoła pw. św. Jana w Stargardzie. W 1959 roku zachowało się pojedyncze siedzisko stallo bez części zaplecka i górnych części ścianek oddzielających siedziska. Oparcia oraz nogi siedziska zdobione były rzeźbieniami w ośmiobocznych kolumn. Na ściankach bocznych siedziska znajdowały się wyryte napisy w języku niemieckim, w tym tym czytelne imię *FRIEDERICKE* na lewej ścianie.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Stargard, Kościół parafialny pw. Św. Jana, Parafia pw. św. Józefa w Stargardzie.

Data kradzieży/zaginięcia: 1959 – 1994

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Siedzisko stalli zaginęło w nn okolicznościach po 1959 roku. Siedzisko, którego opis i zdjęcie opublikował M. Rehorowski w 1959 roku, nie odnaleziono w późniejszych latach. W 1994 i 2000 r. poszukiwania siedziska ze skutkiem negatywnym prowadził dr. hab. M. Majewski, dyrektor Muzeum Archeologiczno-Historycznego w Stargardzie.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ:

Bibliografia: M. Rehorowski, Gotyckie stalle na Pomorzu Zachodnim, Materiały Zachodniopomorskie, V, Szczecin 1959 r., s. 389-418.

Gotyckie siedzisko stalli w kościele pw. św. Jana w Stargardzie, 1959

Nazwa: Płyta nagrobna Friedricha Grafa

Autor: nn warsztat miejscowy

Materiał: wapień, relief

Czas powstania: 1742 r.

Wysokość: 190 cm

Szerokość: 76 cm

Opis: Barokowa, wapienna płyta nagrobna znajdowała się do XIX w. kościele w Stepnicy. Ufundowano ją dla zmarłego marynarza – Friedricha Graf (1709-1742). Na całej powierzchni płyty umieszczono inskrypcję w języku niemieckim. Na przełomie XIX/XX w. płytę podniesiono z posadzki i ustawiono pionowo przy ścianie za ołtarzem. W 1962 roku płyta opisana była jako mało czytelna z bardzo startą powierzchnią.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Stepnica, Kościół parafialny pw. św. Jacka, Parafia rzymskokat. pw. św. Jacka w Stepnicy.

Data kradzieży/zaginięcia: ok. 1964 r. – 29 IV 2016 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Płyta nagrobna znajdowała się w kościele podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. W kronice parafialnej z Stepnicy płyty nie widać na fotografiach po 1964 roku. Brak płyty stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 29 kwietnia 2016 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10844

Bibliografia: MNS 4714; G. Bronisch, W. Ohle, Kreis Cammin Land, Stettin 1939, s. 194; tamże ikonografia tabl. 142; Kronika parafialna, rkps w zb. Parafii św. Jacka w Stepnicy, t. 1, Stepnica 1945-1986; L. Madejska, Karta ewidencyjna zabytku: Płyta nagrobna, Stepnica, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 22 IX 1962 r., L. Madejska wskazuje na nazwisko zmarłego – Friedrich Gilafist, jednak po odczytaniu inskrypcji z jej fotografii wynika, że inskrypcja brzmi: „Friedrich Graf ist ...”, co jednoznacznie wskazuje na Friedricha Grafa, co potwierdza też G. Bronisch, W. Ohle, s. 194; Foto nr PKZ Szczecin nr 297/6941.

Płyta nagrobna Friedricha Grafa w kościele w Stepnicy, 1938

Nazwa: Płyta nagrobna Johanna Dawida Engela

Autor: nn warsztat miejscowy

Materiał: wapień, relief

Czas powstania: 1789 r.

Wysokość: 170 cm

Szerokość: 120 cm

Opis: Barokowa, wapienna płyta nagrobna znajdowała się do XIX w. kościele w Stepnicy. Ufundowano ją dla zmarłego burmistrza Stepnicy i marynarza – Johanna Dawida Engela. W górnej części i środkowej płyty umieszczono inskrypcję w języku niemieckim, rozdzielonej ozdobnym reliefem z wazami i kotarami. W dolnej części płyty umieszczono relief przedstawiający żaglowiec. Na przełomie XIX/XX w. płytę podniesiono z posadzki i ustawiono pionowo przy ścianie za ołtarzem. W 1962 roku płyta opisana była jako czytelna w dobrym stanie.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Stepnica, Kościół parafialny pw. św. Jacka, Parafia rzymskokat. pw. św. Jacka w Stepnicy.

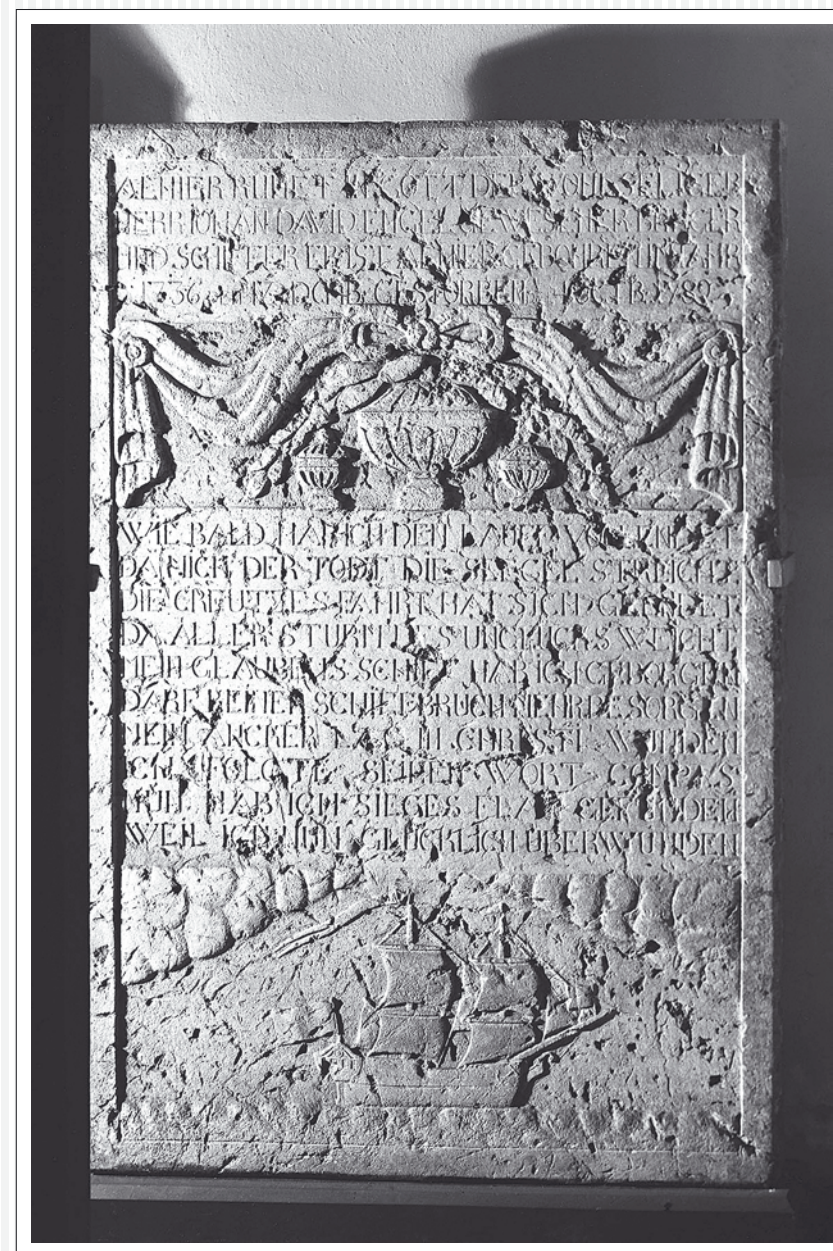
Data kradzieży/zaginięcia: ok. 1964 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Płyta nagrobna znajdowała się w kościele podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. W kronice parafialnej z Stepnicy płyty nie widać na fotografiach po 1964 roku. Brak płyty stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 29 kwietnia 2016 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10843

Bibliografia: MNS 4712; G. Bronisch, W. Ohle, Kreis Cammin Land, Stettin 1939, s. 194; tamże ikonografia tabl. 142; Kronika parafialna, rkps w zb. Parafii św. Jacka w Stepnicy, t. 1, Stepnica 1945-1986; L. Madejska, Karta ewidencyjna zabytku: Płyta nagrobna, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 22 IX 1962 r.; Foto nr PKZ Szczecin nr 297/6939.

Płyta nagrobna Johanna Dawida Engela w kościele w Stepnicy, 1938

Nazwa: Płyta nagrobna Martina Lamprechta

Autor: nn warsztat miejscowy

Materiał: wapień, relief

Czas powstania: 1748 r.

Wysokość: 190 cm

Szerokość: 120 cm

Opis: Barokowa, wapienna płyta nagrobna znajdowała się do XIX w. kościele w Stepnicy. Ufundowano ją dla zmarłego proboszcza Stepnicy – Martina Lamprechta. W górnej części płyty umieszczono inskrypcję w języku niemieckim, a w dolnej części płyty umieszczono kielich w medalionie. Na przełomie XIX/XX w. płytę podniesiono z posadzki i ustawiono pionowo przy ścianie za ołtarzem. W 1962 roku płyta opisana była jako czytelna i w dobrym stanie.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Stepnica, Kościół parafialny pw. św. Jacka, Parafia rzymskokat. pw. św. Jacka w Stepnicy.

Data kradzieży/zaginięcia: ok. 1964 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Płyta nagrobna znajdowała się w kościele podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. W kronice parafialnej ze Stepnicy płyty nie widać na fotografiach po 1964 roku. Brak płyty stwierdzono podczas programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 29 kwietnia 2016 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10842

Bibliografia: MNS 4713; G. Bronisch, W. Ohle, Kreis Cammin Land, Stettin 1939, s. 194; tamże ikonografia tabl. 142; Kronika parafialna, Stepnica, rkps w zb. Parafii św. Jacka w Stepnicy, t. 1, Stepnica 1945-1986; L. Madejska, Karta ewidencyjna zabytku: Płyta nagrobna, Stepnica, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 22 IX 1962 r.; Foto nr PKZ Szczecin nr 297/6940.

Płyta nagrobna Martina Lamprechta w kościele w Stepnicy, 1938

Nazwa: Krzyż ołtarzowy

Autor: nn

Materiał: żeliwo

Czas powstania: ok. 1820-1840 r.

Wysokość: 62 cm

Opis: Klasycystyczny krzyż ołtarzowy. Na ramionach krzyża umieszczona postać Chrystusa. Dolną część podstawy wykonano w formie czterech schodków zwężających się ku górze. W górnej części podstawy w formie cokołu na czterech jego ściankach umieszczono płaskorzeźby z wizerunkami czterech ewangelistów. Nad postacią Chrystusa umieszczono napis *INRI*.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Strzelewo, kościół parafialny, Parafia rzym-kat. pw. św. Sylwestra w Strzelewie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 – 2 IX 2016 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Krzyż ołtarzowy znajdował się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku. Brak krzyża stwierdzono podczas realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 2 września 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10816

Bibliografia: A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Krzyż ołtarzowy, Strzelewo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 349/8280.

Krzyż ołtarzowy w kościele w Strzelewie, 1962

Nazwa: Lichtarz (2 szt.)

Autor: nn

Materiał: mosiądz

Czas powstania: 1740 r.

Wysokość: 28 cm

Opis: Barokowe lichtarze stojące na okrągłych podstawach z prostymi tralkowymi trzonami, każdy zakończony profitką z kolcem do mocowania świecy.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Strzelewo, kościół parafialny, Parafia rzym-kat. pw. św. Sylwestra w Strzelewie.

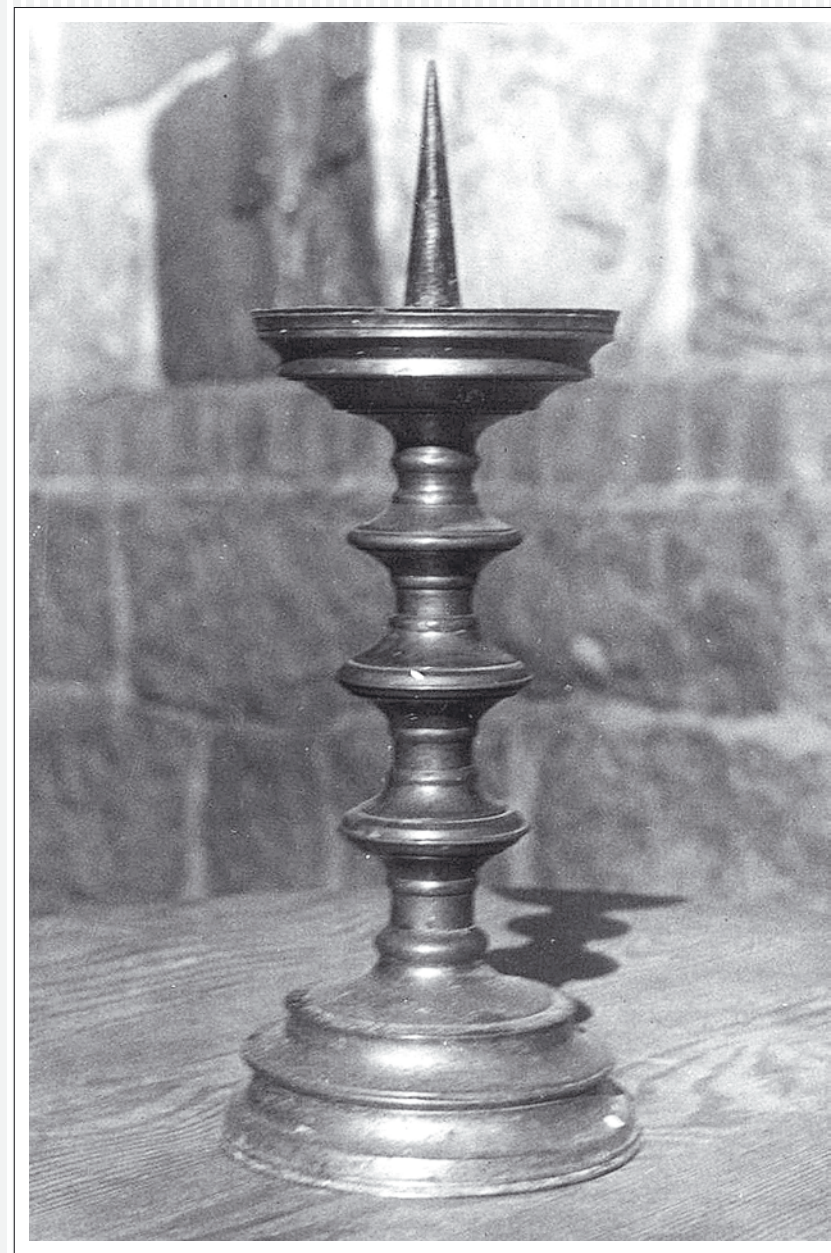
Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 – 2 IX 2016 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Lichtarze znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku. Brak lichtarzy stwierdzono podczas realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 2 września 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10817

Bibliografia: H. Lemeke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. IX. Kreis Naugard, Stettin 1910 s. 276-277; A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarz, Strzelewo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 349/8279.

Lichtarz w kościele w Strzelewie, 1962

Nazwa: Świeczniki ołtarzowe (2 szt.)

Autor: warsztat pomorski

Materiał: mosiądz, odlew

Czas powstania: poł. XVII w.

Wysokość: 24,5 cm

Szerokość: 11,8 cm

Opis: Barokowe świeczniki stojące, jednoramienne, wsparte na stopie w formie dzwonu z cokołem czworobocznym o ściętych narożnikach. Trzony w kształcie tralki. Dolny nodus ma profil kielicha, środkowy w formie obręczy z szlifowanymi bokami, górny w kształcie spłaszczonej obręczy. Okrągłe, małe talerzyki z kołcami wsparte są na trzonie osadzonym na górnym nodusie. Jeden z świeczników uszkodzony. Świeczniki mogły zostać przeniesione do kościoła po roku 1945 roku, gdyż nie są wymieniane we wcześniejszych źródłach.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Węgorza, kościół filialny pw. św. Jana Chrzciciela, Parafia rzym-kat. pw. św. Sylwestra w Strzelewie.

Data kradzieży/zaginięcia: 15 XI 1987 r. – 2 IX 2016 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Świeczniki znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1987 roku. Brak świeczników stwierdzono podczas realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 2 września 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10818

Bibliografia: M. Borkowska, Karta ewidencyjna zabytku: Świeczniki ołtarzowe, Węgorza, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1987 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 20222.

Świeczniki w kościele w Węgorzy, 1998

Nazwa: Świeczniki ołtarzowe (2 szt.)

Autor: warsztat pomorski

Materiał: mosiądz

Czas powstania: 1740 r.

Wysokość: 27,5 cm

Szerokość: 15,5 cm

Opis: Świeczniki ufundowane przez Ilsę Dorotę Labesin. Pochodzą z późnego renesansu, wykonane z mosiądzu. Świeczniki jednoramienne, stojące wsparte na okrągłej stopie. Trzon w kształcie trójłalkowej tralki o lekko spłaszczonych nodusach. Okrągły talerzyk z kolcem niemal powtarza formę stopy. Na wierzchu górnej stopy jednego z nich znajduje się wygrawerowany napis łac. majuskułą: *ILSE DOROTHEA LABESIN GEBHORENE DORNCRELLIN PASTORINN. ANNO 1740.*

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Węgorza, kościół filialny pw. św. Jana Chrzciciela, Parafia rzym-kat. pw. św. Sylwestra w Strzelewie.

Data kradzieży/zaginięcia: 15 XI 1987 r. – 2 IX 2016 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Świeczniki znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1987 roku. Brak świeczników ołtarzowych stwierdzono podczas realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 2 września 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10819

Bibliografia: M. Borkowska, Karta ewidencyjna zabytku: Świeczniki ołtarzowe, Węgorza, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1987 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 20.223.

Świeczniki w kościele w Węgorzy, 1998

Nazwa: Krzyż ołtarzowy

Autor: nn

Materiał: żeliwo

Czas powstania: ok. 1820-1840 r.

Wysokość: 60 cm

Opis: Klasycystyczny krzyż ołtarzowy. Na ramionach krzyża umieszczona postać Chrystusa. Dolną część podstawy wykonano w formie czterech schodków zwężających się ku górze. W górnej części podstawy w formie cokołu na czterech jego ściankach umieszczono płaskorzeźby z wizerunkami czterech ewangelistów. Nad postacią Chrystusa umieszczono napis *INRI*.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Wierzbiczin, kościół filialny, Parafia rzym-kat. pw. Wniebowzięcia NMP w Wierzbicinie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 29 VI 2016 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Krzyż ołtarzowy znajdował się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku. Brak krzyża stwierdzono podczas realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 29 czerwca 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10820

Bibliografia: A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Krzyż ołtarzowy, Wierzbiczin, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 357/8432.

Krzyż ołtarzowy w kościele w Wierzbicinie, 1962

Nazwa: Lichtarz

Autor: nn

Materiał: żeliwo

Czas powstania: pocz. XIX w.

Wysokość: 51 cm

Opis: Klasycystyczny lichtarz stojący na czworokątnej podstawie z dwuczęściowym trzonem. Dolna, czworokątna część ozdobiona jest motywami roślinnymi, górna w formie wazy, zakończona profitką z kołcem do mocowania świecy.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Wierzbiecin, kościół filialny, Parafia rzym-kat. pw. Wniebowzięcia NMP w Wierzbiecinie.

Data kradzieży/zaginięcia: IX 1962 r. – 29 VI 2016 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Lichtarz znajdował się w kościele podczas zakładania karty WKZ w 1962 roku. Brak lichtarza stwierdzono podczas realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 29 czerwca 2016 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10821

Bibliografia: A. Ławniczak, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarz, Wierzbiecin, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto nr WKZ-Szczecin nr 357/8433.

Lichtarz w kościele w Wierzbiecinie, 1962

Nazwa: Lichtarme (2 szt.)

Autor: nn

Materiał: cyna, odlew

Czas powstania: 1704 r.

Wysokość: 33 cm

Opis: Barokowy lichtarz stojący na okrągłej podstawie z prostym tralkowym trzonem, zakończony profitką z kołcem do mocowania świecy.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Witkowo II, kościół filialny, Parafia rzym-kat. pw. Zwiastowania NMP w Witkowie I.

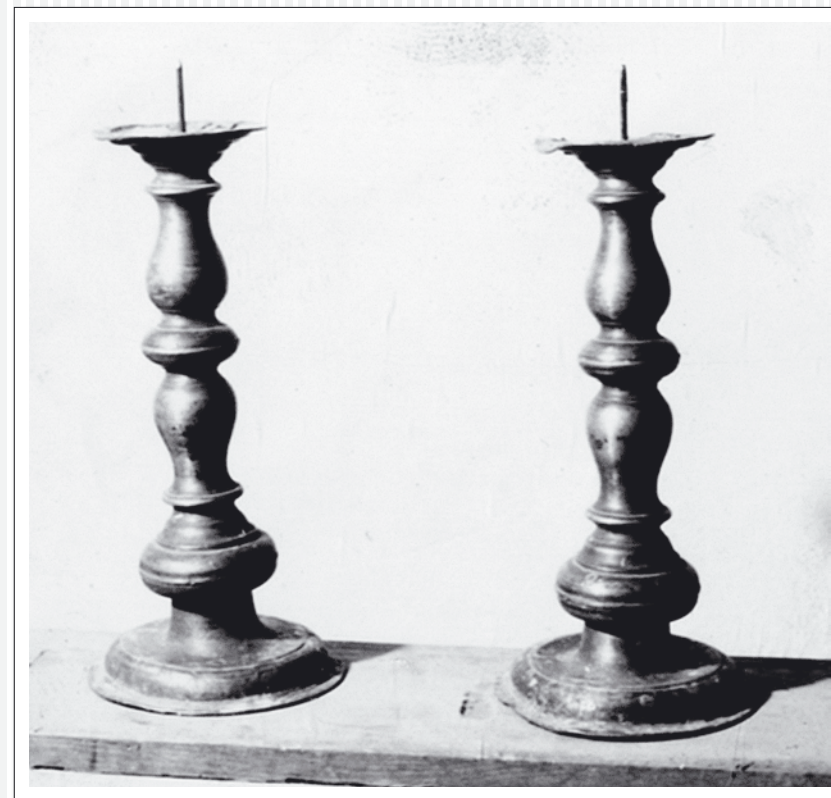
Data kradzieży/zaginięcia: 20 X 1962 – 4 X 2012

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Lichtarze znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w październiku 1962 roku. Brak lichtarzy stwierdzono podczas realizacji programu rejestracji zabytków w pow. stargardzkim 4 października 2012 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-1-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10361, RG00086

Bibliografia: H. Lemeke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. VII. Kreis Pyritz, Stettin 1906 s. 553; A. Siuchnińska T. Modelska, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarz, Witkowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto WKZ-Szczecin nr 258/6128-31.

Lichtarze z 1704 roku w kościele w Witkowie II, 1962

Nazwa: Witraże (12 sztuk)

Autor: nn warsztat miejscowy

Materiał: malarstwo na szkle

Czas powstania: 1693 – 1700 r.

Wysokość: 40 cm, 27 cm

Szerokość: 14 cm, 18 cm

Opis: Barokowe witraże stanowiły wyposażenie kościoła w Włodzisławiu. Na szybie wymalowano kartusze herbowe rodu von Wedel i skoligaconych rodów. Na pojedynczych fotografiach witraży czytelne są inskrypcje: *Erdmuth. Sophia v. Wedel 1697*, *Zofia Bartel...*, *Jacop Marquart*. W 1962 roku L. Madejska wskazywała, że wiele szybek zawierających malowidła, herby i napisy było nadbitych i uszkodzonych. Malowidła na szkle były w wielu miejscach zatarte a oprawy z ołowiu powyginane. Całość wymagała konserwacji i oczyszczenia.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Włodzisław, Kościół filialny, Parafia rzym-kat. pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Moraczu.

Data kradzieży/zaginięcia: 1962 – ok. 1968 r.

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Witraże znajdowały się w oknach kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1962 roku. Brak witraży stwierdzono podczas kontroli WKZ w 1968 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10822

Bibliografia: G. Bronisch, W. Ohle, Kreis Cammin Land, Stettin 1939, s. 105-106; tamże ikonografia rubr. 10, tabl. 5; L. Madejska, Karta ewidencyjna zabytku: Witraże, Włodzisław, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin IX 1962 r.; Foto nr WKZ Szczecin nr 284/6736-6739.

Witraż w kościele w Włodzisławiu, 1962

Nazwa: Kufer

Autor: nn warsztat pomorski

Materiał: drewno, żelazo

Czas powstania: przed 1788

Wysokość: 62 cm

Szerokość: 103 cm

Głębokość: 61 cm

Opis: Barokowy kufer – skarbiec wykonano w formie czworobocznej skrzyni, przykrytej wypukłym wiekiem. Cały kufer okuto, gęsto ułożonymi obok siebie pasowymi okuciami, w poziomych i pionowych pasach. Na wieku znajdowały się dwa skoble, zakładane na przewlecarki na ścianie czołowej. Wewnątrz na odwrocie wieka znajdowała się ręcznie malowana data 1788 i prymitywna wić roślinna.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Wyszomierz, Kościół filialny pw. Chrystusa Króla w Wyszomierzu, Parafia rzym-kat. pw. św. Anny w Długołęce.

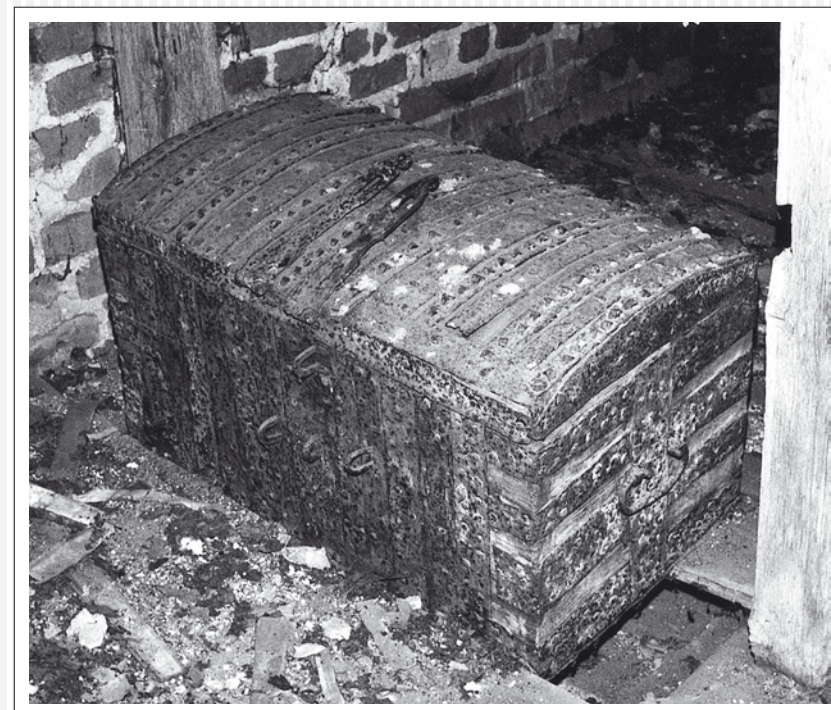
Data kradzieży/zaginięcia: IX 1999 – 17 VIII 2016

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Kufer znajdował się na strychu kościoła podczas zakładania karty WKZ we wrześniu 1999 roku. Brak witraży stwierdzono podczas realizacji programu rejestracji zabytków w pow. goleniowskim 17 sierpnia 1999 r.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. WP-1115/15

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10823

Bibliografia: J. Kochanowska, Karta ewidencyjna zabytku: Mebel-Kufer-Skarbczyk, Wyszomierz, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin IX 1999 r.; Foto nr WKZ Szczecin nr 67086.

Kufer w kościele w Wyszomierzu, 1999

Nazwa: Lichtarze (2 szt.)

Autor: nn

Materiał: cyna, odlew

Czas powstania: 1742 r.

Wysokość: 43 cm

Opis: Świecznik stojący, z okrągłą stopą i tralkowym trzonem, posiadały stopę z płaskim kołnierzem, wypukłą, w formie odwróconej miseczki. Na niej znajdował się napis: *CA FHARINA. BENIGNA LEISTICOIN VER. WITTBETE PAST. SCHONEN 1742.* Trzon profilowany z cienkimi, poziomymi wałeczkami, szerszy u podstawy, z nodusem pośrodku w kształcie spłaszczonej kuli oraz dwiema formami gruszkowatymi powyżej i poniżej nodusa. Profitka w kształcie płaskiego talerzyka, ujmująca od dołu kołec. Na stopie od spodu owalne punce.

Rejestr zabytków: brak

Miejsce kradzieży/zaginięcia: Żukowo, kościół filialny, Parafia rzym-kat. pw. M.B. Nieust. Pomocy w Suchaniu.

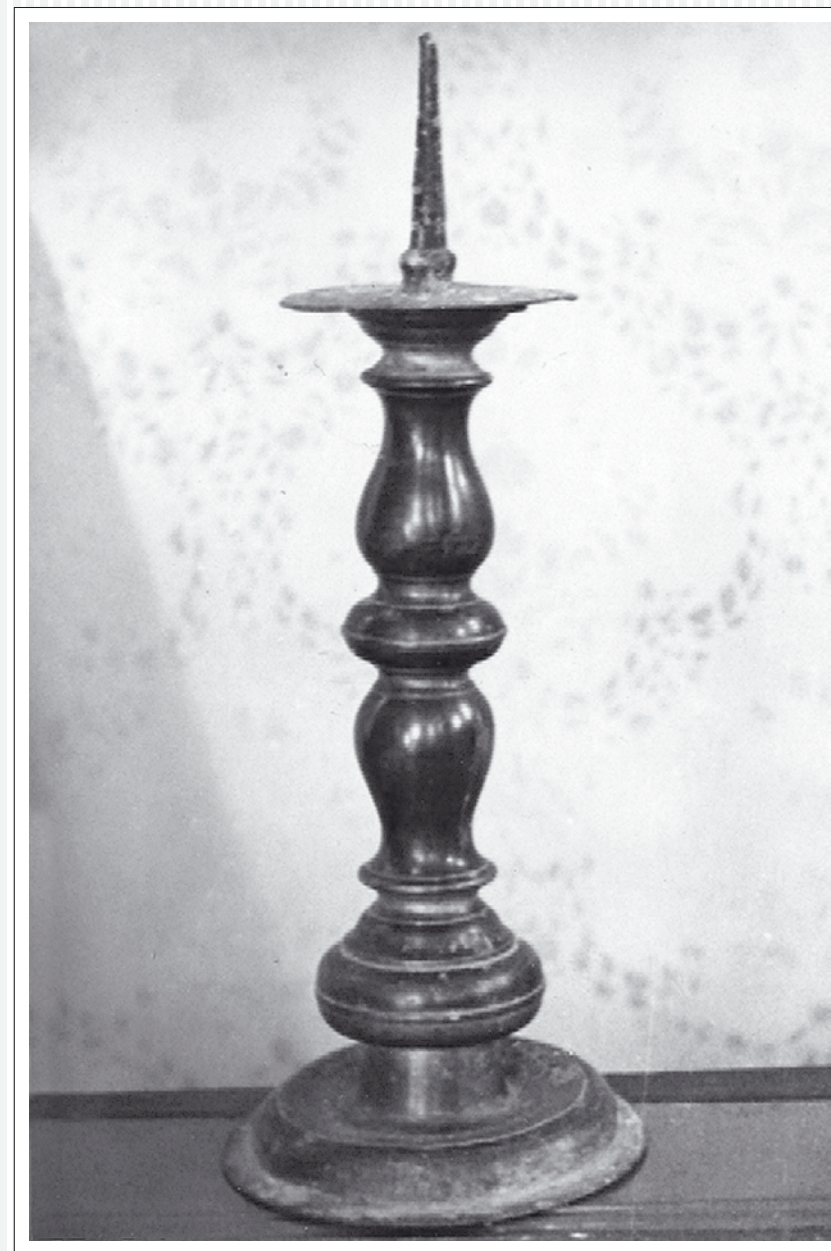
Data kradzieży/zaginięcia: XI 1975 – 29 IX 1997

Okoliczności kradzieży/zaginięcia: Lichtarze znajdowały się w kościele podczas zakładania karty WKZ w listopadzie 1975 roku. Brak lichtarzy stwierdzono w trakcie kontroli WKZ 29 września 1997 roku.

Jednostka prowadząca sprawę: KWP Szczecin za L.dz. KR-1-585/14

Rejestracja w bazie NIMOZ: 10362, RG00087

Bibliografia: H. Lemeke, Die Bau- und Kunstdenkmäler..., Heft. VIII. Kreis Satzig, Stettin 1908 s. 106; K. Loose, Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarz, Żukowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 r.; Foto Muzeum w Stargardzie nr J II/d/1/482-485.

Lichtarz z 1742 roku w kościele w Żukowie, 1962

Wykaz źródeł i literatury

Źródła niepublikowane

Komenda Wojewódzka Policji w Szczecinie

Akta KWP Szczecin, L.dz. WP-3116/16

Łuczak M., Projekt „Poprawa bezpieczeństwa zabytków sakralnych w powiecie polickim”, WP KWP Szczecin, L.dz. WP-2760/14

Łuczak M., Projekt „Poprawa bezpieczeństwa zabytków sakralnych w powiatach gryfickim, kamieńskim i m. Świnoujściu”, mps w arch. WP KWP Szczecin 2014

Łuczak M., Projekt „Rejestracja zabytków oraz ochrona dziedzictwa kulturowego województwa zachodniopomorskiego”. Program pilotażowy „Rejestracja obiektów zabytkowych na terenie miasta Szczecina”, mps., KWP Szczecin 2008
Schöller E., The current situation of forgeries in art market, Materiały z konferencji CEPOL, Rzym 2008

Decyzja Komendanta Wojewódzkiego Policji w Szczecinie nr 329/08 z dn. 20.11.2008 r. w spr. powołania nieetatowego zespołu koordynującego działania dotyczące zagadnienia zwalczania przestępczości przeciwko zabytkom

Pismo KWP w Szczecinie do Starosty Stargardzkiego, WK KWP, L.dz. 5904/12

Pismo KWP w Szczecinie do NIMOZ z dn. 05 II 2014 r., L.dz. KR-I-585/14

Starostwo Powiatowe w Stargardzie Szczecińskim

Pismo Starostwa Powiatowego w Stargardzie Szczecińskim z dn. 4 II 2014 r., Sygn. WP.4123.3.1.Oc1 w zb. WK KWP w Szczecinie

Program „Bezpieczeństwo zabytków naszą wspólną sprawą”, w zb. Starostwa Powiatowego w Stargardzie Szczecińskim, Stargard Szczeciński 2012

Zbiory parafialne

Kronika parafialna, rkps w zb. Para i rzymskokatolickiej pw. św. Jacka w Stepnicy, Stepnica 1945-1968.

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Szczecinie

Borkowska M., Karta ewidencyjna zabytku: Kapa czarna żałobna, Osina, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 15 listopada 1987

Borkowska M., Karta ewidencyjna zabytku: Konfesjonał, Kościuszki, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1999

Borkowska M., Karta ewidencyjna zabytku: Ołtarz, Krzywice, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 15 listopada 1987

Borkowska M., Karta ewidencyjna zabytku: Ornat czerwony, Osina, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 15 listopada 1987

Borkowska M., Karta ewidencyjna zabytku: Świecznik ołtarzowy, Krzywice, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 15 listopada 1987

Borkowska M., Karta ewidencyjna zabytku: Świeczniki ołtarzowe, Węgorza, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1987

Kalita-Skwirzyńska K., Karta ewidencyjna zabytku: Dzwonek mszalny, Łoźnica, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin listopad 1988

Kalita-Skwirzyńska K., Karta ewidencyjna zabytku: Dzwonek sygnałowy, Przybiernów, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin X 1987

Kalita-Skwirzyńska K., Karta ewidencyjna zabytku: Kadzielnica, Łoźnica, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin listopad 1988

Kalita-Skwirzyńska K., Karta ewidencyjna zabytku: Kielich, Przybiernów, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin X 1987

Kalita-Skwirzyńska K., Karta ewidencyjna zabytku: Konew chrzcielna, Przybiernów, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin X 1987

Kalita-Skwirzyńska K., Karta ewidencyjna zabytku: Konfesjonały, Przybiernów, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin X 1987

Kalita-Skwirzyńska K., Karta ewidencyjna zabytku: Naczynko chrzcielne, Łoźnica, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin listopad 1988

Kalita-Skwirzyńska K., Karta ewidencyjna zabytku: Ornat, Łoźnica, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin listopad 1988

Kalita-Skwirzyńska K., Karta ewidencyjna zabytku: Stopa ambony, Przybiernów, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin X 1987

Kalita-Skwirzyńska K., Karta ewidencyjna zabytku: Świeczniki, Przybiernów, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin X 1987

Kochanowska J., Karta ewidencyjna zabytku: Dekoracja figuralna, Nowogard, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1996

Kochanowska J., Karta ewidencyjna zabytku: Okucia drzwi w portalu zachodnim kościoła, Karsk, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1999

Kochanowska J., Karta ewidencyjna zabytku: Szafa, Karsk, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1999

Kochanowska J., Karta ewidencyjna zabytku: Obudowa fisharmonii, Orzechowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1998

Kochanowska K., Karta ewidencyjna zabytku: Mebel-Kufer-Skarbczyk, Wysomierz, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin IX 1999

Kroman K., Karta ewidencyjna zabytku: Oszklenie, Czermnica, mps, w zb. WKZ Szczecin, Szczecin sierpień 1963

Loose K., Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarz, Żukowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962 Loose K., Karta ewidencyjna zabytku: Świecznik, Krzywnica, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin listopad 1975

Ławniczak A., Karta ewidencyjna zabytku: Fragmenty empory, Redostowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962

Ławniczak A., Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarz, Ostrzyca, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962

Ławniczak A., Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Apostołowie i Chrystus, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962

Ławniczak A., Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Apostołowie i Św. Anna Samotrzecia, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962

Ławniczak A., Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Chrystus, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962

Ławniczak A., Karta ewidencyjna zabytku: Fragment epitafium, Nowogard, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962

Ławniczak A., Karta ewidencyjna zabytku: Krzyż ołtarzowy, Sikorki, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962

Ławniczak A., Karta ewidencyjna zabytku: Krzyż ołtarzowy, Strzelewo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962

Ławniczak A., Karta ewidencyjna zabytku: Krzyż ołtarzowy, Wierzbien, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962

Ławniczak A., Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarz, Sikorki, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962

A. Ławniczak A., Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarz, Strzelewo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962

Ławniczak A., Karta ewidencyjna zabytku: Płyta nagrobna, Nowogard, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962

Ławniczak A., Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Henryk Bamberski, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962

Ławniczak A., Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Maria z Dzieciątkiem, Jenikowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin wrzesień 1962

Ławniczak A., Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Św. Anna Samotrzecia, Długoleś, mps, w zb. WKZ Szczecin, Szczecin sierpień 1963

Ławniczak A., Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba św. Niewiasta, Ostrzyca, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962

Łopuch M., Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Chrystus, Kościół w Mostach, mps, Szczecin 1999

Łopuch M., Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – św. Marek Ewangelista, Kościół w Mostach, mps, Szczecin 1999

Łopuch M., Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Św. Mateusz Ewangelista, Kościół w Mostach, mps, Szczecin 1999

Łopuch M., Karta ewidencyjna zabytku: Chrzcielnica, Glewice, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 9 grudnia 1962

Madejska L., Karta ewidencyjna zabytku: Chrzcielnica, Parlino, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1961

Madejska L., Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarze, Dżisna, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin grudzień 1962

Madejska L., Karta ewidencyjna zabytku: Misa chrzcielna, Maszewo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1964

Madejska L., Karta ewidencyjna zabytku: Oszklenie, Czermnica, mps, rkp w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 25 października 1961

- Madejska L., Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba-Apostołowie, Rożnowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962
- Madejska L., Karta ewidencyjna zabytku: Płyta nagrobna, Stepnica, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 22 IX 1962
- Madejska L., Karta ewidencyjna zabytku: Stopa ambony, Przybiernów, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 8 XII 1962
- Madejska L., Karta ewidencyjna zabytku: Świecznik, Mosty, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 8 grudnia 1962
- Madejska L., Karta ewidencyjna zabytku: Witraże, Włodzisław, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin IX 1962
- Poszumska M., Karta ewidencyjna zabytku: Instrument muzyczny – Dzwon, Bród, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1993
- Poszumska M., Karta ewidencyjna zabytku: Kielich mszalny, Chociwel, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1993
- Siuchnińska A., Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – św. Jan Chrzciciel, Kościół w Bobrownikach, mps, Szczecin 1961
- Siuchnińska A., Modelska T., Karta ewidencyjna zabytku: Ambona, Sadłowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin październik 1962
- Siuchnińska A., Modelska T., Karta ewidencyjna zabytku: Chrzcielnica, Ognica, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962
- Siuchnińska A., Modelska T., Karta ewidencyjna zabytku: Chrzcielnica, Stara Dąbrowa, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962
- Siuchnińska A., Modelska T., Karta ewidencyjna zabytku: Kufel, Lubowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 20 października 1962
- Siuchnińska A., Modelska T., Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarze, Kicko, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin październik 1962
- Siuchnińska A., Modelska T., Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarze, Lisowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962
- Siuchnińska A., Modelska T., Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarze, Łęczycza, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 20 października 1962
- Siuchnińska A., Modelska T., Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarze, Nowa Dąbrowa, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962
- Siuchnińska A., Modelska T., Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarze, Oświno, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962
- Siuchnińska A., Modelska T., Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarze, Stara Dąbrowa, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962
- Siuchnińska A., Modelska T., Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarze, Stargard-Kluczewo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962
- Siuchnińska A., Modelska T., Karta ewidencyjna zabytku: Lichtarz, Witkowo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962
- Siuchnińska A., Modelska T., Karta ewidencyjna zabytku: Ława, Łęczycza, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 20 października 1962
- Siuchnińska A., Modelska T., Karta ewidencyjna zabytku: Płyta nagrobna, Stargard-Kluczewo, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 1962
- Siuchnińska A., Modelska T., Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźby tryptykowe, Łęczycza, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 20 października 1962
- Ślomiński M., Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Madonna z Dzieciątkiem, Kościół w Bobrownikach, mps, Szczecin 1998
- Ślomiński M., Karta ewidencyjna zabytku: Rzeźba – Św. Paweł, Kościół w Bobrownikach, mps, Szczecin 1998
- Soroka E., Karta ewidencyjna zabytku: (Krucyfiks) Krzyż ołtarzowy, Borzysławiec, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 11 czerwiec 1986
- Soroka E., Karta ewidencyjna zabytku: Świecznik, Bodzęcin, mps w zb. WKZ Szczecin, Szczecin 11 czerwiec 1986

Źródła normatywne

- Dyrektywa 93/7/EWG z dnia 15 marca 1993 roku w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium państwa członkowskiego (Dz. Urz. WE L 74 z 27.03.1993).
- Kodeks Prawa Kanonicznego, Poznań 1983

- Konkordat między Stolicą Apostolską i Rzeczpospolitą Polską z dn. 28 lipca 1993 r.
- Rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 14 maja 2004 r.
- Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U.89.29.154 z dnia 23 maja 1989 r., zm.: Dz.U.90.51.297; Dz.U.90.55.321; Dz.U.90.86.504; Dz.U.91.95.425; Dz.U.91.107.459; Dz.U.93.7.34; Dz.U.94.1.3)
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568)

Wydawnictwa źródłowe i opracowania współczesne

- Bromisch G, Ohle W., Kreis Kammin Land, Stettin 1939
- Buszko A., Ewolucja myśli architektonicznej w sztuce sakralnej po reformach Soboru Watykańskiego II na przykładzie Krakowa, Kraków 2006, rozprawa doktorska w zb. Biblioteki Politechniki Krakowskiej
- Januszajtis A., Scientists In Old Gdańsk: 17th And 18th Centuries, TASK Quarterly, 5 No 3 (2001)
- Kostynowicz R., Kościoły Archidiecezji Szczecińsko-Kamieńskiej, t. II, Szczecin 2000
- Kościelna J. A., Z dziejów rezydencji myśliwskiej księcia Jana Fryderyka w Podlesiu (Friedrichswalde) [w:] Stargardia IX, Stargard 2014
- Kwiatkowska L., Maksymiuk M., Pielas M., Instrukcja opracowywania kart ewidencyjnych zabytków ruchomych, Warszawa 2008
- Lemcke H., Die Bau- und Kunstdenkmäler des Regirungsbezirks Stettin, Heft. VIII Der Kreis Satzig, Stettin 1908
- Lemcke H., Die Bau- und Kunstdenkmäler des Regierungsbezirkes Stettin, Band II, Heft IX, Kreis Naugard, Stettin 1910
- Leszczyński M., Ochrona Zabytków sztuki sakralnej w świetle aktualnego prawa kanonicznego [w:] Muzealnictwo
- Łuczak M., Policja w walce o zabytki, wyd. II, Szczecin 2012
- Łuczak M., Utracone zabytki sakralne powiatu polickiego, Szczecin 2014
- Łuczak M., Utracone zabytki sakralne powiatu gryfickiego, kamieńskiego i Świnoujścia, Szczecin 2015
- Michalewicz E., Prawo kanoniczne w służbie ochrony zabytków sakralnych [w:] Ars sacra et restauratio, red. J. Ko-walczyk, Warszawa 1992
- Pius VII, Chirografo sulla conservazione dei monumenti e sulla produzione di belle arti, October 1, 1802, contained in the Edict of the Comerlengo of S.R.C. Cardinal Doria Pamphilj; A. Emiliani, Leggi bandi e provvedimenti per la tutela dei beni artistici e culturali negli antichi stati italiani, 1571-1860, Bologna 1978
- Rehorowski M., Gotyckie stalle na Pomorzu Zachodnim, Materiały Zachodniopomorskie, V, Szczecin 1959
- Scheel E., Drei Kreuze im Dom, Heimatkalender des Kreises Cammin, Cammin 1929
- Świechowski Z., Architektura granitowa Pomorza Zachodniego w XIII w., Poznań 1950
- Wiśniowski G., Medal pielgrzyma do Ziemi Świętej, „Ziemia Święta”, nr 20 (4), Kraków 1999, s. 65 Archidiecezja Szczecińsko-Kamieńska w roku trzydziestolecia 1972-2007, Szczecin 2007
- Głos Szczeciński z dn.: 14 VII 2010
- Katalog zabytków powiatu stargardzkiego, red. M. Majewski, Stargard 2010
- Kościoły Archidiecezji Szczecińsko-Kamieńskiej, t. 1, Szczecin 2014
- Kurier Szczeciński, z dn.: 9 VII 2010, 21 XI 2016
- Otwarcie granic rynku a perspektywa „Być i mieć” człowieka oraz narodu, red. A. Kuś, P. Witkowski, Lublin 2006
- Spotkania z Zabytkami, nr 1/95, Katalog Strat
- The pastoral function of ecclesiastical museums, Watykan 2001

Utracone zabytki sakralne powiatu goleniowskiego i stargardzkiego

ISBN 978-83-7518-807-3